

Den Europæiske Unions Tidende

C 264 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

13. september 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

SESSIONEN 2012-2013

Mødeperioden fra den 22. til 24. maj 2012

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 223 E af 27.7.2012.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 22. maj 2012

2013/C 264 E/01	Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi (2010/2308(INI))	1
2013/C 264 E/02	En EU-tilgang til strafferetten Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en EU-tilgang til straffelovgivning (2010/2310(INI))	7
2013/C 264 E/03	Styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en strategi til styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder (2011/2272(INI))	11
2013/C 264 E/04	Resultattavlen for det indre marked Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om resultattavlen for det indre marked (2011/2155(INI))	18
2013/C 264 E/05	Et 2020-perspektiv for kvinder i Tyrkiet Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om et 2020-perspektiv for kvinder i Tyrkiet (2011/2066(INI))	25

DA

(Fortsættes på omslagets anden side)

Onsdag den 23. maj 2012

2013/C 264 E/06	EU og Kina: handelsmæssig uligevægt Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2012 om EU og Kina: Skævhed i samhandelen (2010/2301(INI)) ...	33
2013/C 264 E/07	Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse Europa-Parlamentets ændringer af 23. maj 2012 til forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF (2009/2212(INI))	41
	Forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF	41

Torsdag den 24. maj 2012

2013/C 264 E/08	Situationen i Ukraine, sagen om Julia Timosjenko Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om Ukraine (2012/2658(RSP))	51
2013/C 264 E/09	Bekæmpelse af homofobi i Europa Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om bekæmpelse af homofobi i Europa (2012/2657(RSP))	54
2013/C 264 E/10	Et ressourceeffektivt Europa Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa (2011/2068(INI))	59
2013/C 264 E/11	Initiativet »Muligheder for Unge« Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for Unge« (2012/2617(RSP))	69
2013/C 264 E/12	Lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi (2011/2285(INI))	75
	BILAG	81
2013/C 264 E/13	Schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til statsborgere fra Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til personer, der er statsborgere i Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn (2012/2661(RSP))	85
2013/C 264 E/14	Venezuela: eventuel udtræden af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om Venezuelas mulige udtrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (2012/2653(RSP))	88

Tirsdag den 22. maj 2012

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi

P7_TA(2012)0207

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi (2010/2308(INI))

(2013/C 264 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 6, 7 og 8, artikel 10, stk. 1, artikel 11, 12, 21, 47-50, 52 og 53,
- der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og til kapital 1, 2, 4 og 5, afsnit V (området for frihed, sikkerhed og retfærdighed) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Rådets afgørelse af 25. februar 2010 om nedsættelse af Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) ⁽¹⁾,
- der henviser til »Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse« og til meddelelse fra Kommissionen, »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere - Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet« (COM(2010)0171),
- der henviser til Den Europæiske Unions interne sikkerhedsstrategi »Mod en europæisk sikkerhedsmodel«, der blev vedtaget af Rådet den 25.- 26. februar 2010,
- der henviser til EU's terrorbekæmpelsesstrategi, som blev vedtaget af Rådet den 30. november 2005,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU« (COM(2010)0673),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, »Den første årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed« (COM(2011)0790),

⁽¹⁾ EUT L 52 af 3.3.2010, s. 50.

Tirsdag den 22. maj 2012

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan (COM(2009)0273),
- der henviser til Rådets konklusioner af 24.-25. februar 2011 om Kommissionens meddelelse om strategien for EU's indre sikkerhed i praksis,
- der henviser til Rådets konklusioner af 8.-9. november 2010 om fastlæggelse og gennemførelse af en EU-politikcyklus for organiseret og grov international kriminalitet,
- der henviser til Rådets konklusioner om fastsættelse af EU's prioriteter for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet i perioden 2011-2013,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse af 17. december 2010 om Kommissionens meddelelse, »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis - Fem skridt hen imod et mere sikkert EU«,
- der henviser til Europols rapport om terrorisme »EU Terrorism Situation and Trend Report« (TE-SAT 2011)",
- der henviser til Europols trusselvurdering »EU Organised Crime Threat Assessment (OCTA 2011)«,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003 ⁽¹⁾ og gennemførelsesrapporten hertil fra 2008 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2009 om meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i borgernes tjeneste - Stockholmprogrammet ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2011 om EU's bestræbelser med hensyn til bekæmpelse af korruption ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige udfordringer ⁽⁶⁾,
- der henviser til EU-Domstolens og de nationale domstoles relevante retspraksis inden for forfatningsret, hvad angår proportionalitetskriteriet og nødvendigheden af, at de offentlige myndigheder i et demokratisk samfund overholder det,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0143/2012),
- A. der henviser til, at Lissabon-traktatens ikrafttræden yderligere har konsolideret området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvad angår overholdelse af de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og -traditioner; der henviser til, at der er delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne på dette politikområde, jf. traktatens bestemmelser;

⁽¹⁾ Et sikkert Europa i en bedre verden - Den europæiske sikkerhedsstrategi, godkendt på Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 12. december 2003 og udarbejdet på ansvar af EU's højtstående repræsentant, Javier Solana.

⁽²⁾ Rapport om gennemførelsen af den europæiske sikkerhedsstrategi - At skabe sikkerhed i en verden i forandring, S407/08.

⁽³⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 12.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0459.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0388.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster P7_TA(2011)0577.

Tirsdag den 22. maj 2012

- B. der henviser til, at Lissabontraktaten således har forankret EU's sikkerhedspolitik solidt i et specifikt EU-rechtsstatsprincip og danner grundlag for udviklingen af en sikkerhedsdagsorden, som EU og medlemsstaterne arbejder snævert sammen om, og som er underlagt demokratisk kontrol på europæisk og nationalt plan; der henviser til, at styrkelsen af denne politik skal være baseret på demokratiske værdier, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
- C. der henviser til, at enhver sikkerhedspolitik skal indeholde et forebyggelsesaspekt, som er særlig uundværligt i en periode, hvor de økonomiske og sociale uligheder vokser og dermed bringer effektiviteten af de grundlæggende rettigheder i fare;
- D. der henviser til, at det i Stockholmprogrammet blev understreget, at der bør udvikles en intern sikkerhedsstrategi i EU med det formål at forbedre sikkerheden i EU yderligere, beskytte EU-borgernes liv og sikkerhed samt effektivt bekæmpe organiseret kriminalitet, terrorisme og andre trusler under hensyntagen til de grundlæggende rettigheder, princippet om international beskyttelse samt retsstatsprincippet;
- E. der henviser til, at hverken medlemsstaterne eller Kommissionen endnu har overvejet at give Parlamentet nogen rolle i denne proces til trods for, at Lissabontraktaten er trådt i kraft;
- F. der henviser til, at Kommissionens meddelelse om EU's indre sikkerhedsstrategi (ISS) for perioden 2010-2014 omfatter fem prioriterede områder, som EU kan give merværdi, nemlig bekæmpelse og forebyggelse af alvorlig og organiseret kriminalitet, terrorisme og it-kriminalitet, styrkelse af forvaltningen af EU's ydre grænser og forøgelse af modstandskraften over for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer;
- G. der henviser til, at det fremgik af Kommissionens første årlige rapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sikkerhed, at de fem mål fra 2010 fortsat var gyldige, samtidig med at der blev gjort rede for den aktuelle situation, de hidtidige fremskridt og vejen frem;
- H. der henviser til, at udvikling, overvågning og gennemførelse af strategien for den indre sikkerhed ifølge Stockholmprogrammet bør blive en af COSI's prioriterede opgaver;
1. udtrykker tilfredshed med indsatsen for at indføre en ISS samt med de principper, der ligger til grund for den europæiske sikkerhedsmodel, der er udviklet i ISS, navnlig det udbyggede forhold mellem sikkerhed, frihed og privatliv samt samarbejdet og solidariteten mellem medlemsstaterne; understreger, at EU's sikkerhedsforanstaltninger og samarbejde skal overholde EU's forpligtelser med hensyn til grundlæggende rettigheder og fokusere på målrettede aktiviteter inden for retshåndhævelse og efterretning, som har vist sig at kunne nedbringe kriminalitet og forebygge terrorangreb;
2. fremhæver, at frihed, sikkerhed og retfærdighed er mål, der bør forfølges parallelt, og mener, at gennemførelsen af EU-chartret om grundlæggende rettigheder bør udgøre kernen i en fuldt udviklet ISS; minder om, at det for at opnå fred og retfærdighed altid bør tilstræbes at opnå sikkerhed under overholdelse af traktatens principper, retsstatsprincippet og EU's forpligtelser til at overholde de grundlæggende rettigheder;
3. noterer sig medlemsstaternes og Kommissionens fremskridt inden for en EU-politikcyklus vedrørende alvorlig og organiseret kriminalitet, når det drejer sig om at gennemføre de generelle strategiske målsætninger gennem foranstaltninger baseret på mellemstatsligt samarbejde på operationelt plan; mener imidlertid, at der er behov for en klar opgavefordeling mellem EU og medlemsstaterne, at Parlamentet bør tage del i processen, for så vidt angår politiske retningslinjer, gennemførelse og evaluering af resultater, og at der i 2013 bør indledes en grundig vurdering af den europæiske politikcyklus; mener endvidere, at dette begreb bør omdøbes til en »operationel EU-cyklus« i lyset af dennes karakter; opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt, i et strategisk og operationelt europæisk perspektiv, der involverer EU-institutionerne, de relevante EU-agenturer og de nationale parlamenter, at evaluere komplementariteten mellem de nationale planer for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og de planer, der skal udarbejdes på europæisk plan, såvel som de opnåede resultater og fremtidsudsigterne;

Tirsdag den 22. maj 2012

4. anser det desuden for nødvendigt i den flerårige finansielle ramme (2014-2020) at sørge for passende finansielle midler til gennemførelse af en sådan strategi gennem den relevante fond;
5. minder om, at beføjelserne på sikkerhedsområdet er delt mellem EU og medlemsstaterne, og at dette er et område, hvor nærhedsprincippet skal overholdes; er af den opfattelse, at ISS-rammerne kan tilføje merværdi til alle EU-institutionernes og medlemsstaternes indsats på området gennem en bred og sammenhængende tilgang;
6. mener, at en omfattende fakta- og videnskabelig EU-analyse af eksisterende trusler udgør en nødvendig forudsætning for en effektiv ISS, og at Europol med støtte fra andre EU-institutioner, -organer og -agenturer bør udarbejde en sådan EU-dækkende analyse på grundlag af en mere gennemsigtig og effektiv trusselsvurderingsmetode, der er afhængig af betydelige bidrag fra medlemsstaterne;
7. påpeger, at Europa-Parlamentet nu er en fuldt udviklet institutionel aktør på det sikkerhedspolitiske område og følgelig er berettiget til at deltage aktivt i fastsættelsen af målsætninger og prioriteter for ISS og EU-sikkerhedsmodellen og i evalueringen af disse instrumenter, herunder gennem regelmæssig overvågning af gennemførelsen af ISS, der varetages i fællesskab af Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og Rådet i henhold til artikel 70 og 71 i TEUF og artikel 6, stk. 2, i afgørelsen om nedsættelse af COSI;
8. støtter i den forbindelse og i lyset af det eksisterende samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter tanken om en parlamentarisk politikcyklus, som bør bringes i nøje overensstemmelse med bl.a. Kommissionens årlige rapport og munde ud i en årlig parlamentarisk rapport om situationen for ISS;
9. understreger betydningen af at sikre sammenhæng og synergier mellem interne og eksterne sikkerhedsaspekter og at sikre, at foranstaltningerne og aktionerne til gennemførelse af ISS er i overensstemmelse med Unionens forpligtelser med hensyn til de grundlæggende rettigheder, særlig artikel 2, 6 og 7 i TEU, og målsætningerne for dens optræden udadtil, jf. artikel 21 i TEU, samt med de internationale menneskeret-tigheder og humanitær ret; noterer sig det fælles dokument om styrkelse af båndene mellem aktørerne inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt de foranstaltninger, der er skitseret i køreplanen; understreger betydningen af passende informationsudveksling med, høring af og samarbejde med samtlige relevante aktører samt af løsninger, der sigter på at foregribe frem for at reagere på begivenheder; afventer med interesse resultaterne af det arbejde, der er blevet gjort inden for rammerne af gennemførelsen af Stockholmprogrammet vedrørende komplementariteten mellem medlemsstaternes og EU's foranstaltninger i RIA-politikkens eksterne dimension samt af de foranstaltninger, der er truffet med henblik på en mulig opdatering af EU's eksterne sikkerhedsstrategi;
10. understreger, at enhver langsigtet ISS fortrinsvis bør fokusere på den påviselige forbindelse mellem de ydre trusler og manglen på eller den ineffektive anvendelse af strategier og foranstaltninger, som kan udgøre et vigtigt element til forebyggelse af trusler mod sikkerheden, såsom støtte til målrettet udvikling, strategier til nedbringelse af fattigdommen eller planer om genopretning efter naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer;
11. noterer sig definitionen af de fem hovedområder, hvortil der er foreslået konkrete foranstaltninger fra henholdsvis EU og medlemsstaterne; mener ikke, at disse mål er udtømmende, og at prioriteters rækkefølge kunne have været struktureret bedre; understreger, at bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet udgør og fortsat bør udgøre et centralt prioriteret område inden for ISS; mener, at der også bør tages stilling til spørgsmålet om modstandsdygtighed over for menneskeskabte katastrofer og naturkatastrofer, herunder fejl på kritisk infrastruktur; bemærker imidlertid, at det ikke synes fuldt ud berettiget eller hensigtsmæssigt inden for rammerne af ISS at træffe foranstaltninger vedrørende håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, der indgår en specifik dybtgående debat;
12. mener, at alle former for organiseret kriminalitet, herunder mafiaerne, udgør en voksende trussel mod EU-borgernes frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at bekæmpelse deraf fortsat bør prioriteres i overensstemmelse med henstillingerne i dets beslutning af 25. oktober 2011 om organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union på grundlag af specifikke data og oplysninger fra det eksisterende samarbejde mellem EU og medlemsstaterne med henblik på bekæmpelse af mafiaer, hvidvaskning af penge, korruption, økonomisk kriminalitet og andre former for organiseret kriminalitet;

Tirsdag den 22. maj 2012

13. opfordrer Kommissionen og Rådet til at prioritere bekæmpelse af korruption inden for rammerne af EU's sikkerhedsdagsorden og at sikre passende ressourcer dertil under henvisning til, at Stockholmprogrammet (artikel 4, stk. 1) opfører korruption blandt de tværnationale trusler, der fortsat udgør en udfordring mod EU's interne sikkerhed, og som kræver et klart og samlet modsvar;

14. minder om betydningen af at forebygge og bekæmpe terrorisme og dermed beslægtede aktiviteter, herunder finansiering heraf, og afventer forslaget om en ramme for administrative foranstaltninger som f.eks. indefrysning af midler tilhørende terrormistænkte, der er mistænkt for terrorisme, jf. artikel 75 i TEUF; opfordrer desuden, ud over den specifikke ISS-ramme, Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at vedtage særlig lovgivning om ofre for terrorisme for at anerkende deres offentlige karakter og medtage mere detaljerede bestemmelser til sikring af tilstrækkelig beskyttelse, støtte og anerkendelse;

15. finder det yderst vigtigt at bekæmpe miljømæssig, økonomisk og selskabsmæssig kriminalitet, da konsekvenserne deraf er ødelæggende for EU-borgernes levevilkår, navnlig i krisetider; beklager i denne forbindelse de foranstaltninger, som visse medlemsstater træffer med henblik på at svække straffene for lovovertrædelser på disse områder; understreger i øvrigt uoverensstemmelsen mellem forslagene på disse områder og stigmatiseringen af visse mindre alvorlige kriminelle handlinger;

16. udtrykker tilfredshed med prioriteringen af bekæmpelsen af cyberkriminalitet i ISS, og understreger betydningen af at fokusere på forebyggelse; bemærker og støtter Kommissionens tilsagn om i 2012 at udvikle en overordnet europæisk strategi for internetsikkerhed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at ratificere Europarådets konvention om cyberkriminalitet;

17. understreger, at en styrkelse af EU's politisamarbejde og retlige samarbejde, herunder inden for rammerne af Europol og Eurojust samt gennem relevant uddannelse, har stor betydning for en velfungerende ISS, og at medlemsstaternes kompetente myndigheder samt EU's institutioner og organer bør deltage deri; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre dette til en prioritet for ISS; opfordrer desuden til indførelse af korrekte og konsekvente juridiske instrumenter, der letter brugen af bevismidler;

18. understreger FSFP-missionernes bidrag til at fremme overholdelsen af retsstatsprincippet og opretholde fred og sikkerhed i EU's naboområde og resten af verden for dermed at bidrage til at forhindre staters sammenbrud og eliminere fristeder for tværnational kriminel aktivitet og terrorvirksomhed;

19. beklager, at ISS i denne henseende stadig mangler en passende »retfærdighedsdimension«; påpeger i overensstemmelse med Stockholmprogrammet, at den gensidige tillid bør styrkes ved gradvis at udvikle en europæisk retskultur, der er baseret på mangfoldigheden i medlemsstaternes retssystemer og på enhed i kraft af EU's lovgivning, og at retssystemerne i medlemsstaterne bør kunne samarbejde konsekvent og effektivt i overensstemmelse med deres nationale retlige traditioner; mener, at fastsættelsen af prioriteter inden for det retlige samarbejde bør ses på baggrund af den tætte forbindelse mellem alle dimensionerne i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er omhandlet i afsnit V i TEUF; understreger betydningen af en korrekt gennemførelse af de aftaler, der er indgået med tredjelande om retligt samarbejde;

20. mener med hensyn til forbindelserne mellem intern og ekstern sikkerhed, at EU's samarbejde med andre internationale organer som NATO og OSCE bør fremmes yderligere;

21. understreger, at terrorbekæmpelse udgør en prioritet for ISS, hvis målsætninger og instrumenter skal vurderes nøje i overensstemmelse med beslutningen af 14. december 2011 om EU's terrorbekæmpelsespolitik; vigtigste resultater og fremtidige udfordringer; påpeger, at forebyggelses- og beskyttelsespolitikker bør prioriteres yderligere, hvilket ligeledes gælder retsforfølgelse og bekæmpelse; mener i denne forbindelse, at der i højere grad bør fokuseres på målrettet retshåndhævelse og efterretningsvirksomhed, som har vist sig at kunne forebygge terrorangreb og gennemføres under overholdelse af nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet, med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og under passende tilsyn og ansvarlighed; minder om, at dette er afgørende for, at EU kan fungere som en troværdig aktør med henblik på at fremme de grundlæggende rettigheder såvel internt som eksternt;

Tirsdag den 22. maj 2012

22. finder det af afgørende betydning, at der udvikles forebyggelsesmekanismer, navnlig for at muliggøre tidlig påvisning af voldelig radikaliserings eller trusler, herunder trusler fra voldelige eller militante ekstremister; henviser til betydningen af foranstaltninger med sigte på at imødegå voldelig radikaliserings i udsatte befolkningsgrupper og ser frem til det fremtidige arbejde, som EU-netværket til bevidstgørelse omkring radikaliserings vil udføre som led i sit mandat, som er at fremme udveksling af viden, bevidstgørelse og udvikling af innovative løsninger;

23. henviser til fokuseringen på grænsesikkerhed i forbindelse med ISS; mener imidlertid ikke, at grænseforvaltning og menneskers mobilitet alene er et spørgsmål om sikkerhed, men at de udgør væsentlige aspekter i en bredere politisk strategi, der ikke kun involverer sikkerhedsdimensionen, men som også vedrører EU's indvandrings-, asyl- og udviklingspolitikker såvel som politikkerne til støtte for den økonomiske, sociale og demokratiske udvikling samt fremme af menneskerettighederne i tredjelande; understreger endvidere, at sikkerhed bør opnås på grundlag af respekt for de resultater, Unionen har opnået, nemlig retten til fri bevægelighed på tværs af EU's indre grænser;

24. gentager, at det er vigtigt at sørge for samordning af medlemsstaternes foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser og understreger, at et tæt samarbejde med de nabostater, der grænser op til EU, er essentielt for at fremme den frie bevægelighed og øge solidariteten og sikkerheden ved de ydre grænser; understreger, at den gradvise indførelse af integreret grænseforvaltning bør sigte på at gøre det lettere at rejse;

25. er derfor af den opfattelse, at ISS i højere grad bør afspejle visionen fra Stockholmprogrammet, og finder det vigtigt at gennemføre en parlamentarisk midtvejsevaluering af Stockholmprogrammet inden udgangen af 2013 med henblik på at vurdere programmets strategiske, lovgivningsmæssige og finansielle prioriteter; mener ligeledes, at der er behov for en supplerende vurdering af de relevante EU-agenturer, der er omhandlet i Lissabontraktaten (Europol, Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk) samt af andre agenturer og organer; minder om, at de foranstaltninger eller operationer, der gennemføres af agenturerne, skal overholde det mandat, som er defineret i afgørelserne om deres iværksættelse og funktion, og respektere de demokratiske værdier og principper samt frihedsrettighederne og de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

26. minder om, at behandling og indsamling af personoplysninger inden for rammerne af ISS under alle omstændigheder skal ske i overensstemmelse med EU's principper for databeskyttelse, navnlig nødvendighedsprincippet, proportionalitetsprincippet og legalitetsprincippet; bifalder de forslag om databeskyttelse, som Kommissionen forelagde den 25. januar 2012, men mener, at forslaget til et direktiv om retligt samarbejde i straffesager og retshåndhævelse bør være mere ambitiøst og sikre bedre beskyttelse, særlig i bestemmelserne om profilering og automatisk behandling;

27. gentager i den forbindelse behovet for en passende demokratisk overvågning og evaluering af aktiviteterne i agenturerne på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed for at undgå, at forskellen mellem politisk rådgivning og politikudformning i forbindelse med fornævnte agenturer udviskes;

28. opfordrer indtrængende næstformanden/den højtstående repræsentant og Kommissionen til at fremlægge deres forslag - der var planlagt til 2011 - om gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen, hvilket ikke må blive en gentagelse af eksisterende initiativer men i stedet skal fastlægge rammer for anvendelse og koordinering af de EU-instrumenter og de nationale instrumenter, som er til rådighed, inklusive under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, i de i artikel 222 i TEUF omhandlede situationer; mener, at kun via det fulde spektrum af muligheder, som gennemførelsen af solidaritetsbestemmelsen i alle medlemsstaterne åbner, vil EU være parat til at forebygge - og på sikker og koordineret vis reagere på - enhver given trussel mod en eller flere medlemsstaters sikkerhed;

29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Tirsdag den 22. maj 2012

En EU-tilgang til strafferetten

P7_TA(2012)0208

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en EU-tilgang til straffelovgivning (2010/2310(INI))

(2013/C 264 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig dennes tredje del, afsnit V, kapitel 4, med titlen »Retligt samarbejde i straffesager«,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig afsnit VI om retfærdighed i retssystemet,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 »På vej mod en EU-politik på det strafferetlige område: Strafferetlig lovgivning til sikring af en effektiv gennemførelse af EU's politikker« (COM(2011)0573),
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. november 2009 om modelbestemmelser til brug for Rådets drøftelser om strafferet,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
- der henviser til sin henstilling af 7. maj 2009 til Rådet om udvikling af et EU-område for strafferetspleje ⁽²⁾,
- der henviser til sine undersøgelser »Harmonization of criminal law in the EU« ⁽³⁾ og »Development of an EU criminal justice area« ⁽⁴⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0144/2012),
- A. der henviser til, at Unionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) skal sikre borgerne et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed uden indre grænser, hvor der er fri bevægelighed for personer, kombineret med passende foranstaltninger vedrørende bl.a. forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet;
- B. der henviser til, at Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 83 i TEUF kan fastsætte minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor;
- C. der henviser til, at der med artikel 83, stk. 3, i TEUF samtidig indføres en nødbremseprocedure, hvis et medlem af Rådet finder, at den foreslående lovgivningsforanstaltning vil berøre grundlæggende aspekter af dets strafferetlige system, hvorved det anerkendes, at strafferetten ofte afspejler et givet samfunds grundlæggende værdier, sædvaner og valg, selv om foranstaltningen til fulde respekterer international menneskerettighedslovgivning;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0459.⁽²⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 116.⁽³⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=30499>⁽⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=30168>

Tirsdag den 22. maj 2012

- D. der henviser til, at subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne, som er omhandlet i artikel 5 i TEU, derfor er særlig relevante i forbindelse med lovgivningsforslag om strafferet;
- E. der henviser til, at medlemsstaternes strafferets- og strafferetsplejesystemer er udviklet gennem århundreder, at hvert land har sin helt særlige udformning og sit helt særlige særpræg, og at de centrale områder af strafferetten som konsekvens heraf skal overlades til medlemsstaterne;
- F. der henviser til, at princippet om gensidig anerkendelse vinder indpas på stadig flere politikområder, særlig hvad angår domme og retsafgørelser, og at det er et princip, som forudsætter gensidig tillid, hvilket igen kræver, at beskyttelsesstandarder harmoniseres på så højt niveau som muligt;
- G. der henviser til, at en harmonisering af strafferetten i Unionen bør bidrage til, at der udvikles en fælles retlig kultur i EU til bekæmpelse af kriminalitet, som supplerer, men ikke erstatter nationale retlige traditioner og positivt indvirker på den gensidige tillid blandt EU-medlemsstaternes retssystemer;
- H. der henviser til, at strafferetten bør udgøre et sammenhængende lovgivningssystem styret af et sæt grundlæggende principper og standarder for god regeringsførelse i fuld respekt for Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, den europæiske menneskerettighedskonvention og andre internationale menneskeretlige konventioner, som medlemsstaterne har undertegnet;
- I. der henviser til, at strafferetten - eftersom denne - ud over den strafferetlige efterforsknings mulige stigmatiserende effekt - i sagens natur er i stand til at begrænse visse menneskerettigheder og grundlæggende friheder for mistænkte, anklagede eller dømte personer, og en overdreven brug af straffelovgivningen medfører et fald i effektiviteten - bør anvendes som en sidste udvej (»ultima ratio«), idet den tager sigte på en klart defineret og afgrænset adfærd, der ikke kan bekæmpes effektivt ved mindre strenge foranstaltninger, og som medfører væsentlig skade for samfund og enkeltpersoner;
- J. der henviser til, at Unionens straffelovgivning generelt kun bør fastsætte straf for handlinger, der er begået forsætligt, eller under særlige omstændigheder for handlinger, hvor der er udvist grov uagtsomhed, og skal baseres på princippet om individuel skyld (»nulla poena sine culpa«), selv om det accepteres, at det i nogle tilfælde kan begrundes at drage juridiske personer til ansvar ved visse typer af lovovertrædelser;
- K. der henviser til, at de elementer, der indgår i den strafbare handling, i overensstemmelse med »lex certa«-kravet skal formuleres præcist for at sikre forudsigelighed, for så vidt angår den strafbare handlingens anvendelse, rækkevidde og betydning;
- L. der henviser til, at medlemsstaterne, hvad direktiver angår, beholder en vis skønsmargen med hensyn til, hvorledes bestemmelserne skal omsættes til national ret, hvilket betyder, at ikke kun selve EU-lovgivningen, men også dens omsætning til national ret skal være af højeste kvalitet for at opfylde »lex certa«-kravet;
- M. der henviser til, at indførelsen af EU-strafferetlige bestemmelser ikke bør begrænses til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, men kan vedrøre mange forskellige politikområder;
- N. der henviser til, at Unionen ofte har udviklet strafferetlige bestemmelser på ad hoc-basis og dermed skabt behov for øget sammenhæng;
- O. der henviser til, at der er behov for, at Parlamentet udvikler sine egne procedurer for sammen med medlovgiveren at sikre en sammenhængende strafferet af højeste kvalitet;

Tirsdag den 22. maj 2012

- P. der henviser til, at der for at lette samarbejdet på det strafferetlige område mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet kræves en interinstitutionel aftale;
- Q. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 67, stk. 1, i TEUF skal være et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der respekterer de grundlæggende rettigheder og medlemsstaternes forskellige retssystemer og traditioner;
1. understreger, at forslagene om europæiske materielle strafferetlige bestemmelser til fulde bør respektere subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne;
 2. erindrer om, at strafferetten fuldt ud skal respektere mistænkte, tiltalte eller dømte personers grundlæggende rettigheder;
 3. fremhæver, at det i denne forbindelse ikke er tilstrækkeligt at henvise til abstrakte begreber eller symbolske virkninger, men at behovet for nye materielle strafferetlige bestemmelser skal dokumenteres ved hjælp af nødvendige beviser, der gør det klart:
 - at de strafferetlige bestemmelser er rettet mod adfærd, som forvolder væsentlig økonomisk eller ikke-økonomisk skade på samfund, enkeltpersoner eller en gruppe af enkeltpersoner,
 - at der ikke er andre mindre indgribende foranstaltninger til rådighed til bekæmpelse af en sådan adfærd,
 - at den pågældende forbrydelse er af særlig alvorlig karakter og har en grænseoverskridende dimension eller har en direkte negativ indvirkning på en effektiv gennemførelse af EU's politik på et område, der har været genstand for harmoniseringsforanstaltninger,
 - at der er et behov for at bekæmpe den pågældende strafbare handling på et fælles grundlag, dvs. at der er en reel merværdi ved en fælles EU-tilgang, idet der bl.a. tages hensyn til, hvor udbredt og hyppigt forekommende den strafbare handling er i medlemsstaterne,
 - at omfanget af den foreslåede straf i overensstemmelse med artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder står i et rimeligt forhold til den strafbare handling;
 4. anerkender vigtigheden af de andre generelle strafferetlige principper, bl.a.:
 - princippet om individuel skyld (»nulla poena sine culpa«), ifølge hvilket der kun fastsættes straf for handlinger, der er blevet begået forsætligt, eller under særlige omstændigheder for handlinger, hvor der er udvist grov uagtsomhed,
 - princippet om retssikkerhed (»lex certa«), ifølge hvilket beskrivelsen af de elementer, der indgår i den strafbare handling, skal formuleres præcist, således at en person er i stand til at forudsige, hvilke handlinger der vil gøre ham/hende strafferetligt ansvarlig,
 - princippet om ikke-tilbagevirkende kraft og »lex mitior«, ifølge hvilket undtagelser fra princippet om ikke-tilbagevirkende kraft kun er tilladt, hvis de gavner gerningsmanden,
 - forbuddet mod dobbeltstraf (»ne bis in idem«), som forbyder, at en person, der i henhold til loven i en medlemsstat allerede er retskraftigt dømt eller frifundet for en strafbar handling, på ny retsforfølges eller straffes i en straffesag i en anden medlemsstat,
 - uskyldsformodningen, ifølge hvilken enhver person, som er anklaget for en strafbar handling, skal anses for uskyldig, indtil vedkommendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven;

Tirsdag den 22. maj 2012

5. glæder sig over, at Kommissionen i sin nylige meddelelse om en EU-strafferetspolitik anerkender, at det første skridt i den strafferetlige lovgivning altid bør være at tage stilling til, hvorvidt der skal indføres materielle strafferetlige foranstaltninger overhovedet;
6. tilskynder Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til fremme af en mere ensartet og sammenhængende håndhævelse på nationalt plan af de eksisterende bestemmelser i EU's materielle strafferet, med forbehold for principperne om nødvendighed og subsidiaritet;
7. understreger, at der bør foreslås harmoniseringstiltag hovedsageligt med henblik på at støtte anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i praksis snarere end blot at udvide anvendelsesområdet for EU's harmoniserede strafferet;
8. opfordrer Kommissionen til i sine konsekvensanalyser fortsat at medtage en nødvendigheds- og proportionalitetstest, at trække på medlemsstaternes bedste praksis med hensyn til et højt niveau for processuelle rettigheder, at medtage en evaluering, der er baseret på Kommissionens tjekliste for grundlæggende rettigheder, og indføre en test, der viser, hvorledes dens forslag afspejler de førnævnte overordnede strafferetlige principper;
9. understreger behovet for at skabe fælles minimumsstandarder på det højest mulige niveau for beskyttelse af mistænkte og tiltalte i forbindelse med straffesager for at styrke den gensidige tillid;
10. tilskynder Kommissionen og medlemsstaterne til også at overveje ikke-lovgivningsmæssige tiltag, der kan forbedre tilliden mellem forskellige retssystemer i medlemsstaterne, øge sammenhængen og tilskynde til udvikling af en fælles retlig kultur i Unionen til bekæmpelse af kriminalitet;
11. understreger behovet for en mere sammenhængende EU-tilgang af høj kvalitet til strafferetten og beklager den hidtidige fragmenterede tilgang;
12. glæder sig over, at der i Kommissionen er nedsat en koordineringsgruppe vedrørende strafferet på tværs af tjenestegrene, og anmoder Kommissionen om at give Parlamentet mere specifikke oplysninger om dens mandat og funktion;
13. opfordrer til, at der i Kommissionen er et klart ansvarsområde for koordineringen af alle forslag indeholdende strafferetlige bestemmelser for på den måde at sikre en sammenhængende tilgang;
14. glæder sig over, at Rådet har nedsat en gruppe vedrørende materiel strafferet og anmoder Rådet om at give Parlamentet specifikke oplysninger om, hvorledes denne gruppe fungerer i forhold til Rådets andre arbejdsgrupper vedrørende strafferetlige bestemmelser på andre politikområder end retlige og indre anliggender;
15. opfordrer til en interinstitutionel aftale om principperne og arbejdsmetoderne vedrørende forslag til EU's fremtidige materielle strafferetlige bestemmelser og opfordrer Kommissionen og Rådet til at nedsætte en interinstitutionel arbejdsgruppe, i hvilken disse institutioner og Parlamentet kan udarbejde en sådan aftale og drøfte generelle anliggender, om nødvendigt under inddragelse af uafhængige eksperter, med henblik på at sikre sammenhæng i EU's strafferet;
16. mener, at denne interinstitutionelle arbejdsgruppe bør hjælpe med at definere det korrekte anvendelsesområde for og den korrekte anvendelse af strafferetlige sanktioner på EU-plan og undersøge eksisterende lovgivning med henblik på at mindske den fragmentering og de kompetencekonflikter, der kendetegner den nuværende tilgang;
17. beslutter sig for at undersøge, hvorledes en sammenhængende tilgang til EU-lovgivningen om materiel strafferet bedst kan sikres i Parlamentet, og peger i denne forbindelse på den nuværende mangel på et koordinerende udvalg samt på sin Juridiske Tjenestes vigtige potentielle rolle;
18. understreger betydningen af at oprette en informationstjeneste i Parlamentet, som kan bistå de enkelte parlamentsmedlemmer i det daglige arbejde og således sikre kvaliteten af Parlamentets arbejde som medlovgiver;

Tirsdag den 22. maj 2012

19. påpeger, at en sammenhængende tilgang kræver, at Parlamentet, inden det vedtager et lovgivningsforslag om materiel strafferet, har en juridisk analyse af forslaget til sin rådighed, som viser, om alle de krav, der er nævnt i denne beslutning, er blevet fuldt opfyldt, eller hvilke forbedringer der fortsat er nødvendige;

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes nationale parlamenter og Europarådet.

Styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder

P7_TA(2012)0209

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om en strategi til styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder (2011/2272(INI))

(2013/C 264 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF ⁽²⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 (COM(2011)0707) og ledsagedokumenterne (SEC(2011)1320 og SEC(2011)1321),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

⁽⁴⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0453.

Tirsdag den 22. maj 2012

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som indarbejdet i traktaterne ved artikel 6 i EU-traktaten, særlig artikel 7 (respekt for privatliv og familieliv), artikel 21 (ikke-forskelsbehandling), artikel 24 (børns rettigheder), artikel 25 (ældres rettigheder), artikel 26 (integration af mennesker med handicap) og artikel 38 (forbrugerbeskyttelse),
- der henviser til artikel 12 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det fastsættes, at forbrugerbeskyttelseshensyn inddrages ved udformningen og gennemførelsen af andre af Unionens politikker og aktiviteter,
- der henviser til artikel 9 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det fastsættes, at Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tager hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau af uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed,
- der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om en ny forbrugerpolitisk strategi ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råd »Europa 2020. En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om endelig gennemførelse af det indre marked for e-handel ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2010 om reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juli 2009 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en harmoniseret metode til klassificering og indberetning af klager og forespørgsler fra forbrugere (COM(2009)0346) og til ledsagedokumentet med udkast til Kommissionens henstilling (SEC(2009)0949),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 7. april 2011 om forbrugernes indflydelse i EU (SEC(2011)0469),
- der henviser til Kommissionens meddelelse fra oktober 2011 »Making markets work for consumers«, sjette udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne (SEC(2011)1271),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2011 »Consumers at home in the single market«, femte udgave af resultattavlen om forbrugerforhold (SEC(2011)0299),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0491.

⁽²⁾ EUT C 50 E af 21.2.2012, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0484.

⁽⁴⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁶⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 1.

Tirsdag den 22. maj 2012

- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om resultattavlen for det indre marked ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder ⁽³⁾,
 - der henviser til Special Eurobarometer nr. 342 om forbrugerindflydelse,
 - der henviser til analyserapporten om holdningerne til salg over grænserne og forbrugerbeskyttelse udgivet af Kommissionen i marts 2010 (Flash Eurobarometer nr. 282),
 - der henviser til den europæiske fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i et digitalt miljø,
 - der henviser til Kommissionens retningslinjer for gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis (SEC(2009)1666),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0155/2012),
- A. der henviser til, at forbrugerrettigheder og -beskyttelse udgør grundlæggende værdier for udviklingen af relevante EU-politikker, især for styrkelsen af det indre marked, og for gennemførelsen af Europa 2020-målene;
- B. der henviser til, at ambitionen for EU's forbrugerpolitik bør være et højt indflydelses- og beskyttelsesniveau for alle forbrugere;
- C. der henviser til, at det indre marked ligeledes bør sikre et højt beskyttelsesniveau for alle forbrugere med et særligt fokus på sårbare forbrugere med henblik på at tage højde for deres specifikke behov og styrke deres kapacitet;
- D. der henviser til, at det meget anvendte begreb sårbare forbrugere er baseret på en forståelse af sårbarhed som værende endogen og er rettet mod en heterogen gruppe, som består af personer, der permanent betragtes som sårbare på grund af deres mentale, fysiske eller psykiske handicap, alder, godtroenhed eller køn, og at begrebet sårbare forbrugere også bør omfatte sårbare forbrugere i betydningen forbrugere, som er havnet i en tilstand af midlertidig magtesløshed som følge af en kløft mellem deres individuelle tilstand og egenskaber på den ene side og deres eksterne miljø på den anden side under hensyntagen til kriterier som f.eks. uddannelse, sociale og økonomiske situation (f.eks. forgældethed), adgang til Internettet osv.; der henviser til, at alle forbrugere på et tidspunkt i deres liv kan blive sårbare som følge af eksterne faktorer og interaktioner med markedet, eller fordi de har vanskeligt ved at få adgang til og forstå relevante forbrugeroplysninger og derfor kræver særlig beskyttelse;

Sårbarhed og sårbare forbrugere

1. understreger, at der findes forskellige grader af sårbarhed, både når forbrugerne er omfattet af en retlig beskyttelsesordning, og når de befinder sig i en situation med en bestemt sektorrelateret eller midlertidig sårbarhed, hvilket vanskeliggør en ensartet behandling og vedtagelse af et enkelt overordnet retsinstrument og har medført, at de eksisterende love og politikker behandler problemet med sårbarhed fra sag til sag; understreger derfor, at den europæiske lovgivning er nødt til at behandle problemet med sårbare forbrugere som en horisontal opgave og tage hensyn til forbrugernes forskellige behov, evner og vilkår;

⁽¹⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 26.

⁽³⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 43.

Tirsdag den 22. maj 2012

2. bemærker, at det er medlemsstaternes pligt at træffe passende foranstaltninger med henblik på at sikre tilfredsstillende garantier for beskyttelsen af de sårbare forbrugere;
3. understreger, at strategien for sårbare forbrugeres rettigheder bør fokusere på at styrke disse rettigheder og sikre, at de beskyttes og håndhæves effektivt, og på at give forbrugerne alle de redskaber, der er nødvendige for, at de kan træffe de nødvendige beslutninger og udvise selvtilid, uafhængigt af det anvendte instrument; mener i betragtning af, at EU bør fokusere på effektiv beskyttelse af alle forbrugeres rettigheder, at begrebet »gennemsnitsforbruger« mangler den fleksibilitet, der er nødvendig for at kunne tilpasse sig specifikke sager, og i nogle tilfælde ikke afspejler det virkelige liv;
4. understreger, at en strategi for håndteringen af sårbarhed hos forbrugerne skal være proportionel, så den ikke begrænser individets rettigheder og forbrugernes valgmuligheder;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til konstant og nøje at overvåge sociale adfærds- og forbrugsmønstre og situationer, hvor visse grupper eller individer bliver specielt sårbare, f.eks. ved at analysere forbrugerkrav, og til at bringe sårbarheden til ophør ved hjælp af specifikke foranstaltninger, hvor det måtte være nødvendigt, og sikre beskyttelse af alle forbrugere, uanset deres evne og hele livet igennem;
6. understreger, at der stadig forekommer forskelle mellem produkter af samme mærke i de forskellige medlemsstater, hvilket betyder, at forbrugerne er mindre godt beskyttet i nogle medlemsstater end i andre; understreger, at den nuværende lovgivningsmæssige ramme ikke gør det muligt at udrydde kvalitetsforskelle mellem produkter af samme mærke i de forskellige medlemsstater, og opfordrer Kommissionen til at supplere forbrugerbeskyttelseslovgivningen med henblik herpå;

Vurdering af den nuværende lovramme

7. understreger, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked introducerede problemet forbrugersårbarhed med fokus på »utilbørlig påvirkning«, der kunne udøves på forbrugere, der endnu ikke fuldt ud har etableret en fri vilje; konstaterer, at direktiv 2005/29/EF hovedsagelig fokuserer på sårbarhed set på baggrund af forbrugernes økonomiske interesser;
8. påpeger, at direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder, som udgør det nyeste instrument til beskyttelse af disse rettigheder, styrker kravene om oplysninger forud for indgåelse af en aftale og i forbindelse med aftaler, hvilket sker i form af en bedre fortrydelsesret, der kan gøres gældende, såfremt en tjenesteudbyder eller sælger ikke har opfyldt sin juridiske forpligtelse til at fremlægge de relevante oplysninger, og kræver, at dette understreges på klar og forståelig vis; er af den opfattelse, at der også bør træffes passende og effektive foranstaltninger inden for sektorer, der ikke er dækket af direktiv 2011/83/EU, men hvor der kan forekomme en særlig sårbarhed, som f.eks. finans- eller transportsektoren;

Indflydelse: Forbrugernes ansvar for deres egen beskyttelse

9. mener, at styrkelsen af sårbare forbrugeres rettigheder ikke alene indebærer en udvikling i lovgivningen og en effektiv håndhævelse af deres rettigheder, men også styrker deres evne til at træffe optimale beslutninger på egen hånd; støtter derfor kraftigt Kommissionens bestræbelser på at fremme forbrugerindflydelsen gennem tilvejebringelse af let tilgængelige og forståelige oplysninger og forbrugeruddannelse, da enhver indsats i den retning er med til at skabe et mere effektivt og retfærdigt indre marked; er ikke desto mindre bekymret for, at denne tilgang kan være utilstrækkelig til at beskytte sårbare forbrugere, eftersom deres sårbarhed kan hidrøre fra deres problemer med at få adgang til eller vurdere de oplysninger, de får; anmoder Kommissionen om at udvikle en forbrugerpolitik for alle europæiske forbrugere og sikre sig, at sårbare forbrugere har adgang til de samme varer og tjenester og ikke vildledes;
10. konstaterer, at mange forbrugere er sårbare, fordi de enten mangler selvtilid eller ikke forstår de informationer, de modtager, eller fordi de ikke har kendskab til deres muligheder og til de gældende klage- og kompensationsystemer, og at disse barrierer bliver større i forbindelse med forbrug på tværs af grænserne og dørsalg, herunder e-handel på tværs af grænserne;

Tirsdag den 22. maj 2012

11. opfordrer EU og medlemsstaterne til at være mere opmærksomme på og investere mere i information af forbrugerne og gennemførelse af oplysningskampagner, der tager sigte på at sikre sammenhæng mellem budskabet og den forbrugergruppe, det er rettet til;

12. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og udvikle eksisterende initiativer yderligere (som f.eks. Dolceta, ECC-Net osv.) og samtidig sikre, at der er overensstemmelse mellem dem for at forbedre forbrugeroplysning og -uddannelse;

13. understreger, at forbrugeren ofte udgør den svageste part i kontraktforhold; opfordrer virksomheder til at fremme og udvikle selvregulering for at styrke beskyttelsen af sårbare forbrugeres rettigheder, sikre, at de får adgang til bedre og klarere information og udvikle metoder til at øge alle forbrugeres evne til at forstå og vurdere en aftale; opfordrer kompetente nationale myndigheder til at skabe incitamenter i denne henseende og sikre den nødvendige retlige beskyttelse af forbrugerne;

Oplysning og regulering

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i højere grad at sikre, at der lægges vægt på kvalitetskrav og beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med udviklingen af sikkerhedsnormer og anvendelsesbetingelser for visse produkter, og at der tages effektivt hensyn til nødvendigheden af at sikre tilstrækkelig beskyttelse af sårbare forbrugere; bemærker, at den forudsete anvendelse muligvis ikke tager højde for de specifikke risici, som sårbare forbrugere kan stå over for, navnlig hvad angår adgang for personer med nedsat syn til dagligvarer; foreslår derfor, at der ved reguleringen af sikkerhedsnormer og anvendelsesbetingelser for visse produkter så vidt muligt ikke kun tages hensyn til den forudsete, men også den forventede anvendelse; opfordrer til, at der i forbindelse med den fremtidige revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed fokuseres på disse bekymringer;

15. anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at gøre en indsats for at gøre skiltning for handicappede tilgængelig, bl.a. gennem standardisering, stille regler for god praksis til rådighed for virksomhederne og opfordre dem til at anvende dem og fremme virksomhedernes udbud af information og tjenesteydelser i en form, der er tilgængelig for alle borgere, også når der anvendes EU-midler;

16. anmoder medlemsstaterne om at undertegne og ratificere konventionen af 13. januar 2000 om international beskyttelse af voksne, som gælder for beskyttelse i forbindelse med internationale forhold for voksne, der som følge af deres personlige evners begrænsning eller utilstrækkelighed ikke er i stand til at beskytte deres interesser,

17. opfordrer Kommissionen og Rådet til at overveje at styrke sårbare forbrugeres rettigheder som en hovedprioritet i forbindelse med den igangværende revision af forslaget til en forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 og den kommende offentliggørelse af EU's forbrugerdagsorden;

18. opfordrer Kommissionen til at inddrage dimensionen forbrugersårbarhed i arbejdet med forbrugerresultattavlen, f.eks. ved at opdele data efter alder, uddannelsesniveau eller socioøkonomiske faktorer for at få et bedre overblik over sårbare forbrugeres behov;

19. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om i henhold til principperne for virksomhedernes sociale ansvar at skabe incitamenter for virksomhederne til at etablere en frivillig ordning med anbringelse af etiketter i Braille på emballagen på industrielle produkter (som f.eks. i det mindste bør angive produkttype og udløbsdato) for at lette tilværelsen for forbrugere med nedsat syn;

20. opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme forskning i og udvikling af varer og tjenesteydelser samt udstyr og anlæg med universel udformning, som med andre ord kan anvendes af alle i videst muligt omfang uden tilpasning eller særlig udformning;

Tirsdag den 22. maj 2012

Særligt problematiske sektorer

21. bemærker, at de internationale fora har erkendt behovet for at beskytte forbrugerne gennem oplysning og regulering af de finansielle markeder, hvis kompleksitet gør, at alle forbrugere potentielt kan være sårbare; gør opmærksom på, at denne kompleksitet kan føre forbrugerne ud i overdreven gæld; gør opmærksom på, at en nylig undersøgelse foretaget af Kommissionen viser, at der på 70 % af alle finansinstitutioners og virksomheders websites var grundlæggende fejl i reklamerne og de grundlæggende nødvendige informationer om de tilbudte produkter, og at omkostningerne var angivet på en måde, der var misvisende; understreger, at sektoren for finansielle tjenesteydelser bør gøre mere for at levere klare og enkle forklaringer af karakteren af de produkter og tjenesteydelser, de leverer, og opfordrer alle aktører til at udvikle effektive programmer med henblik på at fremme finansiell forståelse;

22. opfordrer til, at oplysningerne målrettes bedre og distribueres ad alle kanaler, ikke kun ad de officielle kanaler, men også via forbrugerorganisationerne, de regionale, kommunale og lokale kontorer, som er meget tættere på, mere synlige og lettere tilgængelige for de mindre mobile forbrugere;

23. understreger behovet for at gennemføre målrettede handlinger, der hovedsageligt henvender sig til de sårbare forbrugere både på EU-plan og i medlemsstaterne, i forlængelse resultaterne fra den seneste eurobarometerundersøgelse, der viser, at under 50 % af forbrugerne føler sig oplyste og beskyttede; påpeger, at især de sårbare grupper har vanskeligt ved at forstå deres valgmuligheder, ikke kender deres rettigheder, har flere problemer og er tilbageholdende med at handle, når der opstår problemer;

24. understreger, at børn og unge, som i stigende grad lider under konsekvenserne af en stillesiddende livsstil og fedme, er mere sårbare over for reklamer for fødevarer med højt fedt-, salt- og sukkerindhold; bifalder de initiativer til selvregulering og adfærdskodekser, som virksomhederne har iværksat med henblik på at begrænse børns og unges eksponering for fødevarereklamer (som f.eks. dem, der er iværksat inden for rammerne af Kommissionens platform for kost, fysisk aktivitet og sundhed), og opfordrer alle aktører til effektivt at undervise og oplyse børn og unge og dem, der tager sig af dem, om betydningen af en afbalanceret kost og en aktiv og sund livsstil; opfordrer i den forbindelse til, at Kommissionen foretager en tilbundsående undersøgelse af, om der er behov for strengere regler for reklamer rettet til børn og unge; opfordrer indtrængende Kommissionen til at inddrage beskyttelsen af børn i forbrugerdaysordenens hovedprioriteter, med særligt fokus på aggressive eller vildledende tv- og onlinereklamer;

25. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at øge forbrugernes bevidsthed vedrørende produktsikkerhed, navnlig med hensyn til de mest sårbare grupper af forbrugere som f.eks. børn og gravide kvinder;

26. udtrykker sin bekymring over den effekt, den rutinemæssige brug af adfærdsbaseret onlineannoncering og udviklingen af påtrængende onlineannoncering har på sårbare forbrugere, især gennem brugen af sociale netværk; anmoder endnu en gang Kommissionen om inden udgangen af 2012 at foretage en detaljeret analyse af effekten af vildledende og aggressiv reklame på sårbare forbrugere, navnlig børn og unge;

27. fremhæver, at reklamer for finansielle investeringsprodukter ofte ikke giver en tilfredsstillende forklaring af de underliggende risici og overdriver de mulige fordele, som ofte udebliver, og at dette udsætter forbrugere af finansielle produkter for tab af kapital; opfordrer Kommissionen til at indføre strengere reklamestandarder for avancerede finansielle produkter, der er rettet til detailinvestorer, som muligvis ikke har så god indsigt i finansielle risici, herunder et krav om udtrykkeligt at nævne alle de tab, som investoren kan pådrage sig;

28. mener, at børn og unge er specielt sårbare over for aggressiv markedsføring og reklame; anmoder Kommissionen om at foretage en detaljeret analyse af effekten af vildledende og aggressiv reklame på sårbare forbrugere, navnlig børn og unge;

29. understreger, at børn og unge er særligt sårbare med hensyn til brugen af kommunikationsteknologier, som f.eks. smartphones og spil på Internettet; mener, at der i sådanne sammenhænge skal indføres beskyttelsesforanstaltninger med henblik på at undgå for høje regninger;

Tirsdag den 22. maj 2012

30. understreger, at forbrugerne på trods af den gældende lovgivning stadig hyppigt møder problemer i forbindelse med rejser og ofte kommer i sårbare situationer, navnlig i forbindelse med aflysning eller forsinkelse, og at disse problemer forværres yderligere, når der er tale om personer med handicap; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre bedre information og lettere adgang til klagemuligheder i forbindelse med bl.a. passagerrettigheder og prisgennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til ved den planlagte revision af EU's lovgivning om passagerrettigheder at tage højde for den situation, sårbare forbrugere står i, navnlig personer med begrænset mobilitet og handicap, og tilpasse kompensationsniveauer, -kriterier og -mekanismer, uden at de nuværende niveauer sænkes;

31. bemærker, at digitaliseringen af tjenester kan medføre, at forbrugere, der af forskellige grunde ikke har adgang til eller ikke kan benytte Internettet, kan komme i en sårbar situation, fordi de ikke fuldt ud kan udnytte alle fordelene ved e-handel og derfor er udelukket fra en stor del af det indre marked, betaler mere for de samme produkter eller er afhængige af andres hjælp; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke forbrugernes tillid og samtidig udrydde barrierer for grænseoverskridende e-handel gennem udvikling af en effektiv politik, som lægger særlig vægt på sårbare forbrugeres behov i forbindelse med alle foranstaltninger, der tager sigte på at lukke den digitale kløft; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremskynde tilvejebringelsen af den europæiske digitale dagsorden til fordel for alle EU-borgere og forbrugere; understreger, at der bør tilskyndes til en indsats fra samfundet generelt og fra virksomheder i særdeleshed for at informere sårbare forbrugere, herunder ældre forbrugere, og sætte dem i stand til at drage fuld nytte af fordelene ved digitaliseringen;

32. understreger, at liberaliseringen af de væsentligste markeder har øget konkurrencen, hvilket kan gavne forbrugerne, hvis de er velinformerede og i stand til at sammenligne priser og skifte udbydere; bemærker, at den manglende gennemsigtighed på de væsentligste markeder, herunder energi- og telekommunikationssektoren, i nogle tilfælde kan have skabt øgede vanskeligheder for forbrugerne generelt og sårbare forbrugere i særdeleshed, navnlig når de skulle finde frem til den tarif der passede bedst til deres behov, skifte udbydere eller gennemskue regninger; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og erhvervslivet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forbrugerne i almindelighed og sårbare forbrugere i særdeleshed har adgang til klare, forståelige og sammenlignelige oplysninger om priser, betingelser og klagemuligheder og let kan skifte udbydere;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at forslaget til direktiv om alternativ tvistbilæggelse på forbrugerområdet og forslaget til forordning om onlinetvistbilæggelse af tvister på forbrugerområdet, som for øjeblikket er til revision, gør det muligt for sårbare forbrugere at få effektiv adgang til alternativ tvistbilæggelse enten gratis eller så billigt som muligt; opfordrer Kommissionen til at overveje passende mekanismer til sikring af, at der tages tilstrækkeligt hensyn til sårbare forbrugeres behov og rettigheder i forbindelse med den eventuelle indførelse af en kollektiv klageordning på EU-plan;

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om vedtagelsen af en bred og sammenhængende politisk og lovgivningsmæssig strategi for håndtering af sårbarhed under hensyntagen til alle de involverede situationers diversitet og kompleksitet;

*

* *

35. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 22. maj 2012

Resultattavlen for det indre marked

P7_TA(2012)0211

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om resultattavlen for det indre marked (2011/2155(INI))

(2013/C 264 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til den 23. resultattavle for det indre marked offentliggjort af Europa-Kommissionen (SEC(2011)1128),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. februar 2012 »Making the Single Market Deliver, Annual Governance Check-up 2011«,
- der henviser til den 22. resultattavle for det indre marked offentliggjort af Europa-Kommissionen (SEC(2011)0372),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 24. februar 2012 »Reinforcing effective problem-solving in the Single Market - unlocking SOLVIT's potential at the occasion of its 10th anniversary«,
- der henviser til erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd den 30. januar 2012 »På vej mod vækstfremmende konsolidering og beskæftigelsesfremmende vækst« om forvaltningen af det indre marked og løftet om »på nationalt plan hurtigt og fuldt ud« at gennemføre det, medlemsstaterne allerede er nået til enighed om, for at realisere det indre markeds fulde potentiale,
- der henviser til SOLVIT-rapporten fra 2010 »SOLVIT-nettets udvikling og resultater« (SEC(2011)0229),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 »Akten for det indre marked - Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid. Sammen om fornyet vækst« (SEC(2011)0467),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. november 2011 »På vej mod en akt for det indre marked. For en social markedsøkonomi med høj konkurrenceevne - 50 forslag med henblik på at blive bedre til at arbejde, iværksætte og handle sammen« COM(2010)0608),
- der henviser til Krakowerklæringen vedtaget på det første forum for det indre marked,
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene »Det indre marked i befolkningens øjne: Et øjebliksbillede af borgernes og virksomhedernes 20 største betænkeligheder« (SEC(2011)1003),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Akten for det indre marked - Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid - Sammen om fornyet vækst«, COM(2011)0206,
- der henviser til den årlige evalueringsrapport for EU Pilot (COM(2010)0070),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. november 2010 om gennemførelse af artikel 260, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (SEC(2010)1371),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 29. juni 2009 om foranstaltninger til fremme af det indre marked ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

Tirsdag den 22. maj 2012

- der henviser til sin beslutning af 20. maj 2010 om realisering af et indre marked for forbrugere og borgere ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om resultattavlen for det indre marked ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om SOLVIT ⁽³⁾,
 - der henviser til Monti-rapporten »En ny strategi for det indre marked til gavn for Europas økonomi og samfund«,
 - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (konkurrenceevne - det indre marked, industri, forskning og rummet) den 10. december 2010 om »akten for det indre marked«,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0153/2012),
- A. der henviser til, at vigtigheden af et velfungerende indre marked blev fremhævet på det første forum for det indre marked (den 2.-4. oktober 2011 i Krakow, Polen) og navnlig i Krakowerklæringen samt i Parlamentets beslutning af 1. december 2011 om resultatet af forummet for det indre marked ⁽⁴⁾, hvori det indre marked beskrives som det mest effektive redskab til at bringe Europa tilbage på sporet mod bæredygtig vækst og jobskabelse;
- B. der henviser til, at det indre marked ikke kan fungere ordentligt uden korrekt gennemførelse i national ret, anvendelse og håndhævelse af de EU-direktiver, der påvirker markedets funktion;
- C. henviser til, at det er bydende nødvendigt, at medlemsstaterne gennemfører lovgivningen om det indre marked i deres nationale lovgivning - ikke alene rettidigt, men også korrekt - og henviser til, at en enkelt medlemsstats manglende gennemførelse hæmmer den økonomiske udvikling ikke kun i den pågældende medlemsstat, men i Unionen som helhed;
- D. der henviser til, at det ikke er tilstrækkeligt at gennemføre EU's direktiver hurtigt og korrekt, men at det også er afgørende, at EU-lovgivningen implementeres ordentligt;
- E. der henviser til, at offentliggørelsen af resultattavlen for det indre marked konstant har bidraget til at forbedre gennemførelsen af bestemmelserne om det indre marked ved at stille objektive og pålidelige oplysninger til rådighed om medlemsstaternes gennemførelse og implementering af disse bestemmelser; finder ikke desto mindre, at nogle medlemsstater stadig forsømmer at opfylde deres mål om korrekt og rettidig gennemførelse af EU-lovgivningen i national lovgivning, og at objektive oplysninger derfor fortsat bør spille en central rolle i forbindelse med resultattavlen for det indre marked igennem systematisk, uafhængig overvågning; der henviser til, at der er behov for at vedtage en mere kvalitativ tilgang, hvor man ser ud over tallene og identificerer årsagerne til dette underskud;
- F. der henviser til, at resultattavlen for det indre marked og resultattavlen for forbrugermarkederne har samme overordnede mål, nemlig at forbedre det indre markeds funktion, selv om tavlerne anvendes i forskellige sammenhænge og er baseret på forskellige metoder med forskellige virkefelter og indikatorsæt;
- G. der henviser til, at Malta har de bedste resultater med hensyn til rettidig gennemførelse af EU's direktiver, og at Belgien ligger i bunden af feltet og har øget sit allerede høje gennemførelsesefterslæb;
- H. der henviser til, at kun Estland kan fremvise gode resultater på alle områder i forbindelse med det såkaldte »sundhedstjek af det indre marked«;

⁽¹⁾ EUT C 161 E af 31.5.2011, s. 84.

⁽²⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 25.

⁽³⁾ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0543.

Tirsdag den 22. maj 2012

- I. der henviser til, at selv om lande med små forvaltninger har begrænsede ressourcer til at håndtere gennemførelsen af komplicerede lovgivningsmæssige sager, er det ikke desto mindre er lykkedes for små medlemsstater som Malta at opfylde gennemførelsesfristerne;
- J. der henviser til, at det nuværende gennemsnitlige efterslæb på 1,2 % på ny ligger over det mål på 1 %, som stats- og regeringscheferne nåede til enighed om i 2007, beklager den voksende tendens til øget gennemførelsesefterslæb og opfordrer medlemsstaterne til at afsætte større ressourcer til at bekæmpe denne tendens, selv om det bemærkes, at mange medlemsstater har mindsket antallet af direktiver, der fortsat mangler at blive gennemført i national lovgivning;
- K. der henviser til, at 85 direktiver fortsat ikke er blevet gennemført i mindst en medlemsstat (fragmenteringsfaktoren er på 6 %) og således ikke kan få fuld virkning for det indre marked;
- L. der henviser til, at gennemførelsesfristen er overskredet med over to år for to direktivers vedkommende, hvilket er i direkte modstrid med det mål om multolerance, som stats- og regeringscheferne opstillede i 2007;
- M. der henviser til, at antallet af ukorrekt gennemførte direktiver fortsat ligger på 0,8 % i gennemsnit på trods af den omstændighed, at Kommissionen i akten for det indre marked påpegede behovet for en klar og resolut politik over for gennemførelsesefterslæbet;
- N. der henviser til, at hele syv medlemsstater i løbet af de seneste par måneder er kommet længere bagud med hensyn til gennemførelsen af EU-direktiverne;
- O. der henviser til, at der er behov for mere præcis information om gennemførelseskvaliteten;
- P. der henviser til, at højere kvalitet i udarbejdelsen af vedtaget lovgivning kan bidrage til at reducere forsinkelser i gennemførelsen af EU's lovgivning;
- Q. der henviser til, at Lissabontraktaten for første gang indførte muligheden for, at Domstolen i tilfælde af manglende formidling af gennemførelsesforanstaltninger omgående kan idømme bøder;
- R. der henviser til, at Kommissionen, Europa-Parlamentet, de nationale parlamenter og medlemsstaternes forvaltninger er nødt til at gøre mere for at definere borgernes rettigheder, informere dem om disse rettigheder og hjælpe dem med at håndhæve dem, eftersom dette også vil muliggøre en forbedring af det indre markeds funktion;
- S. der henviser til, at manglen på effektive klagesystemer, i tilfælde hvor det indre markeds bestemmelser ikke anvendes korrekt, kan være en hindring for, at borgernes rettigheder får virkning, fordi de tvinges til at indlede langstrakte og langsommelige retssager for at forsvare sig selv;
- T. der henviser til, at der skal være fri udveksling af viden om bedste praksis og oplysninger mellem de myndigheder, som er ansvarlige for korrekt anvendelse af bestemmelserne om det indre marked, og mellem dem, som i tilfælde af ukorrekt anvendelse har kompetence i forbindelse med klager;
- U. der henviser til, at Solvit-nettet blev oprettet af Kommissionen og medlemsstaterne i 2002 med det formål at hjælpe borgerne og virksomhederne med at løse problemer, som skyldes en ukorrekt anvendelse af lovgivningen om det indre marked;
- V. der henviser til, at Solvit er et online problemløsningsnet, hvor EU's medlemsstater (samt Norge, Island og Liechtenstein) samarbejder om at finde en udenretslig løsning på problemer, der skyldes, at de offentlige myndigheder ikke har anvendt lovgivningen om det indre marked korrekt;
- W. der henviser til, at Solvit er et effektivt system, som uden formelle procedurer giver klageadgang inden for gennemsnitligt 10 uger, og at Solvits evne til at løse problemer i forbindelse med det indre marked kunne være et forbillede for god praksis også for andre af det indre markeds bistandstjenester;

Tirsdag den 22. maj 2012

- X. der henviser til, at det er vigtigt at konsolidere og videreudvikle Solvits tilstedeværelse og kapacitet på alle nationale forvaltningsniveauer for at sikre den maksimale effektivitet og de bedste resultater;
- Y. der henviser til, at Solvit bør supplere Kommissionens retlige arbejde vedrørende traktatbrudsprocedurer ved at advare Europa-Kommissionen om bestemte spørgsmål vedrørende gennemførelse og implementering af EU's lovgivning i medlemsstaterne;
- Z. der henviser til, at Kommissionen er ved at udarbejde en ny strategi til styrkelse af Solvit;

Fastlæggelse af de retlige rammer for det indre marked

1. glæder sig over resultattavlen for det indre marked og Solvit som vigtige redskaber, om end af en anden art, til at overvåge og identificere problemer i gennemførelsen og implementeringen af EU's lovgivning, men også til at identificere mangler og flaskehalse i det indre marked med henblik på at tilskynde til foranstaltninger for at opnå et mere velfungerende indre marked;
2. understreger, at en rettidig og korrekt gennemførelse og implementering af bestemmelserne om det indre marked i de nationale lovgivninger er en afgørende forudsætning for det indre markeds succes, som igen er helt afgørende for, at der opnås en øget konkurrenceevne og vækst, navnlig i en tid med økonomisk krise;
3. glæder sig over, at Kommissionen har samlet rapporterne vedrørende resultattavlen for det indre marked, Dit Europa, Dit Europa - Råd og Vink, Solvit, informationssystemet for det indre marked (IMI) og kvikskranker i en fælles omfattende rapport om den årlige forvaltningskontrol, Annual Governance Check-up, som gør det muligt at foretage en læservenlig helhedsvurdering af det indre markeds funktion;
4. mener, at konstant og hyppig overvågning af status i medlemsstaterne er en af de vigtigste faktorer i forhold til at tilskynde dem til at optrappe deres indsats; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens bekendtgørelse om, at der fortsat hvert år til eller omkring sommer vil blive offentliggjort en særskilt resultattavle for det indre marked; bemærker imidlertid med bekymring, at særskilte rapporter for hver af de forskellige dele af den årlige forvaltningskontrol (Annual Governance Check-up) kan flytte fokus fra en helhedstilgang og betyde, at Kommissionens tjenestegrene koncentrerer sig om at rapportere om i stedet for at løse de problemer, som fremhæves i den årlige forvaltningskontrol;
5. opfordrer Rådet til at give tilsagn om at mindske gennemførelsesefterslæbet yderligere, men også samtidig fastsætte mere realistiske gennemførelsesmål, som alle medlemsstaterne skal opfylde;
6. opfordrer medlemsstaterne til at tage de direktiver, de har været med til at udforme, alvorligt og reelt opfylde deres forpligtelser i henhold til EU's traktater;
7. glæder sig over, at der er gjort betydelige fremskridt med at reducere antallet af meget forsinkede direktiver, og opfordrer medlemsstaterne til at forsætte den positive indsats i denne henseende;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til inden for rammerne af Det Rådgivende Udvalg for Det Indre Marked at overveje, hvordan samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne kan forbedres, samt hvordan man bedst muligt kan udveksle viden om bedste praksis og fremhæve de succesrige mekanismer, der er blevet indført i medlemsstaterne;

Tirsdag den 22. maj 2012

9. opfordrer Kommissionen til at opdele udestående overtrædelser i resultattavlen for det indre marked i dem, som let kan løses, og dem, som fører til reel uenighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde på at identificere de underliggende årsager til disse uoverensstemmelser og efterfølgende at fjerne dem; opfordrer Kommissionen til i særligt omstridte tilfælde at foreslå justeringer af EU-lovgivningen, hvor det er relevant, for at løse omstridte fortolknings-spørgsmål;

10. bemærker Kommissionens succes med EU-Pilot; advarer dog om, at EU-Pilot muligvis har bidraget til at reducere antallet af overtrædelser, men at det kan betyde, at Kommissionen kommer til at behandle de vanskeligste sager i den formelle traktatbrudsprocedure, hvilket også kan være årsagen til, at traktatbruds-sagerne varer længere; frygter, at dette vil medføre større forsinkelser i løsningen af problemerne med manglende gennemførelse af bestemmelserne om det indre marked;

11. bemærker, at næsten 50 % af de verserende traktatbrudsprocedurer om det indre marked vedrører beskatning og miljø; opfordrer medlemsstaterne til i særlig grad at rette opmærksomheden mod en bedre og mere rettidig gennemførelse og implementering af EU's regler på disse to områder;

12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at overtrædelser af EU's lovgivning hurtigt følges op af traktatbrudsprocedurer; opfordrer Kommissionen til at etablere en haste-traktatbrudsprocedure og til at overveje at oprette et uafhængigt organ under Kommissionen med ansvar for at retsforfølge sager om krænkelse af det indre marked og for at gennemføre traktatbrudsprocedurer efter at have indhentet tilladelse fra kommissærkollegiet;

13. opfordrer Kommissionen til i højere grad at gøre brug af Solvit som en første instans for klager om forkert anvendelse af EU's lovgivning i grænseoverskridende sammenhæng; opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at sager, som ikke kan løses af Solvit, følges op på behørig vis;

14. opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaternes gennemførelse af EU's lovgivning ved at udvikle nye redskaber som gennemførelsesretningslinjer og en gennemførelseshelpdesk;

15. bemærker, at den gennemsnitlige varighed af traktatbrudsprocedurer er for lang, og opfordrer Kommissionen til at iværksætte effektive foranstaltninger for at reducere denne varighed; opfordrer Kommissionen til at give Parlamentet meddelelse om sådanne foranstaltninger;

16. opfordrer Kommissionen til at søge nye metoder til sikring af, at medlemsstaterne rettidigt og fuldt ud gennemfører Domstolens afgørelser og procedurer;

17. opfordrer Kommissionen til, uden at det går ud over læsbarheden, at supplere resultattavlen for det indre marked med nye yderligere kriterier til overvågning af, at gældende lovgivning gennemføres korrekt;

18. opfordrer Kommissionen til i resultattavlen for det indre marked at fremlægge den udvikling i fordelingen af indledte traktatbrudsprocedurer pr. sektor, der er konstateret siden sidste resultattavle, og til at foreslå en analyse af årsagerne til de væsentligste ændringer med hensyn til antallet af indledte procedurer;

19. opfordrer medlemsstaterne til at forny deres indsats for bedre at nå målene; understreger, at færdiggørelsen af det indre marked med en bedre og mere rettidig gennemførelse af eksisterende og ny lovgivning er en effektiv måde at bekæmpe den økonomiske krise på;

20. understreger, at medlemsstaterne fortsat skal reducere gennemførelses efterslæbet med henblik på at nå målet på 1 %; bemærker, at der bør lægges særlig vægt og prioritet på direktiver, hvis frist for gennemførelse i national ret er overskredet med mere end et år, hvilket vil reducere gennemførelses efterslæbet betydeligt;

Tirsdag den 22. maj 2012

21. opfordrer Kommissionen til at aflægge beretning til Parlamentet om sin anvendelse af Lissabontraktatens artikel 260, stk. 3, med hensyn til muligheden for, at Domstolen omgående i første instans pålægger bøder i tilfælde, hvor det konstateres, at medlemsstater ikke har overholdt deres forpligtelse til at gennemføre EU's lovgivning;

22. opfordrer Kommissionen til at vurdere konklusioner i forlængelse af andragender, som er forelagt Parlamentet om problemer vedrørende det indre marked, og indarbejde disse i den årlige forvaltningskontrol; understreger, at der med henblik på at forbedre EU's lovgivningsproces og bringe den nærmere til borgerne i højere grad bør fokuseres på proceduren for andragender;

23. bemærker, at Parlamentet med Lissabonkontraktatens ikrafttræden har fået udvidede beføjelser til at strukturere og revidere EU's lovgivning; opfordrer til, at de resultater, der fremgår af resultattavlen, indgår i den strukturerede dialog mellem Parlamentet og de nationale parlamenter;

24. opfordrer Kommissionen til at sikre, at sammenligningstabellerne offentliggøres, insistere på, at medlemsstaterne formelt accepterer en sænkning af de kvantitative mål, hvorved både det maksimale gennemførelsesefterslæb og det maksimale underskud med hensyn til overensstemmelse mellem national ret og EU-ret reduceres til 0,5 %, og til at sikre en mere effektiv anvendelse af overtrædelsesprocedurerne gennem kvantitative mål for procedurens etaper, eftersom disse, som Kommissionen konstaterede det i akten for det indre marked, er nødvendige for en gennemgribende og fuldstændig gennemførelse af bestemmelserne om det indre marked;

25. opfordrer medlemsstaterne til systematisk at udarbejde egentlige sammenligningstabeller, der viser, hvordan direktiverne om det indre marked anvendes i den nationale lovgivning;

26. opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at forbedre kvaliteten i udarbejdelsen af europæisk lovgivning; glæder sig over indsatsen for at skabe bedre og mere intelligent lovgivning, og opfordrer alle de tre institutioner, som er involveret i lovgivningsprocessen, til at gøre en konstant indsats for at forbedre kvaliteten af den lovgivning, de sammen udarbejder;

Tilvejebringelse af det indre marked for virksomheder og borgere

27. opfordrer Kommissionen til at finde måder, hvorpå den kan øge koordinationen og forbedre det praktiske samarbejde mellem eksisterende redskaber, såsom Solvit, Dit Europa - Råd og Vink, Enterprise Europe Network, de europæiske forbrugercentre, den europæiske jobservice, IMI, Europe Directs informationsnetværk og kvikskrannerne, med henblik på at undgå dobbelt arbejde og ressourceforbrug og dermed opnå en mere effektiv forvaltning;

28. opfordrer Kommissionen til at foreslå bedre metoder til at integrere redskaber som Solvit i Europa-Parlamentets procedure for andragender;

29. understreger, at Solvit-nettet i årenes løb har vist sig at være et enkelt, hurtigt og omkostnings-effektivt redskab til at løse problemer, der påvirker borgere og virksomheder i forbindelse med forkert anvendelse af reglerne om det indre marked; bemærker ikke desto mindre, at Solvit-nettet i overvejende grad fortsat er fragmenteret og underudnyttet; opfordrer indtrængende Kommissionen til i højere grad at fokusere på efteruddannelse, uddannelse og udveksling af bedste praksis mellem de ansatte i Solvit-nettet;

30. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at Solvit-centrene har en passende bemanning, og at der foregår den nødvendige grad af koordination og kommunikation med alle niveauer af de nationale forvaltninger samt med Kommissionens forskellige tjenestegrene for at sikre, at beslutninger gennemføres; opfordrer Kommissionen til at modernisere sin henstilling fra 2001 om principper for anvendelsen af »Solvit« - problemløsningsnettet for det indre marked, i overensstemmelse med det, der foreslås i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Reinforcing effective problem-solving in the Single Market«;

31. bemærker, at besværlige socialsikringsprocedurer er en af de største bekymringer for borgerne og forhindrer arbejdstageres mobilitet i Europa; opfordrer til, at Solvit får flere ressourcer til håndtering af socialsikringssager;

Tirsdag den 22. maj 2012

32. understreger vigtigheden af at inddrage de partnere, der er tilknyttet inden for rammerne af Solvit, navnlig med henblik på at mindske byrden på Solvit-centrene; understreger, at det tidligere har vist sig at være effektivt at samarbejde med de tilknyttede partnere, bl.a. på grund af deres direkte kontakt med borgere og virksomheder; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at de tilknyttede partneres adgang til Solvit bevares fuldt ud;

33. opfordrer Kommissionen til at fortsætte indsatsen for at tilbyde borgere og virksomheder en integreret virtuel pakke med oplysninger og hjælpetjenester, navnlig ved at videreudvikle portalen Dit Europa som internetadgangsvejen til alle oplysninger og hjælpetjenester; bemærker imidlertid betydningen af direkte menneskelig kontakt og foreslår i denne forbindelse, at disse bestræbelser suppleres med en bemandet kvikskranke for borgere og forbrugere via Kommissionens repræsentationskontor i hver medlemsstat; mener, at det ville opfylde dette mål og føre til bedre koordination og sammenhæng, hvis kontaktpersoner fra Solvit, Dit Europa - Råd og Vink, Enterprise Europe Network, de europæiske forbrugercentre og den europæiske jobservice blev samlet i repræsentations-kontorerne;

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde for at fremme portalen Dit Europa inden for de nationale forvaltninger og udvikle samarbejdet mellem portalen Dit Europa og de aktiviteter, der udføres på de nationale forvaltningers hjemmesider;

35. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at styrke kvikskrankerne yderligere og give borgerne oplysninger på en klar og praktisk måde og samtidig sikre og udnytte et udførligt samarbejde på informationsområdet på europæisk plan, som f.eks. Dit Europa - Råd og Vink;

36. anmoder Kommissionen om at udtale sig om muligheden for at bemande kvikskrankerne i alle medlemsstaterne med Kommissionens tjenestemænd; mener, at dette kunne være en løsning på det personaleproblem, som Solvit har konstateret i flere af medlemsstaternes offentlige forvaltninger; opfordrer Kommissionen til at overveje, om det er gennemførligt at give Solvit et specifikt retsgrundlag;

37. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der oprettes onlinekvikskranke via e-forvaltningsportaler i alle medlemsstater på værtslandets officielle sprog og på engelsk; bemærker, at kvikskrankerne er vigtige for gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet; beklager, at det kun er en tredjedel af de tilgængelige e-forvaltningsportaler på internettet, som giver adgang til elektroniske onlineprocedurer; opfordrer medlemsstaterne til at stille brugervenlige oplysninger til rådighed på flere EU-sprog om administrative onlineregler og -procedurer vedrørende levering af tjenesteydelser for at fremme grænseoverskridende virksomhed i Europa;

38. opfordrer Solvit, Dit Europa - Råd og Vink, Enterprise Europe Network, de europæiske forbrugercentre og den europæiske jobservice til at notere sig borgernes og virksomhedernes primære bekymringer som formuleret i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene »Det indre marked i befolkningens øjne: Et øjebliksbillede af borgernes og virksomhedernes 20 største betænkeligheder«, og at prioritere deres arbejde i henhold dertil;

39. opfordrer Kommissionen til at overveje at inddrage resultater fra Eurobarometerundersøgelser i den årlige forvaltningskontrol som led i evalueringen for at sikre en mere informeret beslutningstagning;

40. bemærker Kommissionens nylige publikationer om »De 20 største betænkeligheder«, der er baseret på Parlamentets ovennævnte beslutning af 20. maj 2010; fremhæver de informationsmæssige, lovgivningsmæssige og implementeringsmæssige huller, der fortsat findes inden for det indre marked, samt den manglende viden blandt forbrugere og virksomheder om deres rettigheder og pligter, som forhindrer dem i at høste fordelene ved det indre marked; erklærer sig parat til og opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre kommunikationen med borgerne om de rettigheder, det indre marked giver dem;

41. opfordrer Kommissionen til at rapportere om de primære barrierer i forbindelse med det indre marked, som er specielle for borgere og forbrugere med et handicap, og at sørge for, at der bliver gjort en særlig indsats for at eliminere sådanne barrierer;

Tirsdag den 22. maj 2012

42. anbefaler en yderligere koordination mellem Solvit og EU-Pilot for at opnå en bedre koordination og udveksling af information om god praksis;

43. betragter succesen med det første forum for det indre marked som en mulighed for at revidere status for det indre marked og hjælpe borgere og virksomheder til selv at stifte bekendtskab med deres rettigheder og forpligtelser i det indre marked; glæder sig over dette arrangement som en mulighed for igen at pege på de eksisterende barrierer for et velfungerende indre marked; gentager vigtigheden af, at Kommissionen og medlemsstaterne handler for at fjerne disse barrierer og bringe borgernes og virksomhedernes bekymringer frem i lyset; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at holde fast i dette fremskridt og fortsat inddrage og styrke interessenterne ved regelmæssigt at afholde fora om det indre marked og supplere disse med hyppige besøg for at vurdere og fremme det indre marked i de enkelte medlemsstater;

*

* *

44. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Et 2020-perspektiv for kvinder i Tyrkiet

P7_TA(2012)0212

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om et 2020-perspektiv for kvinder i Tyrkiet (2011/2066(INI))

(2013/C 264 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forende Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW) og den tilhørende fakultative protokol, som indgår i folkeretten, og som Tyrkiet har deltaget i siden henholdsvis 1985 og 2002, og til artikel 90 i den tyrkiske forfatning, hvori det anføres, at folkeretten har forrang for Tyrkiets nationale lovgivning,
- der henviser til Europarådets konventioner som f.eks. den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og konventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, som Tyrkiet var det første land til at undertegne,
- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings dokument 11372 og henstilling 1817 (2007), som begge bærer titlen »Parliaments united in combating domestic violence against women, mid term assessment of the Campaign«,
- der henviser til EU-rettens bestemmelser om kvinders rettigheder og ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til Det Europæiske Råds beslutning af 17. december 2004 om at indlede forhandlinger med Tyrkiet om tiltrædelse af Den Europæiske Union,
- der henviser til Kommissionens statusrapport 2010 for Tyrkiet (SEC(2010)1327) og 2011 for Tyrkiet (SEC(2011)1201),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Udvidelsesstrategi og de vigtigste udfordringer 2010-2011« (COM(2010)0660),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EUROPA 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),

Tirsdag den 22. maj 2012

- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2005 ⁽¹⁾ og 13. februar 2007 ⁽²⁾ om kvindernes rolle i det sociale, økonomiske og politiske liv i Tyrkiet,
 - der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om statusrapport 2010 for Tyrkiet ⁽³⁾ og af 29. marts 2012 om statusrapport 2011 for Tyrkiet ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0138/2012),
- A. der henviser til, at Tyrkiet som kandidatland er forpligtet til at overholde EU's regelværk og til at respektere menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder og ligestilling; der henviser til, at Tyrkiet opfordres til at fortsætte og føre tilsyn med gennemførelsen af lovgivningsmæssige reformer samt til at iværksætte oplysningskampagner til bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder vold i hjemmet;
- B. der henviser til, at ligestillingspolitikken giver store muligheder for at nå Europa 2020-målene, idet den bidrager til vækst og fuld beskæftigelse;
- C. der henviser til, at Tyrkiet gør begrænsede fremskridt for så vidt angår forbedring og gennemførelse af en lovgivningsramme, der kan sikre kvinders ligeværdige deltagelse i det sociale, økonomiske og politiske liv;
- D. der henviser til, at Kommissionen i sine statusrapporter for Tyrkiet for 2010 og 2011 har understreget, at der er behov for en vedvarende ekstra indsats for at føre de eksisterende retlige rammer ud i livet politisk, socialt og økonomisk; der henviser til, at Kommissionen desuden har påpeget, at ligestilling, bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder æresdrab, og bekæmpelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, stadig er en stor udfordring for Tyrkiet; der henviser til, at ligestilling, kvinders rettigheder og integration af kønsaspektet bør indgå i den nye tyrkiske forfatning, som skal udarbejdes;
- E. der henviser til, at der navnlig er behov for en samordnet og koordineret indsats for så vidt angår vold mod kvinder, uddannelse, arbejde og repræsentation på nationalt og lokalt plan;

Lovgivning, koordination og civilsamfundet

1. opfordrer den tyrkiske regering til at opretholde og styrke principperne vedrørende ligestilling og kvinders rettigheder ved at vedtage og ændre lovgivning, herunder den planlagte proces til vedtagelse af en ny forfatning;
2. understreger, at økonomisk og social underudvikling i ugunstigt stillede områder i Tyrkiet samt problemer, der skyldes indvandring, fattigdom og fremherskende patriarkalske sociale strukturer, forværrer kvindernes problemer og undergraver deres stilling; opfordrer til, at der lægges større vægt på behovet for at tage højde for regionale forskelle i arbejdet, når kvinders rettigheder behandles, og formulere politikker i overensstemmelse hermed, samtidig med at det anerkendes, at de problemer og uligheder, som kvinder af kurdisk oprindelse møder, sædvanligvis er større; opfordrer den tyrkiske regering til at foretage alle nødvendige reformer og samarbejde med de lokale myndigheder for at sikre, at alle kvinder, herunder kvinder af kurdisk oprindelse, har lige rettigheder;
3. glæder sig over udnævnelsen af en ny minister for familie- og socialpolitik og over nedsættelsen af et udvalg om lige muligheder for kvinder og mænd i det tyrkiske parlament, som i forbindelse med vigtige spørgsmål, såsom vold mod kvinder og børneægteskaber, gør vellykkede bestræbelser på at foretage undersøgelser, udarbejde rapporter og foretage høringer af en række organisationer, herunder ngo'er;

⁽¹⁾ EUT C 157 E af 6.7.2006, s. 385.

⁽²⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 174.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0090.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0116.

Tirsdag den 22. maj 2012

4. understreger betydningen af effektiv koordination i bestræbelserne på at sikre integration af kønsaspektet; glæder sig derfor over den tyrkiske regerings indsats for at styrke samarbejdet mellem de statslige myndigheder om integration af kønsaspektet; opfordrer den tyrkiske regering til med aktiv og ikke-diskriminerende deltagelse af civilsamfundet at vedtage yderligere strategier rettet mod at sikre og effektivt overvåge gennemførelsen af fuld ligestilling, herunder fjernelse af løngabet mellem mænd og kvinder, og omsætte resultaterne af dette samarbejde i praksis;
5. understreger nødvendigheden af at omsætte kønsrelateret lovgivning i praksis i hele landet ved at stille tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer til rådighed, sørge for konsekvens og udvikle kontrolmekanismer, som er baseret på klare, målbare mål;
6. opfordrer den tyrkiske regering til at anerkende betydningen af, at civilsamfundet deltager i udviklingen og gennemførelsen af ligestillingspolitik, og til at sikre inddragelse af ngo'er på centralt og lokalt plan for at nå frem til den mest favorable politik for kvinder;
7. glæder sig over Tyrkiets fremskridt med hensyn til registrering af nyfødte børn, som nu sker i 93 % af tilfældene; understreger behovet for en konsekvent og systematisk indsamling af kønsopdelte statistikker for at overvåge fremskridt i gennemførelsen af lovgivningen og smuthuller i den nationale lovgivning;
8. ønsker oplysninger om, hvilke fremskridt den tyrkiske regering har gjort i anerkendelsen af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoners rettigheder i det offentlige liv;

Vold mod kvinder

9. understreger, at 39 % af alle tyrkiske kvinder ifølge oplysninger fra Tyrkiets statistiske institut har været udsat for fysisk vold på et tidspunkt i deres liv; er dybt foruroliget over den regelmæssige og grove karakter af volden mod kvinder, herunder æresdrab, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, og de eksisterende afhjælpningsforanstaltningers ineffektivitet samt de tyrkiske myndigheders lemfældighed med hensyn til at straffe personer, der begår kønsbaserede forbrydelser;
10. opfordrer den tyrkiske regering til at træffe mere effektive foranstaltninger med henblik på at bekæmpe æresdrab i form af lovgivningsmæssige, juridiske og finansielle tiltag til at forebygge sådanne drab og straffe gerningsmændene samt alle de familiemedlemmer, der i stilhed samtykker i vold mod kvinder, navnlig i tilfælde af æresdrab, og til at hjælpe ofre; ønsker at spørge den tyrkiske regering, om der har været nogen nedgang i antallet af ofre i årene efter ændringen af den tyrkiske straffelov, som bevirkede, at æresdrab blev opført som en skærpende omstændighed i mordsager; ønsker endvidere at spørge den, hvor ofte dommere har afsagt kendelse om æresdrab, og hvad straffen blev;
11. opfordrer den tyrkiske regering til at foretage en undersøgelse af den pludselige stigning i antallet af kvinders selvmord i det østlige Tyrkiet og gennemføre en grundig undersøgelse af fænomenet vedrørende såkaldte æresselv mord samt til at yde hjælp og støtte til kvinder, der er under pres fra deres familier og andre personer omkring dem, med henblik på at forebygge situationer, hvor familier i stedet for at begå æresdrab presser kvinder til at begå selvmord;
12. er af den opfattelse, at enhver form for vold mod kvinder er uacceptabel; opfordrer den tyrkiske regering til at indføre og gennemføre en nultolerancepolitik over for vold mod kvinder ved at vedtage, overvåge og gennemføre hensigtsmæssig lovgivning med henblik på at beskytte ofre, straffe gerningsmændene og forebygge vold;
13. glæder sig over, at lov nr. 4320 om beskyttelse af familien fra og med den 8. marts 2012 bliver erstattet med lov nr. 6284 om beskyttelse af familien og forebyggelse af vold mod kvinder; understreger betydningen af at sikre et bredt anvendelsesområde, uanset arten af forhold mellem ofret og gerningsmanden og uanset kønsidentitet, effektive retsmidler og beskyttelsesmekanismer samt en nøje og øjeblikkelig gennemførelse af lovgivningen uden undtagelser for at komme volden mod kvinder til livs med afskrækkende og hårde straffe for dem, der begår vold mod kvinder; understreger behovet for at træffe de nødvendige foranstaltninger til fjernelse af voldelige ægtefæller og partnere samt sikre ofrenes reelle adgang til domstolene og beskyttelsesforanstaltninger;

Tirsdag den 22. maj 2012

14. opfordrer den tyrkiske regering til at etablere en kontrolordning med benchmarks og tidsfrister for gennemførelsen af den nationale handlingsplan til bekæmpelse af vold mod kvinder og afgive et stærkt tilsagn om at yde tilstrækkelig finansiering til planen;

15. gør sig til talsmand for, at politikfolk, sundhedspersonale, dommere, anklagere, ledende medlemmer af religiøse samfund og andre personer med officielle roller modtager avanceret uddannelse i forebyggelse af vold i hjemmet; gentager med henblik på at supplere denne indsats behovet for et system, der gør det muligt at identificere og iværksætte en efterforskning vedrørende personer, der ikke beskytter og bistår ofrene, og for tilstrækkelige budgetmidler til beskyttelsesmekanismer;

16. glæder sig over etableringen hos Ankaras chefanklager af et særligt kontor for vold i hjemmet; understreger, at dette særlige kontor - i og med, at det er blevet sikret, at hele den juridiske proces i tilfælde af vold mod kvinder varetages af offentlige anklagere, der er eksperter i vold i hjemmet, og kontoret er blevet overdraget myndighed til at udstede direkte ordrer med umiddelbar virkning til politiet om at anholde gerningsmanden og beskytte offeret, herunder øjeblikkelig håndhævelse af beskyttelsesordrer og overførsel til krisecentre - har fuldført et vigtigt skridt fremad i bekæmpelsen af vold mod kvinder, beskyttelsen af ofre og tildeling af straf til gerningsmændene; opfordrer for at udvide dette beskyttelsesniveau til hele landet den tyrkiske regering til at etablere særlige kontorer hos de offentlige anklagere, som skal tage sig af vold i hjemmet i alle landets provinser;

17. opfordrer den tyrkiske regering til at sikre ofre reel adgang til passende juridisk information, retshjælp og passende retlige procedurer, hvorigennem de kan opnå retfærdighed og organisere forsvaret af deres rettigheder uden trusler om yderligere vold;

18. støtter det synspunkt, at der skal være samme adgang til disse beskyttelsesmekanismer for kvinder med indvandrerbaggrund, der står over for yderligere problemer (såsom sprogbarrierer, isolation i familien osv.);

19. glæder sig over de initiativer, den tyrkiske regering har taget til at reorganisere systemet med krisecentre i samråd med alle berørte parter; konstaterer, at det officielle antal krisecentre for kvinder, der har været udsat for vold, ifølge generaldirektoratet om kvinders status er 81, hvilket stadig er meget lavt og ikke opfylder behovene i en befolkning på ca. 70 millioner mennesker; opfordrer den tyrkiske regering til at etablere et tilstrækkeligt antal krisecentre, der er ligeligt fordelt i hele landet, i overensstemmelse med Europarådets konvention af 11. maj 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og derved leve op til den målsætning, som den satte for sig selv med kommuneloven, og etablere et krisecenter i hver kommune med mindst 50 000 indbyggere; bemærker, at krisecentrene skal være fordelt i hele landet med en passende balance mellem landdistrikter og byområder; understreger betydningen af at etablere ordninger rettet mod at øge sikkerheden, kapaciteten og kontrollen i de eksisterende krisecentre og mod at pålægge sanktioner for manglende overholdelse, og understreger desuden betydningen af at ansætte veluddannede og vellønnede socialarbejdere og ved hjælp af faglig uddannelse og andre tjenesteydelser sikre, at kvinder på krisecentre kan opnå tilstrækkelig muligheder for at opbygge et nyt liv for sig selv og deres børn; understreger betydningen af, at disse centres placering ikke afsløres af hensyn til ofrenes sikkerhed;

20. understreger betydningen af behandling af mænd med voldelige tendenser; foreslår derfor, at mænd, mod hvem der er blevet udstedt et tilhold, resocialiseres af tilsynskontorer;

21. glæder sig over, at der er oprettet telefonhjælpetjenester og etableret centre for forebyggelse og overvågning af vold, hvor ofrene for kønsbaseret vold kan få lægebehandling og psykologbistand under deres retssager for at forebygge gentagen viktimisering;

22. opfordrer den tyrkiske regering til at kriminalisere tvangsægteskaber og gennem oplysningskampagner henlede kvinder og mænds opmærksomhed på deres ret til frit at vælge partner; understreger betydningen af oplysningsarbejde i skoler og over for forældre om tvangsægteskabers ulovlige karakter;

23. er dybt bekymret over den ringere stilling for enlige kvinder, fraskilte, kvinder, der udelukkende bliver gift ved en religiøs ceremoni, hvilket betyder, at deres ægteskab ikke er retligt gyldigt, og kvinder, der tilhører minoritetsgrupper;

Tirsdag den 22. maj 2012

24. påpeger betydningen af at skabe respekt for kvindelige medlemmer af religiøse mindretal og fremme tværreligiøs dialog;

Uddannelse

25. understreger, at uddannelse er vigtig i bestræbelserne på at give kvinder større indflydelse og sikre integration af kønsaspektet på alle uddannelsesniveauer;

26. bemærker, at retten til uddannelse er en menneskeret i henhold til artikel 26 i FN's verdenserklæring om menneskerettighederne af 10. december 1948;

27. glæder sig over, at et stigende antal piger deltager i grundskoleuddannelsen (1.-8. klasse), og at kønsskævheden inden for grundskoleuddannelsen nu næsten er overvundet; finder det beklageligt, at kønsskævheden inden for uddannelse på sekundærtrinnet er taget en smule til, og opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at reducere denne skævhed og iværksætte tiltag, der kan sikre, at alle børn går i skole;

28. opfordrer til, at man i uddannelsessystemet fremmer erhvervsuddannelser, der giver kvinder mulighed for at lære et håndværk eller uddanne sig til erhverv i servicesektoren;

29. opfordrer den tyrkiske regering til at bekæmpe seksuel udnyttelse, seksuelt misbrug, vold i hjemmet, fattigdom, analfabetisme og udnyttelse af piger samt til at skabe lige muligheder for adgang til uddannelse uden at skelne udelukkende på grundlag af alder, sprog, etnisk tilhørsforhold og køn;

30. er bekymret over, at andelen af indskrevne børn mellem 0 og 5 år i førskoleundervisningen stadig er meget lav, og at der er manglende fremskridt med hensyn til adgang til børnepasnings- og førskolefaciliteter; opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at afsætte tilstrækkelige ressourcer til at skabe flere pasningsmuligheder til overkommelige priser for denne aldersgruppe; opfordrer den endvidere til at ændre sin forordning om børnepasningsfaciliteter, som stiller krav om, at arbejdspladser med flere end 150 kvindelige beskæftigede skal stille gratis børnepasning til rådighed, eftersom denne foranstaltning er udtryk for en diskriminerende tankegang, som indebærer, at børneopdragelse udelukkende er kvinders ansvar, og samtidig påvirker virksomhedernes beslutninger i negativ retning for så vidt angår ansættelse af flere kvinder;

31. opfordrer den tyrkiske regering til at intensivere sine bestræbelser og oplysningskampagner for at udrydde analfabetisme og fattigdom blandt millioner af kvinder, navnlig kvinder, der er af kurdisk oprindelse eller tilhører indvandrer- og romasamfund, og til at være særligt opmærksom på kvinder, der lever i landdistrikterne;

32. glæder sig over den tyrkiske regerings initiativer, såsom projektet for begrænsning af sociale risici (betingede kontante udbetalinger), som indebærer udbetaling af penge til trængende familier for hvert barn, der går i grundskolen; bemærker, at det beløb, der gives til familierne for piger, er højere end det, der gives for drenge, og at beløbet gives til mødrene; glæder sig over, at der på denne måde på en og samme tid tages hånd om problemet med skolegang for piger og selvstændiggørelse af kvinder inden for familien; konstaterer dog, at elever, der ikke fuldfører deres uddannelse, stadig giver anledning til bekymring, navnlig for så vidt angår børn af sæsonarbejdere og romaer, og opfordrer den tyrkiske regering til at fremme og gøre fuld brug af det tidlige varslingsystem for børn, der er i fare for at droppe ud, og eliminere regionale forskelle i både grundskolen og på sekundærtrinnet;

33. understreger, at det er inden for uddannelsessystemet, at der bedst kan tages hånd om problemet med kønsstereotyper; glæder sig derfor over oprettelsen af en ligestillingskommission under undervisningsministeriet; anerkender dets bestræbelser på at fjerne mandschauvinistiske udtryk, billeder og vendinger fra undervisningsmaterialet; bemærker dog, at det kræver yderligere anstrengelser at udrydde kønsfordomme i skolebøger på alle uddannelsesstrin og inden for erhvervsuddannelserne, og anmoder derfor den tyrkiske regering om at overvåge de fremskridt, der gøres for at udrydde kønsfordomme i undervisningsmaterialerne;

34. opfordrer alle højere uddannelsesinstitutioner til at gøre ligestillingskurser obligatoriske i læseplanen for kommende lærere og den tyrkiske regering til at medtage et sådant fag i efteruddannelsesprogrammerne for lærere;

Tirsdag den 22. maj 2012

35. understreger, at det er afgørende for at sikre pigers deltagelse i obligatorisk grundskoleundervisning og forhindre, at de fratages deres muligheder for at studere eller bliver tvunget ind i tidlige ægteskaber, at hele det formelle obligatoriske grundskolesystem består af én blok, som ikke tillader huller i uddannelsessystemet, hvilket ellers kan føre til, at piger ikke fuldfører deres uddannelse, navnlig i landområderne;

Deltagelse på arbejdsmarkedet

36. understreger den meget lave deltagelse af kvinder på det tyrkiske arbejdsmarked, som ligger langt under de mål, der sættes i EU's Europa 2020-strategi, og opfordrer den tyrkiske regering til at udarbejde en national handlingsplan for at sikre større deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet;

37. opfordrer til, at der træffes yderligere foranstaltninger under ordningen om aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, som er udformet til at dæmme op for arbejdsløshed blandt kvinder og unge; opfordrer den tyrkiske regering til at afsætte flere midler fra sit budget til at få arbejdsløse kvinder i arbejde;

38. opfordrer den tyrkiske regering til at bruge EU-midler så effektivt som muligt på de projekter, der gennemføres i Tyrkiet; opfordrer Kommissionen til at udvise rettidig omhu med hensyn til effektiviteten af udgifterne;

39. opfordrer indtrængende til gennemførelse af statsministeriets cirkulære 2010/14 om at øge erhvervsaktiviteten blandt kvinder og opnå ligestilling; henleder i den forbindelse opmærksomheden på EU's strategier og foranstaltninger med henblik på at opnå en afbalanceret og retfærdig repræsentation af kvinder i ledende stillinger;

40. opfordrer den tyrkiske regering til at befordre kvindernes aktive deltagelse på arbejdsmarkedet ved bl.a. at fremme foranstaltninger til sikring af bedre arbejdsvilkår, lige løn for samme arbejde, livslang læring, fleksible arbejdstider og en rimelig balance mellem familie- og arbejdsliv;

41. bemærker, at Tyrkiet for nylig har forbedret sin barselslovgivning (med en forlængelse fra 12 til 16 uger), men at fædreorlov kun findes for offentlige tjenestemænd og ikke for andre arbejdstagere, samt at en bredt gældende barselsordning er afgørende for at sikre, at forældrene deler rettigheder og pligter for så vidt angår børnepasning, og for at nedbringe uligheden mellem kønnene på arbejdsmarkedet; opfordrer den tyrkiske regering til at etablere en betalt forældreorlovsordning for alle arbejdstagere, som giver fædre mulighed for at leve op til deres ligelige ansvar for børnepasningen;

42. opmuntrer kvinder til at starte deres egen virksomhed ved hjælp af midler stillet til rådighed under låneordninger, såsom låneprogrammet for små virksomheder, og udnytte KOSGEB's efteruddannelsesprogrammer;

43. understreger betydningen af at bekæmpe alle former for forskelsbehandling på arbejdspladsen, herunder kønsdiskriminering i forbindelse med nyansættelse, forfremmelser og frynsegoder; gentager sin anmodning til den tyrkiske regering om at indsamle relevante og præcise statistiske oplysning;

44. understreger betydningen af at stille særlige kurser, finansiering og teknisk bistand til rådighed for arbejdsløse kvindelige funktionærer og kvindelige iværksættere for at sikre lige muligheder for så vidt angår adgang til arbejdsmarkedet;

45. understreger, at den nylige udvidelse af den lovbestemte ret til barselsorlov (fra 12 til 16 uger) skal følges op af en lønforhøjelse for bedre at sikre, at familier og kvinder ikke bliver straffet økonomisk for at have børn;

46. opfordrer indtrængende den tyrkiske regering til at bevilge penge til etableringen af bredt tilgængelige faciliteter til pasning og pleje af børn, ældre og handicappede til overkommelige priser for at øge erhvervsaktiviteten blandt kvinder;

Tirsdag den 22. maj 2012

47. noterer sig den ringe repræsentation af kvinder i fagforeninger og navnlig i deres bestyrelser; understreger betydningen af at gøre fagforeningsarbejdet mere tilgængeligt for at få flere kvinder til at deltage heri;

48. fremhæver det forhold, at kvinder ofte arbejder under dårlige vilkår og under uregistrerede og ulønnede forhold i familievirksomheder og dermed gøres til ofre og udnyttede; opfordrer den tyrkiske regering til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe undergrundsøkonomien;

Deltagelse i politik

49. glæder sig over stigningen i antallet af kvindelige medlemmer af det tyrkiske parlamentet fra 9,1 % ved valget i 2007 til 14,3 % efter valget i 2011; konstaterer dog, at andelen stadig er lav, og opfordrer til, at der vedtages en ny lov om politiske partier og valg, der indfører en obligatorisk kvoteordning, der kan sikre en rimelig repræsentation af kvinder på valglisterne; er bekymret over, at tyrkiske kvinder generelt er begrænset repræsenteret i politik, lederstillinger i den offentlige forvaltning og i de politiske partier;

50. understreger behovet for, at den tyrkiske regering og de politiske partier reviderer den gældende valglov for at bidrage til en lige og demokratisk deltagelse af mænd og kvinder i politik, herunder en mere ligelig tilstedeværelse af kvinder på de første pladser på valglisterne;

51. opfordrer alle tyrkiske politiske partier til at udarbejde omfattende ligestillingsstrategier og interne regler, der sikrer deltagelse af kvinder på alle niveauer;

52. er bekymret over den meget lave procentdel for kvinders deltagelse i politik på lokalt plan og opfordrer alle politiske partier til at sørge for, at denne situation ændrer sig med lokalvalgene i 2014; opfordrer, i betragtning af at kun 1 % af de tyrkiske kommuner har en kvindelig borgmester og det deraf følgende behov for at fremme kvinders deltagelse i politik, ikke mindst på lokalt plan, til, at der indføres et kvotesystem for optagelse af kvinder på kandidatlisterne;

Et 2020-perspektiv

53. opfordrer Tyrkiet til som EU-kandidatland at støtte målene i Europa 2020-strategien og til at give kvinderne mulighed for at deltage mere aktivt på arbejdsmarkedet;

54. opfordrer Kommissionen til at sætte spørgsmålet om kvinders rettigheder i centrum for forhandlingerne med Tyrkiet; understreger, at det er vigtigt for Tyrkiet at opfylde sine retlige og politiske forpligtelser, som følger af EU-retten og relevante afgørelser fra EU og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol med henblik på at lette åbningen af kapitel 23 i tiltrædelsesforhandlingerne om retsvæsenet og grundlæggende rettigheder og for at støtte Tyrkiets reformer angående kvinders menneskerettigheder inden for rammerne af dette kapitel;

55. opfordrer Tyrkiet til at opfylde alle sine forpligtelser i henhold til associeringsaftalen EF-Tyrkiet og dennes tillægsprotokol, som det stadig for sjette år i træk ikke har gennemført, så landet kan vise sin sande vilje til at blive et fuldgældigt pluralistisk demokrati, der som grundværdier har respekt for og beskyttelse af både mænd og kvinders menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

56. understreger, at et af kriterierne for åbningen af tiltrædelsesforhandlingernes kapitel 19 om socialpolitik og beskæftigelse, som er af afgørende betydning for forbedringen af kvinders sociale og økonomiske situation og deres tilstedeværelse på arbejdsmarkedet, er, at Tyrkiet forelægger Kommissionen en handlingsplan for gennemførelsen af EU-retten på hvert af de områder, der dækkes af kapitel 19, herunder anvendelsen af en metode til integrering af kønsaspektet; foreslår, at generaldirektoratet for kvinders stilling involveres tæt i denne proces;

57. understreger, at den såkaldte positive dagsorden, som blev anvendt af Kommissionen for at supplere tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet, bør benyttes som et førende forum for fremme af kvinders rettigheder og ligestilling i Tyrkiet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at inddragelsen af kønsaspektet sikres i alle arbejdsgrupper i forbindelse med den positive dagsorden;

Tirsdag den 22. maj 2012

58. understreger betydningen af at genoverveje det nuværende rigide værdisæt for så vidt angår kvinders rolle i den sociale struktur og understreger, at det i bund og grund er en mentalitetsforandring, der skal til for at omsætte den lovgivningsmæssige ramme til virkelighed;

59. opfordrer til iværksættelse af oplysningskampagner rettet mod hele samfundet med fokus på kvinders rettigheder og ligestilling, forebyggelse af kønsbaseret vold, fordømmelse af æresdrab samt bekæmpelse af kønsfordomme i medierne;

60. opfordrer til aktiv inddragelse af arbejdsgivere og -tagere i arbejdet med at fremme kvinders rettigheder og rolle i erhvervslivet, samfundet og politik og med at inddrage kvinderne i dialogen mellem de to parter;

61. opfordrer den tyrkiske regering til at indføre obligatoriske fag om ligestilling og tolerance i læseplanerne på alle undervisningsniveauer;

62. foreslår, at der udarbejdes et nationalt projekt, som samler kvindelige og mandlige rollemodeller og unge kvinder og mænd til en debat om Tyrkiets fremtid, så kvinder og mænd i alle aldersgrupper og med forskellige politiske overbevisninger kan arbejde sammen om en strategi, der reelt kan ændre det patriarkalsk strukturerede samfund til et, hvor kvinder på fair vis kan deltage i det økonomiske og sociale liv, og hvor denne deltagelse er socialt accepteret;

63. anerkender, at en mentalitetsændring aldrig vil kunne opnås uden deltagelse og inddragelse af mænd, og opfordrer derfor den tyrkiske regering til at arrangere offentlige debatter, så kvinder og mænd fra alle lag i det tyrkiske samfund kan udveksle synspunkter, som middel til at tage fat på årsagerne til kønsbaseret vold og i sidste ende opnå reel ligestilling;

64. mener, at man bør være særlig opmærksom på at styrke kvindernes indflydelse og stilling i de mindre udviklede regioner i Tyrkiet; glæder sig derfor over den tyrkiske regerings projekter som f.eks. udbydelse af erhvervsuddannelseskurser på de såkaldte CATOM-centre (samfundscentre til flere formål) i det sydøstlige Tyrkiet, men understreger, at der er behov for flere initiativer, som respekterer og fremmer alle kvinders rettigheder, og som navnlig fokuserer på kvinders sociale inklusion i landområderne, arbejdsløse kvinder og kvinder, der lever i fattigdom;

65. mener, at Tyrkiet, hvis det ønsker at spille en rolle som model for de lande, der er omfattet af det arabiske forår, bør fortsætte sine reformer med beslutsomhed og sikre gennemførelsen af den vedtagne lovgivning; minder om, at Tyrkiet skal opnå synlige og konkrete resultater i forbindelse med gennemførelsen af lighedsprincippet og respekten for kvinders rettigheder;

66. understreger mediernes centrale rolle, når det kommer til opretholdelse af kvinders rettigheder, og tilskynder til, at ligestilling indgår i medieorganisationers interne kurser; understreger betydningen af, at der i medierne gives et billede af kvinder, som undgår kønsstereotyper;

67. understreger betydningen af, at kønsaspektet inddrages i budgetlægningen, eftersom ingen af reformerne kan gennemføres uden tilstrækkelige midler;

68. opfordrer Tyrkiet til at øge sine bestræbelser på at gennemføre omfattende reformer, til at opfylde Københavnskriterierne af hensyn til landets egen modernisering og til at etablere et klima, hvor der hersker gensidig forståelse og respekt med alle EU's 27 medlemsstater, hvorved det kan gøres muligt at udveksle bedste praksis på ligestillingsområdet med alle til gavn for Tyrkiets kvindelige borgere;

*

* *

69. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Europarådets generalsekretær, UN Women, generaldirektøren for Den Internationale Arbejdsorganisation og Tyrkiets regering og parlament.

Onsdag den 23. maj 2012

EU og Kina: handelsmæssig uligevægt

P7_TA(2012)0218

Europa-Parlamentets beslutning af 23. maj 2012 om EU og Kina: Skævhed i samhandelen (2010/2301(INI))

(2013/C 264 E/06)

Europa-Parlamentet

- der henviser til artikel 2, 3, 6 og 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 153, 191, 207 og 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 12, 21, 28, 29, 31 og 32 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til protokollen om Folkerepublikken Kinas tiltrædelse af Verdenshandelsorganisationen af 23. november 2001,
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2009 ⁽¹⁾ og beretningen fra Generaldirektoratet for Eksterne Politikker fra juli 2011 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina,
- der henviser til fælleskommunikéet fra det 13. topmøde mellem EU og Kina den 6. oktober 2010 i Bruxelles,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om handel, vækst og verdensanliggender: Handelspolitikken som et centralt element i EU's 2020-strategi (COM(2010)0612) og til sin beslutning af 27. september 2011 om en ny handelspolitik for Europa i forbindelse med Europa 2020-strategien ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2008 om EU's strategi for øget markedsadgang for EU's virksomheder ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 beskyttelse mod dumping-import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab og Kommissionens meddelelse af 6. december 2006 om Europa i verden: Europas handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter i en global økonomi under forandring,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. maj 2011 om et indre marked for intellektuelle ejendomsrettigheder, forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (COM(2011)0285), Kommissionens rapport af 14. juli 2011 om de europæiske toldmyndigheders anvendelse af bestemmelserne om intellektuelle ejendomsrettigheder og til sin beslutning af 18. december 2008 om betydningen af varemærkeforfalskning for den internationale handel,
- der henviser til rapporten fra WTO af 5. juli 2011 om Kinas eksporttiltag i forbindelse med visse råvarer og til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2011 om hindringer for handel og investering ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 132.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0412.⁽³⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 16.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0364.⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0565.

Onsdag den 23. maj 2012

- der henviser til sin beslutning af 6. april 2011 om etablering af en samlet EU-politik for internationale investeringer ⁽¹⁾,
 - der henviser til sine beslutninger af 25. november 2010 om virksomhedernes sociale ansvar i internationale handelsaftaler ⁽²⁾, om menneskerettigheder, sociale og miljømæssige standarder i internationale handelsaftaler ⁽³⁾, og om internationale handelspolitikker vedrørende kravene i forbindelse med klimaændringerne ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. april 2008 med titlen »Mod en reformeret Verdenshandelsorganisation« ⁽⁵⁾ og sin beslutning af 14. september 2011 om udviklingen i forhandlingerne om Doha-udviklingsdagsordenen ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet - EU-Kina: Tættere partnerskab, større ansvar (COM(2006)0631) og det ledsagende arbejdsdokument »Tættere partnerskab, større ansvar - Et oplæg til handels- og investeringspolitik i forholdet mellem EU og Kina« (COM(2006)0632),
 - der henviser til sin beslutning af 5. februar 2009 om styrkelse af de europæiske SMV'ers rolle i international handel ⁽⁷⁾,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23. oktober 2011 og til sluterklæringen fra G20-topmødet i Cannes den 4. november 2011: En fælles fremtid og en kollektiv indsats til gavn for alle,
 - der henviser til den kinesiske regerings hvidbog af 23. december 2010 om det økonomiske og handelsmæssige samarbejde mellem Kina og Afrika,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om International Handel og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0141/2012),
- A. der henviser til, at Kina i 2001 blev medlem af WTO og derefter er blevet den største vareeksportør i verden med en andel på 10,36 % af den samlede eksport i 2010 og den næststørste økonomiske magt i verden;
- B. der henviser til, at EU det vigtigste mål for Kinas eksport med en vækst på 39,5 % mellem 2009 og 2010, og til, at Kina er EU's næstvigtigste handelspartner;
- C. der henviser til, at EU har erstattet Japan som Kinas største importkilde; der henviser til, at Kinas stigende import har været afgørende for det seneste økonomiske opsving i eksportorienterede EU-medlemsstater som f.eks. Tyskland;
- D. der henviser til, at en højere grad af økonomisk udvikling og medlemskabet af WTO ikke blot giver betydelige økonomiske fordele, men også giver Kina et større ansvar for at spille en fulgyldig og positiv rolle i den økonomiske verdensorden, særlig inden for Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbankgruppen

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0141.

⁽²⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 101.

⁽³⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 31.

⁽⁴⁾ EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 94.

⁽⁵⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 77.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0380.

⁽⁷⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 101.

Onsdag den 23. maj 2012

- E. der henviser til, at der siden undertegnelsen af samarbejdsaftalen mellem EU og Kina i 1985 er sket en væsentlig udvikling i de bilaterale handelsforbindelser, og at det er vigtigt, at aftalen tilpasses til den nye økonomiske situation; der henviser til, at Kommissionen vedtog sin overordnende politiske strategi over for Kina i 2006, og at den på dette grundlag indledte forhandlinger om en omfattende partnerskabs- og samarbejdsaftale i januar 2007 med henblik på at videreudvikle de handels- og investeringsmæssige forbindelser mellem EU og Kina;
- F. der henviser til, at samhandelen mellem EU og Kina er vokset hurtigt og uafbrudt de seneste tre årtier og i 2010 toppede med en samlet samhandel på 395 mia. EUR, og til, at den bilaterale samhandel mellem EU og Kina har været skæv siden 1997 til Kinas fordel, idet handelsunderskuddet i 2010 beløb sig til 168,8 mia. EUR mod 49 mia. EUR i 2000; der henviser til, at der kun er en meget begrænset merværdi i Kinas eksport, når værdien af de komponenter, der importeres fra EU og andre steder, fratrækkes; der henviser til, at udenlandske virksomheder i Kina tegner sig for næsten 85 % af den del af eksporten, der stammer fra samlevirksomheder;
- G. der henviser til, at EU's udenlandske investeringer i Kina i 2012 beløb sig til 4,9 mia. EUR, mens Kinas udenlandske investeringer i EU samme år beløb sig til 0,9 mia. EUR;
- H. der henviser til, at de forskellige sociale, økonomiske og demokratiske modeller i Kina og EU samt demografi og naturressourcer spiller en stor rolle i skævheden i samhandelen mellem de to regioner;
- I. der henviser til, at Kina i højere grad udgør en industriel end en handelsmæssig udfordring, og til, at det er nødvendigt at iværksætte en ambitiøs industripolitik på EU-plan, da rent nationale strategier ikke vil gøre det muligt at føre en sammenhængende fællesskabsstrategi over for Kina;
- J. der henviser til, at flytningen af produktionen af mange forbrugsvarer til Kina har ført til nedlæggelse af mange arbejdspladser i EU; der henviser til, at denne flytning også har ført til drastiske prisnedsættelser, som har gjort mange af disse forbrugsvarer overkommelige for lavindkomst-husstande i EU og bidraget til en situation med forholdsvis lav inflation;
- K. der henviser til, at deltagerne i FN's seneste klimakonference i Durban ikke nåede frem til en bindende aftale, og til, at vise landes tilsagn om at nedbringe CO₂-emissionerne ikke er tilstrækkelige i betragtning af, hvor meget det haster med at begrænse temperaturstigningen til to grader i løber af det 21. århundrede, hvis klimadagsordenen skal opfyldes;
- L. der henviser til, at den økonomiske vækst i Europa forventes at blive meget lavere end væksten i Kina, som forventes at nå op på omkring 9 % i 2012;
- M. der henviser til, at de interne økonomiske skævheder, der påvirker de europæiske økonomier, også er et stigende problem i den kinesiske økonomi, bl.a. på ejendomsområdet, hvilket den seneste boligboble er et bevis på;
- N. der henviser til, at virkningen af EU's fælles handelspolitik af og til svækkes af de forskellige nationale interesser, som medlemsstaterne forfølger over for Kina;
- O. der henviser til, at den aktuelle økonomiske krise medfører høje sociale omkostninger; der henviser til, at beskæftigelsen i EU er faldet med 1,8 %, og at 9,6 % af den erhvervsaktive befolkning (23 mio.) følgelig er blevet arbejdsløse, at ungdomsarbejdsløsheden ligger på 21 %, at udsigterne til et opsving i beskæftigelsen er usikre, og at 17 % af EU-borgerne risikerer at falde under fattigdomsgrænsen;
- P. der henviser til, at Kina som medlem af WTO siden 2001 burde overholde WTO-reglerne ved at liberalisere handelen og til at åbne markederne; der henviser til, at landets indsats på dette område på ingen måde har været tilfredsstillende;

Onsdag den 23. maj 2012

- Q. der henviser til, at Kinas tiltrædelse af aftalen om offentlige licitationer (GPA) bør gøres lettere gennem en udvidelse af GPA-bestemmelsernes anvendelsesområde i form af en revision af reglerne, som det vedtoges på det seneste møde i WTO's ministerkonference den 15. december 2011;
- R. der henviser til, at de europæiske virksomheders bestræbelser på at komme ind på det kinesiske marked hindres af en interventionistisk industripolitik fra den kinesiske regerings side, en utilstrækkelig beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, et regelsæt, der er flertydig både med hensyn til indhold og gennemførelse, samt andre ikke-toldmæssige og tekniske handelshindringer;
- S. der henviser til, at undervurderingen af yuanen fortsat giver Kina kunstige handelsfordele, og at medlemmerne af G20 har forpligtet sig til at fremme mere fleksible valutakurser;
- T. der henviser til, at der i 2010 blev konfiskeret mere end 103 millioner produkter til en samlet værdi af 1,11 mia. EUR ved EU's ydre grænser på grund af mistanke om krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder; der henviser til, at Kina var oprindelseslandet for 85 % af disse varer; der henviser til, at et vigtigt led i beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder er korrekt håndhævelse af de gældende love og internationale forpligtelser, herunder bestemmelserne om sanktioner; der henviser til, at disse varer ofte fremstilles i fabrikker, hvor der også fremstilles lovligt mærkede varer, og ofte i strid med arbejdsmarkedslovgivningen og sundheds- og sikkerhedskravene, hvorfor de udgør en risiko for forbrugere og, for så vidt angår kemiske produkter, for miljøet generelt;
- U. der henviser til, at Kina i henhold til den 12. femårsplan, hvoraf visse mål ligner nogle af målene i EU 2020-strategien, vil udvikle strategiske sektorer som energisektoren, bygge- og anlægssektoren samt transportsektoren, hvorfor der vil være stor efterspørgsel inden for servicesektoren; der henviser til, at dette eventuelt vil kunne skabe nye investeringsmuligheder for europæiske virksomheder og muligheder for et styrket samarbejde;

Bedre adgang til markederne

1. opfordrer Kommissionen til at anvende gensidighedsprincippet i den fælles handelspolitik over for udviklede lande og tærskellandene som f.eks. Kina for at genskabe en loyal konkurrence og sikre mere lige vilkår for alle;
2. glæder sig over styrkelsen af de økonomiske forbindelser mellem EU og Kina; opfordrer EU og Kina til at tilstræbe et samarbejde, som bygger på partnerskab og gensidige fordele i stedet for hård konkurrence og konfrontation;
3. konstaterer, at den kinesiske økonomi ikke opfylder kriterierne for en markedsøkonomi som fastlagt af WTO; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med den kinesiske regering om at få fjernet de resterende hindringer senest i 2016, hvor WTO efter planerne skal give Kina status som en markedsøkonomi; understreger, at Kina kun kan få tildelt denne status på et tidligere tidspunkt, hvis det har opfyldt samtlige kriterier; opfordrer EU til i form af årsberetninger regelmæssigt at evaluere Kinas overholdelse af de forpligtelser, der er indeholdt i protokollen om tiltrædelse af WTO
4. opfordrer i betragtning af, at det er usandsynligt, at Kina vil opfylde de objektive kriterier for anerkendelse som markedsøkonomi inden for den nærmeste fremtid, Kommissionen til inden udgangen af 2012 at forelægge Europa-Parlamentet et forslag til, hvad Kommissionen skal foretage, indtil EU anerkender en sådan status;
5. beklager de mange toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer for adgang til det kinesiske marked som f.eks. en vis diskriminering mod udenlandske aktører, bl.a. inden for banksektoren, forsikringssektoren og telekommunikationssektoren, en meget kompliceret afgiftsstruktur og tekniske handelshindringer som manglende åbenhed omkring de tekniske bestemmelser og typegodkendelse og det kinesiske obligatoriske certificeringssystem; beklager, at Kina i modstrid med bestemmelserne i WTO-aftalen om støtte- og kompensationsforanstaltninger (ASCM) ikke systematisk indberetter sine støtteordninger;

Onsdag den 23. maj 2012

6. henviser til, at Kina har skaffet sig omfattende handelsfordele i forhold til EU gennem målrettet statsstøtte og anvendelse af en lang række forskellige juridiske konstruktioner; opfordrer indtrængende Kina til at bringe sine statslige støtteprogrammer i overensstemmelse med gældende WTO-ret; opfordrer endvidere Kommissionen til at revidere antistatsstøtteforordningen, så EU får mulighed for at imødegå de betydelige udfordringer fra Kina på en effektiv måde;
7. konstaterer, at Kina klager over handelshindringer på det europæiske marked, som f.eks. EU's omfattende landbrugsstøtte til europæiske landmænd, det udviklede landbrugstoldsystem, tekniske handelshindringer samt hindringer for tredjelandsinvesteringer i visse medlemsstater;
8. er bekymret over manglende vederhæftighed i retssystemet, som ikke er i stand til at sikre overholdelse af aftalemæssige forpligtelser, og over den manglende gennemsigtighed og ensartethed i gennemførelsen af investeringsbestemmelserne;
9. er bekymret over den manglende forudsigelighed og offentlighed i forbindelse med de tekniske regler og standarder for produkter, særlig med hensyn til certificering, hvilket skaber væsentlige handelshindringer for virksomheder, der eksporterer til Kina;
10. opfordrer Kina til at vedtage internationale standarder for varer og tjenesteydelser for yderligere at fremme handelen mellem Kina og andre lande; glæder sig over, at Kina i stigende grad deltager i de organer, som fastsætter internationale standarder, og mener, at Kina skal tilskyndes til at gå videre med dette, og at EU til gengæld skal deltage i de organer, der fastsætter kinesiske standarder; understreger betydningen af at sikre, at den kinesiske import opfylder de europæiske standarder for fødevarer og nonfoodvarer;
11. er bekymret over, at udenlandske virksomheder har vanskeligt ved at få adgang til offentlige licitationer i Kina, mens adgangen til licitationer i Europa er garanteret; er bekymret over den potentielle illoyale konkurrence, som opstår, når kinesiske virksomheder særlig takket være skjult statsstøtte kan fremsætte væsentligt mere fordelagtige tilbud end deres europæiske konkurrenter; glæder sig over revisionen af og udvidelsen af anvendelsesområdet for aftalen om offentlige licitationer, som blev vedtaget på det seneste møde i WTO's ministerkonference den 15. december 2011, og de tilsagn, som Kina afgav i den anledning, selv om de stadig er utilstrækkelige; opfordrer derfor Kina til at tilbyde at tiltræde aftalen på de samme betingelser som de andre parter til aftalen i overensstemmelse med dets forpligtelser i henhold til tiltrædelsesprotokollen til WTO; opfordrer Kommissionen til om muligt allerede i 2012 at fremlægge forslag til en europæisk retsakt til sikring af gensidighed med hensyn til åbning af markederne for offentlige licitationer; finder det også af afgørende betydning at styrke støtteinstrumenterne til at fremme, koordinere og bistå små og mellemstore europæiske virksomheders tilstedeværelse på et prioriteret marked som det kinesiske;
12. konstaterer, at de eksportkreditter, som de kinesiske myndigheder og banker indrømmer, øger skævheden i samhandelen; opfordrer derfor Kina til at følge retningslinjerne i OECD-ordningen for offentligt støttede eksportkreditter; opfordrer Kommissionen til at bakke op om OECD's indsats for at få Kina med i ordningen; opfordrer ligeledes Kina til at underskrive OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse;
13. erindrer om, at den vigtigste accepterede form for etablering af udenlandske virksomheder i Kina er gennem joint ventures, der er en meget ufleksibel konstruktion, som ofte indebærer overførsel af strategisk teknologi, som kan styrke Kinas konkurrenceevne i forhold til den europæiske industri på områder, hvor EU står i spidsen; er overbevist om, at en større åbenhed fra Kinas side på joint venture-området samt bedre beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder vil være til gavn for begge parter og sikre det europæiske erhvervsliv bedre adgang til det kinesiske marked;
14. opfordrer EU til i tilfælde af ulovlig handelspraksis fra Kinas side om nødvendigt at anvende handelspolitiske forsvarsmekanismer, som er i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne, dvs. antidumping-indgreb, støtteudligningstiltag og beskyttelsesforanstaltninger og til i højere grad at anvende WTO's tvistbilæggelsesmekanisme for at sikre lige vilkår i samhandelen mellem EU og Kina; giver samtidig udtryk for bekymring over Kinas stigende anvendelse af antidumping-indgreb over for eksporten fra EU samt prisdumping og statsstøtte; opfordrer derfor Kina til at sikre, at dets antidumping-indgreb er i overensstemmelse med WTO-bestemmelserne;

Onsdag den 23. maj 2012

Forsvar for den europæiske industris interesser

15. beklager den utilstrækkelige beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i Kina og manglen på særlige retsmidler for europæiske virksomheder, herunder navnlig små og mellemstore virksomheder, så de effektivt kan bekæmpe krænkelse af sådanne ejendomsrettigheder; glæder sig over Kommissionens beslutning om at foreslå en revision af direktivet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forsvare de intellektuelle ejendomsrettigheder bedre i alle de multilaterale organisationer, som Kina er medlem af (Verdenshandelsorganisationen (WTO), Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO)); opfordrer Kina til at fortsætte udmøntningen af de internationale retsbestemmelser om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i landets nationale lovgivning og til navnlig at bekæmpe forfalskninger og piratvirksomhed og opfordrer de kinesiske myndigheder til at sikre, at bestemmelserne håndhæves, særlig på regionalt plan; beklager, at Kina ikke har deltaget i forhandlingerne om den internationale aftale om bekæmpelse af forfalskninger (ACTA); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke toldsamarbejde i EU og med tredjelande og i særdeleshed Kina om konfiskation af forfalskede varer og til at forenkle toldprocedurerne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde tættere med tredjelande om spørgsmål om ophavsret og udstedelse af licenser;

16. er overbevist om, at en bedre beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og en effektiv håndhævelse af de tilhørende regler i Kina i høj grad ville tilskynde investorer i EU og i andre lande til at investere, give adgang til ny teknologi og modernisere de eksisterende teknologier i landet;

17. henviser til, at Kina udvinder 97 % af de sjældne jordarter, der anvendes i verden, og opfordrer landet til at garantere dets handelspartnere bæredygtige produktionsmetoder og en retfærdig markedsadgang; opfordrer Kommissionen til at være særlig opmærksom på enhver eventuel begrænsning i Kinas eksport af råvarer; erindrer i den forbindelse med, at WTO den 5. juli 2011 dømte Kina - stadfæstet efter appel - for at have indført begrænsninger i eksporten af visse råvarer; opfordrer Kommissionen til at udvikle en europæisk strategi for god råvareforvaltning gennem bedre energieffektivitet, genbrug, mere effektiv ressourceanvendelse og udvikling af det industrielle samarbejde inden for den voksende grønne økonomi og de innovative sektorer; opfordrer til forhandlinger med henblik på vedtagelse af fælles regler og principper for handel med råvarer for derved at skabe en ramme for anvendelsen af eksportbegrænsninger i både WTO og G20, da dette spørgsmål primært vedrører de industrialiserede lande og Kina;

18. opfordrer Kommissionen til at forhandle en ambitiøs investeringsaftale på plads mellem EU og Kina for at skabe et bedre klima for europæiske investorer i Kina og øget gennemsigtighed med hensyn til ledelsen af kinesiske virksomheder, der investerer i EU og samtidig øge de gensidige kapitalstrømme; opfordrer Rådet til i forbindelse med udarbejdelsen af forhandlingsmandatet til Kommissionen vedrørende en ny investeringsaftale med Kina at tage mest muligt hensyn til Parlamentets meninger og holdninger, som de kom til udtryk i beslutningen af 6. april 2011 om den fremtidige EU-politik for internationale investeringer;

19. glæder sig over indvielsen af EU-centret for små og mellemstore virksomheder (EU SME Centre) i Beijing i november 2010, som åbnede dørene for små og mellemstore virksomheder i marts 2011, og som har til opgave at hjælpe små og mellemstore europæiske virksomheder med at tackle de udfordringer, de møder, når de opererer på det kinesiske marked, særlig i opstartfasen; glæder sig også over, at centret efterforsker forretningsmuligheder for små og mellemstore EU-virksomheder i Kina og hjælper dem med at finde vej gennem de kinesiske lovgivningsmæssige og administrative bestemmelser;

20. understreger betydningen af samarbejde mellem virksomhederne og oprettelse af partnerskaber mellem kinesiske universiteter og EU-virksomheder med henblik på at styrke innovationen i Kina; opfordrer til udnyttelse af fordelene ved EU-databasen om markedsadgang, hvor EU-virksomheder kan få oplysninger om vilkårene for adgang til markederne, som f.eks. importtold, produktkrav, handelshindringer, formaliteter, dokumenter og statistikker; glæder sig over EU-handelskammerets indsats i Kina;

21. mener, at Kommissionens oprettelse af en mekanisme til udveksling af oplysninger om mellemstatslige aftaler mellem medlemsstater og tredjelande, for så vidt angår handlen med Kina, vil fremme en sammenhængende politik over for Kina;

Onsdag den 23. maj 2012

Fjernelse af valutakurskonkurrencen

22. erindrer om, at Kina ligger inde med en del af eurozone-landenes statsgæld; understreger, at denne situation har fået en ny politisk dimension som følge af de alvorlige gældsproblemer i eurozonen; opfordrer Kommissionen til sammen med ECB og medlemsstaterne at indlede drøftelser om en samordnet metode til identificering af indehaverne af denne statsgæld; frygter, at EU's evne til at føre handelsforhandlinger med Kina undergraves som følge af landets bidrag til den finansielle stabilisering af eurozonen

23. understreger, at den påståede undervurdering og manglende konvertibilitet af yuanen kan give urimeelige konkurrencefordele for den kinesiske eksport, da Kina ligger ind med en tredjedel af verdens valutareserver; kræver en styrkelse af reguleringen af de internationale finansmarkeder og af den makroøkonomiske samordning mellem G20-landene, da den økonomiske og handelsmæssige stabilitet verden ellers bringes i fare; opfordrer Kina til at lade kursen på yuanen stige, så det når et hensigtsmæssigt kursniveau; erindrer om, at EU i henhold til traktaterne i tilfælde af alvorlig uligevægt på de globale valutamarkeder kan indføre en valutakurspolitik;

24. opfordrer Kommissionen til at tilskynde Kina til at liberalisere bevægelserne på de løbende poster; opfordrer Kommissionen til at fremlægge bevis på, hvordan ordningen med den faste valutakurs skader EU's konkurrenceevne og derefter overveje, hvad der i første række bør foretages;

En ny institutionel ramme for handelsforbindelserne mellem EU og Kina

25. opfordrer medlemsstaterne til ved hjælp af passende overvågningsmekanismer at sørge for, at udenlandske virksomheder, der opererer i EU, overholder hele den gældende lovgivning på det indre marked, herunder arbejdsmarkeds- og miljøbestemmelserne, sikrer, at patentrettigheder respekteres, og medvirker til at fremme en bæredygtig beskæftigelse, når de køber europæiske virksomheder eller opretter filialer i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette et organ, som skal forhåndsevaluere udenlandske strategiske investeringer i lighed med det amerikanske Udvalg om Udenlandske Investeringer i USA (CFIUS), for at få et klart billede af, hvilke virksomheder der arbejder og investerer i EU, og til regelmæssigt at aflægge beretning til Parlamentet;

26. opfordrer EU til at gøre en indsats i alle de relevante internationale organisationer som Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) og FN for at få gang i en reformproces med henblik på at indarbejde bindende arbejdsmarkeds-, miljø- og sundhedsnormer i WTO-handelsreglerne;

27. beklager den splittede og ukoordinerede institutionelle ramme omkring handelsforbindelserne mellem EU og Kina; opfordrer Kommissionen til snarest at revidere organisationsplanen for de bilaterale forbindelser, forbedre koordinationen og fjerne overlapningerne i forbindelse med de utallige arbejdsgrupper, dialoger og andre formelle og uformelle organer på dette område; opfordrer medlemsstaterne, regionerne og kommunerne til at koordinere deres egen politik over for Kina bedre og hurtigt at arbejde på at nå frem til operationel enighed om at fremme fælles EU-mål;

28. opfordrer EU til at udarbejde en strategi for at forhindre tvungen overførsel af teknologi; ønsker i den forbindelse en hurtig afslutning af den styrkede samarbejdsprocedure i forbindelse med EU-patentet;

29. kræver at samtlige produkter, som distribueres på det indre marked, strengt overholder alle europæiske bestemmelser og normer, og opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremsætte forslag til en køreplan i overensstemmelse med WTO-reglerne om en gradvis indførelse af konditionalitet i samhandelen og/eller et sæt af udligningsforanstaltninger ved grænserne for varer, der kommer fra tredjelande, og som ikke overholder disse normer

Evaluering af Kinas rolle i verden

30. understreger Kinas voksende indflydelse på den internationale handel; opfordrer derfor EU til at holde øje med de økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser af Kinas stigende investeringer i udviklingslandene og navnlig i Afrika og Latinamerika;

Onsdag den 23. maj 2012

31. bekræfter, at de kinesiske investeringer i Latinamerika og Afrika, bl.a. i særlige økonomiske områder, er nødvendige for at bidrage til den økonomiske udvikling i de pågældende lande og til udvikling af lokale produktionskæder ved hjælp af den lokale arbejdskraft;

32. frygter, at visse europæiske virksomheder hovedsagelig investerer i Kina på grund af de lave produktionsomkostninger, som skyldes mindre strenge arbejdsmarkeds-, og miljø- og menneskerettighedskrav; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde europæiske virksomheder i Kina til at konkret at udvise et socialt ansvar og til at offentliggøre og formidle bedste praksis med hensyn til initiativer inden for virksomheders sociale ansvar; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere, hvordan bestemmelser om virksomheders sociale ansvar kan integreres i den fremtidige investeringsaftale mellem EU og Kina;

33. mener, at det vil være uhensigtsmæssigt, først og fremmest for udviklingslandene selv, at betragte det kinesiske engagement i udviklingslandene som unfair konkurrence og tilstræbe en konfrontation; understreger, at det af hensyn til såvel udviklingslandenes interesser som generelt til konkurrencen og væksten i verden er nødvendigt, at virksomheder og aktører i EU, der forsøger at konkurrere med Kina i de handelsmæssige og økonomiske forbindelser med udviklingslandene, bestræber sig på at fremsætte de mest attraktive tilbud med hensyn til langsigtet bæredygtighed og langsigtede fordele, herunder miljø-, arbejdsmarkeds-, menneskerettigheds- og forvaltningsmæssige aspekter;

34. erindrer om, at Kina er den største CO₂-forurener i verden; opfordrer EU til inden for rammerne af internationale organisationer at foreslå, at økologiske aspekter og klimabeskyttelsesmål medtages i drøftelserne om den internationale handel; mener, at Kinas økonomiske indflydelse og evne til at fremme teknologisk innovation bør udnyttes i den verdensomspændende kamp mod klimaændringerne;

35. mener, at de kinesiske myndigheders indsats med hensyn til visse grundlæggende rettigheder i Kina, særlig sociale og arbejdsmarkedsrelaterede rettigheder, er utilstrækkelig; opfordrer derfor EU og Kina til at udvikle en tættere og mere ansvarlig strategisk dialog baseret på gensidig forståelse;

Styrkelse af EU's evne til at klare sig i den internationale konkurrence

36. opfordrer EU til at udforme en ambitiøs fælles industripolitik, som bygger på forskning og innovation, og som underbygges af innovative finansieringsmetoder som f.eks. projektobligationer, og fremmer udviklingen af små og mellemstore virksomheder, navnlig gennem adgang til offentlige licitationer, for at opretholde konkurrenceevnen over for de nye store aktører inden for industri og forskning; opfordrer EU til at øge værdien af produktionen i Europa ved at give forbrugerne bedre oplysninger bl.a. gennem vedtagelse af »Made in«-forordningen om angivelse af oprindelseslandet for produkter, der importeres til EU;

37. opfordrer EU til at styrke sin økonomiske, budgetmæssige, beskatningsmæssige og politiske forvaltning for derved at blive en troværdig og vægtig partner på den internationale scene; opfordrer Rådet og Kommissionen til at tale med én stemme for at undgå, at partnerskaber og bilaterale aftaler svækker EU's stilling; opfordrer Kommissionen til at samarbejde tæt med medlemsstaterne, når de fastlægger deres handelspolitik og andre politikker over for Kina; kræver, at EU gennemfører en langsigtet strategi over for Kina, som sikrer operationel samordning både mellem EU-institutionerne og mellem EU og medlemsstaterne;

38. understreger behovet for en afbalanceret politik over for Kina; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at etablere et bredt samarbejde med Kina om fælles forskningsområder, f.eks. inden for produkt-sikkerhed og menneskelig sundhed, og til at gennemføre yderligere videnskabelige, teknologiske og kulturelle udvekslinger;

Onsdag den 23. maj 2012

39. påpeger, at mange handelskonflikter med Kina vedrører kvaliteten af og gennemførelsen af bestemmelserne på forskellige politikområder som f.eks. industri- og miljøpolitik, kriseforanstaltninger, finansiel stabilitet og forbrugerbeskyttelse; opfordrer til løsning af disse sager gennem øget bilateralt samarbejde eller tvistbilæggelse i WTO;

*

* *

40. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og Kommissionen.

Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse

P7_TA(2012)0219

Europa-Parlamentets ændringer af 23. maj 2012 til forslag til Europa-Parlamentets forordning om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF (2009/2212(INI)) ⁽¹⁾

(2013/C 264 E/07)

⁽¹⁾ Parlamentet vedtog at udsætte afstemningen om forslaget til beslutning, jf. forretningsordenens artikel 41, tredje afsnit (A7-0352/2011).

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS FORORDNING

om de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og om ophævelse af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF

EUROPA-PARLAMENTET HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 226, stk. 3,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106a,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til godkendelse fra Rådet ⁽¹⁾,

under henvisning til godkendelse fra Kommissionen ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

⁽¹⁾ EUT...

⁽²⁾ EUT...

Onsdag den 23. maj 2012

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten skabte betingelserne for en fornyet og forbedret institutionel balance i Unionen, hvorved EU-institutionerne fik mulighed for at fungere mere effektivt, åbent og demokratisk. I denne forbindelse blev Europa-Parlamentets politiske kontrolfunktion styrket og udvidet. I overensstemmelse med både national parlamentarisk praksis og kravene i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (herefter »traktaterne«) bør Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg derfor styrkes og tillægges specifikke, ægte og klart afgrænsede beføjelser, som svarer bedre til dets politiske betydning og kompetencer, samtidig med at proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union, respekteres. Beføjelserne for undersøgelsesudvalgene, der er ekstraordinære instrumenter for politisk kontrol, bør ikke berøre de øvrige institutioners ansvarsområder.
- (2) Den 19. april 1995 vedtog Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen afgørelse 95/167/EF, Euroatom, EKSF⁽¹⁾, der fastlagde de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets undersøgelsesbeføjelse. Denne afgørelse henviste til muligheden for, at dens bestemmelser måske kunne revideres på grundlag af erfaringerne.
- (3) På baggrund af den fornyede institutionelle balance, der er skabt ved Lissabontraktaten, og erfaringerne fra arbejdet i Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg bør afgørelse 95/167/EF, Euratom, EKSF ophæves og erstattes af en ny forordning.
- (4) I overensstemmelse med nytteprincippet som anerkendt i Domstolens retspraksis⁽²⁾ bør Europa-Parlamentet og dets undersøgelsesudvalg tillægges de beføjelser, som er nødvendige for at udføre de opgaver, der følger af undersøgelsesbeføjelsen. Det er i den forbindelse også vigtigt, at Unionens institutioner og organer og medlemsstaterne træffer alle de forholdsregler, der kan lette udførelsen af disse opgaver.
- (5) Der bør ikke nedsættes et undersøgelsesudvalg, hvis de påståede forhold er under retslig behandling, i hvilket tilfælde denne retslige behandling først skal afsluttes. For at undgå enhver konflikt mellem undersøgelser af henholdsvis politisk og retslig karakter bør Europa-Parlamentet kunne undersøge, om det er nødvendigt at suspendere et undersøgelsesudvalgs undersøgelse, hvis der efter nedsættelsen af udvalget indledes en retslig behandling, der vedrører de påståede forhold.
- (6) Det følger af principperne om åbenhed, god forvaltning og demokratisk ansvarlighed, at undersøgelsesudvalgs arbejde og navnlig høringer bør være offentlige. På den anden side bør der også indføres mulighed for behandling bag lukkede døre og passende regler om fortrolighed for at sikre undersøgelsesernes effektivitet, beskyttelse af medlemsstaters vitale interesser, beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet, navnlig i overensstemmelse med EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, eller beskyttelse af fysiske eller juridiske personers forretningsmæssige interesser.
- (7) Undersøgelsesbeføjelsen, som er en vigtig del af de parlamentariske kontrolbeføjelser, har til formål at fastlægge, hvordan gældende ret tidligere er blevet anvendt. Det er således af afgørende betydning, at et undersøgelsesudvalg kan indsamle de nødvendige faktuelle oplysninger i forbindelse med sin undersøgelse. Med henblik herpå bør et undersøgelsesudvalg kunne høre medlemmer af EU-institutionerne og medlemmer af medlemsstaternes regeringer, fremskaffe bevismateriale fra tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionen eller i medlemsstaterne, fremskaffe bevismateriale fra enhver anden person med bopæl i Unionen, anmode om sagkyndige rapporter, anmode om dokumenter og foretage undersøgelser på stedet.

⁽¹⁾ EFT L 78 af 6.4.1995, s. 1.

⁽²⁾ Dom i forenede sager 281/85, 283/85, 284/85, 285/85 og 287/85, Tyskland, Frankrig, Nederlandene, Danmark og Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, Sml. s. 3203, præmis 28.

Onsdag den 23. maj 2012

- (8) Undersøgelserne bør gennemføres under fuld respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig rimelighedsprincippet og de berørte personers ret til at udtale sig om de forhold, der vedrører dem.
- (9) Undersøgelsesudvalgene bør fuldt ud respektere de rettigheder, der tilkommer personer, som de indkalder til at afgive forklaring, i overensstemmelse med den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (10) Der bør i forbindelse med undersøgelserne også tages hensyn til princippet om, at en undersøgelses konklusioner kun bør bygge på forhold, som har beviskraft. Et undersøgelsesudvalg bør derfor navnlig have adgang til alle relevante dokumenter, som Unionens institutioner og organer, medlemsstaterne eller, hvis dokumentet anses for at have betydning for gennemførelsen af undersøgelsen, enhver anden fysisk eller juridisk person er i besiddelse af.
- (11) I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde og forpligtelsen til at bidrage til opretholdelse af Unionens retsorden bør Unionens institutioner og organer eller medlemsstaterne udpege de tjenestemænd eller andre ansatte, som de bemyndiger til at give møde for et undersøgelsesudvalg, når udvalget anmoder herom. Det bør endvidere være muligt for et undersøgelsesudvalg at foretage høring af de medlemmer af Kommissionen, der er ansvarlige med hensyn til det forhold, der er genstand for undersøgelsen, hvis deres vidneforklaring anses for at være af materiel betydning og nødvendig for en grundig vurdering af det undersøgte forhold.
- (12) For at sikre, at et undersøgelsesudvalg kan få vished for, at dets konklusioner bygger på forhold, som har beviskraft, bør det også have ret til at anmode om at afhøre enhver person, der har bopæl i Unionen, som vidne med pligt til at besvare spørgsmål beredvilligt, fyldestgørende og sandfærdigt. Hvis Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte ikke har fået tilladelse til at give møde for udvalget som vidne og afgive forklaring, jf. artikel 17 og 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, og artikel 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Union, som fastsat i samme forordning, bør den tjenestemand eller den myndighed, der nægter at give tilladelse, endvidere give møde for udvalget og forklare grundene hertil.
- (13) Med ratificeringen af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har medlemsstaterne også vedtaget at give Europa-Parlamentet beføjelse til at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten. De bør derfor forpligte sig til, at deres nationale myndigheder, i overensstemmelse med nationale regler, yder den støtte, der er nødvendig for, at undersøgelsesudvalgene kan udføre deres opgave.
- (14) Bestemmelserne i denne forordning giver undersøgelsesudvalgene udvidede beføjelser med henblik på at styrke den demokratiske kontrol på EU-plan. For at disse bestemmelser kan virke efter hensigten, for at gøre undersøgelserne mere effektive og for at tilpasse dem bedre til national parlamentarisk praksis, bør denne forordning give mulighed for i veldefinerede tilfælde at pålægge sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning. Det bør være op til medlemsstaterne at sikre, at der i henhold til den nationale lovgivning pålægges passende sanktioner for bestemte overtrædelser, og at der indledes passende procedurer mod dem, der begår sådanne overtrædelser.
- (15) Doktrinen om magtens deling, ifølge hvilken den lovgivende magt (parlamentet), den udøvende magt (regeringen) og den dømmende magt (domstolene) bør være adskilte fra hinanden for at undgå magtmisbrug, bør respekteres.
- (16) Denne forordning respekterer grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Onsdag den 23. maj 2012

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Afdeling 1

Genstand og generelle regler for oprettelse af undersøgelsesudvalg

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes de nærmere vilkår for udøvelse af Europa-Parlamentets beføjelse til under udførelsen af sine opgaver - og uden at dette berører de beføjelser, som traktaterne tillægger andre institutioner eller organer - at undersøge påstande om overtrædelser eller om fejl og forsømmelser i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten foretaget af en EU-institution eller et EU-organ, en offentlig myndighed i en medlemsstat eller af enhver person bemyndiget af EU-retten til at gennemføre den.

2. Bestemmelser vedrørende undersøgelsesudvalgenes interne organisation fastlægges i Europa-Parlamentets forretningsorden.

Artikel 2

Undersøgelsesudvalgs nedsættelse og mandat

1. Europa-Parlamentet kan nedsætte midlertidige undersøgelsesudvalg på de betingelser og inden for de grænser, som er fastsat i traktaterne.

2. Europa-Parlamentet kan nedsætte sådanne undersøgelsesudvalg efter anmodning fra en fjerdedel af sine medlemmer.

3. Afgørelsen om at nedsætte et undersøgelsesudvalg skal præcisere udvalgets mandat, herunder navnlig:

a) genstanden og formålet med undersøgelsen med henvisning til de relevante bestemmelser i EU-retten

b) udvalgets sammensætning baseret på en ligelig repræsentation af de politiske kræfter

c) fristen for afgivelse af beretning, som ikke må overstige 12 måneder fra datoen for det første møde, og som ved begrundet afgørelse fra Europa-Parlamentet kan forlænges to gange med højst tre måneder.

Artikel 3

Undersøgelsesudvalgs ophør

Et midlertidigt undersøgelsesudvalg ophører med at bestå:

a) når det afgiver sin beretning, eller

b) ved udløbet af fristen for afgivelse af beretning, samt

c) under alle omstændigheder ved udløbet af valgperioden.

Onsdag den 23. maj 2012

*Artikel 4**Fornyeede undersøgelser*

Et undersøgelsesudvalg kan ikke nedsættes eller nedsættes på ny med henblik på undersøgelse af forhold, som allerede er blevet undersøgt af et undersøgelsesudvalg, før der er gået mindst 12 måneder, efter at det tidligere undersøgelsesudvalg er ophørt med at eksistere i henhold til artikel 3, litra a) eller b), og kun under forudsætning af, at der er fremkommet nye forhold i sagen. Et undersøgelsesudvalg kan under alle omstændigheder nedsættes, hvis der er fremkommet nye, graverende forhold, som kan anses for sandsynligvis at ville ændre væsentlige konstaterede forhold.

Afdeling 2**Almindelige procedureregler***Artikel 5**Uforenelighed*

1. Et undersøgelsesudvalg må ikke undersøge påståede forhold, som er under retslig behandling, så længe denne retslige behandling pågår.
2. Hvis der efter nedsættelsen af et undersøgelsesudvalg indledes en retslig behandling, der vedrører de påståede forhold, undersøger Europa-Parlamentet, om det er nødvendigt at suspendere udvalgets undersøgelse, så længe denne retslige behandling pågår, i overensstemmelse med artikel 226 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Suspensionsperioden medregnes ikke i den i artikel 2, stk. 3, litra c), omhandlede frist.

3. Inden for en periode på to måneder efter enten nedsættelsen af et undersøgelsesudvalg eller, at Kommissionen er blevet underrettet om, at en påstand om en medlemsstats overtrædelse af EU-retten er blevet rejst i et undersøgelsesudvalg, kan Kommissionen meddele Europa-Parlamentet, at et forhold, der skal undersøges af et undersøgelsesudvalg, er genstand for en administrativ EU-procedure. I sådanne tilfælde tager undersøgelsesudvalget alle nødvendige skridt for at gøre det muligt for Kommissionen fuldt ud at udøve de beføjelser den er tillagt i henhold til traktaterne.

*Artikel 6**Offentlighed*

1. Undersøgelsesudvalgets arbejde og navnlig dets høringer er offentlige.
2. Dørene lukkes undtagelsesvis efter anmodning fra en fjerdedel af undersøgelsesudvalgets medlemmer, fra en EU-institution eller et EU-organ eller fra berørte nationale myndigheder. Anmoder en person, der afgiver vidneforklaring, eller en sagkyndig om at blive hørt for lukkede døre, behandler undersøgelsesudvalget anmodningen og de påståede årsager dertil for lukkede døre.

Fortrolige oplysninger, jf. artikel 8, undersøges for lukkede døre.

*Artikel 7**Personer, der er nævnt i forbindelse med en undersøgelse*

Undersøgelsesudvalget underretter enhver person, der bliver nævnt i forbindelse med en undersøgelse, og som kunne lide skade derved. Undersøgelsesudvalget hører den pågældende på dennes begæring.

Onsdag den 23. maj 2012

Artikel 8

Fortrolighed

1. De oplysninger, som undersøgelsesudvalget fremskaffer, er udelukkende bestemt til brug for udførelsen af dets opgaver. De må ikke udleveres, hvis de indeholder materiale af fortrolig art. Fortrolige oplysninger behandles og beskyttes af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med dets interne regler, der gælder for »EU's klassificerede oplysninger« og ikke-klassificerede »andre fortrolige oplysninger«.

2. Stk. 1 finder således anvendelse på udleveringen af oplysninger, der ville:

a) undergrave beskyttelsen af privatlivets fred eller den enkeltes integritet, navnlig hvad angår EU-lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, eller

b) undergrave beskyttelse af fysiske eller juridiske personers forretningsmæssige interesser, herunder intellektuel ejendomsret, eller

c) være til betydelig skade for Unionens eller en eller flere af medlemsstaternes interesser.

3. Medlemmerne af undersøgelsesudvalget og eventuelle andre personer, der på grund af deres arbejde får kendskab til faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, for hvilke tavshedspligten skal overholdes i henhold til bestemmelser, som en medlemsstat eller en EU-institution har vedtaget, skal, selv efter at deres hverv er ophørt, hemmeligholde dem for enhver uautoriseret person og for offentligheden.

Artikel 9

Samarbejde

EU-institutionerne og -organerne samt medlemsstaternes nationale myndigheder, som handler i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-retten og national ret, bistår undersøgelsesudvalget i udførelsen af dets opgaver i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde.

Artikel 10

Meddelelser

Alle meddelelser til medlemsstaternes nationale myndigheder med henblik på gennemførelsen af denne forordning går gennem medlemsstaternes faste repræsentationer ved Den Europæiske Union.

Artikel 11

Resultater af undersøgelser

1. Undersøgelsesudvalgets endelige beretning afgives til Europa-Parlamentet.

2. Undersøgelsesudvalgets endelige beretning kan indeholde konklusioner fra et mindretal, forudsat at sådanne konklusioner støttes af mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer.

3. Europa-Parlamentet kan fremsende henstillinger, som det vedtager på grundlag af den endelige beretning til EU-institutioner og -organer eller til medlemsstaterne med henblik på videreformidling til de kompetente myndigheder.

Onsdag den 23. maj 2012

Afdeling 3**Undersøgelse***Artikel 12**Gennemførelse af undersøgelser*

1. Undersøgelsesudvalget kan for at foretage undersøgelser inden for sit mandat og med forbehold af artikel 14-19:

- høre medlemmer af EU-institutionerne og medlemmer af medlemsstaternes regeringer
- fremskaffe bevismateriale fra tjenestemænd og andre ansatte i Unionen eller i medlemsstaterne
- fremskaffe bevismateriale fra enhver anden person med bopæl i Unionen
- anmode om rapporter fra sagkyndige
- anmode om dokumenter
- foretage undersøgelser på stedet.

2. Undersøgelsesudvalget kan anmode nationale myndigheder om bistand under gennemførelsen af undersøgelserne.

3. Involverer påståede overtrædelser eller fejl og forsømmelser i gennemførelsen af EU-retten et muligt ansvar hos et organ eller en myndighed i en medlemsstat, kan undersøgelsesudvalget anmode den pågældende medlemsstats parlament om at samarbejde i undersøgelsesarbejdet.

Europa-Parlamentet kan med henblik herpå indgå interparlamentariske aftaler med medlemsstaternes parlamenter.

*Artikel 13**Undersøgelser på stedet*

Udvalget kan foretage undersøgelser på stedet. Disse undersøgelser udføres, hvor det er passende, i samarbejde med de nationale myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i national lovgivning.

*Artikel 14**Anmodninger om dokumenter*

1. På anmodning fra undersøgelsesudvalget rettet til EU-institutionerne og -organerne skal et hvilket som helst relevant dokument, som de er i besiddelse af, stilles til rådighed for udvalget.

2. På anmodning fra undersøgelsesudvalget rettet til medlemsstaternes myndigheder skal ethvert relevant dokument, som de er i besiddelse af, stilles til rådighed for udvalget i overensstemmelse med bestemmelserne i national lovgivning og med forbehold af bestemmelserne i artikel 346, stk. 1, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

3. Undersøgelsesudvalget kan anmode en hvilken som helst anden berørt juridisk eller fysisk person om at stille sådanne dokumenter til rådighed, som den måtte anse for befordrende for undersøgelsen. Disse personer efterkommer udvalgets anmodning, uden at det berører deres forpligtelser som følger af EU-retten og national ret. De kan påberåbe sig de rettigheder, som de ville have i henhold til national ret, i tilfælde af beslaglæggelse af genstande foretaget af nationale retshåndhævende myndigheder.

Onsdag den 23. maj 2012

4. Anmodninger om dokumenter skal angive retsgrundlaget for og formålet med anmodningen og præcisere, hvilke dokumenter der kræves og fastsætte den frist, inden for hvilken dokumenterne skal forelægges. De skal desuden angive de eventuelle følger af en grundløs nægtelse af at forelægge de dokumenter, der er anmodet om.

Artikel 15

Vidner

1. I denne forordning forstås ved »person« en fysisk person, der afgiver forklaring under en høring i et undersøgelsesudvalg i medfør af bestemmelserne i denne artikel.

Undersøgelsesudvalget kan anmode enhver person, der har bopæl i Unionen, om at give møde for udvalget og deltage i en høring, såfremt dette er nødvendigt for, at det kan udføre sine opgaver.

Enhver anmodning skal indeholde den pågældende persons efternavn, fornavne og adresse og præcist angive, i forbindelse med hvilken sag og af hvilke årsager undersøgelsesudvalget ønsker at høre den pågældende person. Den fremsendes af udvalget til den kompetente nationale myndighed i den medlemsstat, hvor personen har bopæl i overensstemmelse med artikel 10. I overensstemmelse med princippet om loyal samarbejde og de relevante lovbestemmelser indkalder den kompetente nationale myndighed personen til at give møde for undersøgelsesudvalget.

2. Personer skal beredvilligt, fyldestgørende og sandfærdigt besvare de spørgsmål, som stilles dem af medlemmer og undersøgelsesudvalget. De kan påberåbe sig samme ret til at nægte at afgive forklaring, som de ville have, hvis de var anmodet om at afgive forklaring af et parlamentarisk undersøgelsesudvalg eller et lignende organ i den medlemsstat, hvor de har bopæl, eller, i fravær af et sådant udvalg eller organ, i den medlemsstat, hvor høringen afholdes.

Personer underrettes på forhånd om deres rettigheder og pligter og de mulige følger af grundløs nægtelse af anmodningen om høring, af at give falsk forklaring og af bestikkelse af personer.

Artikel 16

Vidneforklaringer fra medlemmer af EU-institutionerne og medlemmer af medlemsstaternes regeringer

Undersøgelsesudvalget kan opfordre EU-institutionerne - med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol - eller medlemsstaternes regeringer til at udpege et eller flere af deres medlemmer til at deltage i procedurerne, hvis deres vidneforklaring anses for at være af materiel betydning og nødvendig for en grundig vurdering af det undersøgte forhold.

Efter en anmodning i henhold til første afsnit udpeger Kommissionen en eller flere medlemmer af Kommissionen med ansvar for det undersøgte forhold til at give møde for undersøgelsesudvalget.

Artikel 17

Tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionen og i medlemsstaterne,

1. Undersøgelsesudvalget kan opfordre en EU-institution eller et EU-organ til at udpege en eller flere af deres tjenestemænd eller øvrige ansatte til at deltage i dets arbejde.

Unionens institutioner eller organer udpeger de tjenestemænd eller øvrige ansatte, som de bemyndiger til at give møde for undersøgelsesudvalget.

2. Undersøgelsesudvalget kan indkalde en navngiven tjenestemand eller ansat i Unionen til at vidne i en sag, der er forbundet med hans eller hendes faglige opgaver, hvis det mener, at høring af denne person er nødvendig, for at det kan udføre sine opgaver. Såfremt den pågældende tjenestemand eller ansatte ikke får tilladelse til at give møde for udvalget som vidne og afgive forklaring i egen person, jf. artikel 17 og 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og artikel 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, skal den tjenestemand eller myndighed, som er ansvarlig for at nægte tilladelsen, give møde for undersøgelsesudvalget og forklare årsagerne dertil.

Onsdag den 23. maj 2012

3. Undersøgelsesudvalget kan anmode medlemsstaterne om at udpege en eller flere af deres tjenestemænd til at deltage i dets arbejde.

4. Den pågældende medlemsstat udpeger de tjenestemænd, som den bemyndiger til at give møde for undersøgelsesudvalget med forbehold af denne medlemsstats lovgivning.

De pågældende tjenestemænd taler på vegne og under instruks af deres regering. De er fortsat underlagt de forpligtelser, der hidrører fra den lovgivning, de er undergivet.

Såfremt en sådan tjenestemand nægtes tilladelse til at afgive forklaring til undersøgelsesudvalget, skal en repræsentant med bemyndigelse til at forpligte den pågældende medlemsstats regering give møde for udvalget og forklare årsagerne dertil.

Artikel 18

Sagkyndige

1. Undersøgelsesudvalget kan beslutte, at der skal indhentes rapporter fra en eller flere sagkyndige. Dets afgørelse i denne henseende skal definere de sagkyndiges opgave og fastsætte den frist, inden for hvilken rapporten skal aflægges.

2. Sagkyndige kan kun udtale sig om spørgsmål, som udtrykkeligt er forelagt dem.

3. På forslag fra en sagkyndig kan udvalget anmode om høring af enhver person med bopæl i Unionen i overensstemmelse med artikel 15-17.

4. Efter at have afgivet en rapport kan en sagkyndig blive afhørt af undersøgelsesudvalget.

Artikel 19

Sanktioner

1. Enhver nægtelse eller undladelse af at overholde de forpligtelser, der er fastlagt i denne forordning, skal formelt bemærkes.

Parlamentets formand bekendtgør, helt eller delvist, hvilke spørgsmål der er gjort formelle bemærkninger om, og sørger for, at bekendtgørelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der i henhold til den nationale lovgivning pålægges passende sanktioner for følgende overtrædelser af denne forordning:

— grundløs nægtelse af at forelægge de dokumenter, der er anmodet om

— personers grundløse nægtelse af anmodningen om at afgive forklaring

— falsk forklaring, samt

— bestikkelse af personer.

Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne, have afskrækkende virkning og svare til sanktionerne for tilsvarende overtrædelser i forbindelse med arbejdet i nationale parlamenter og undersøgelsesudvalg.

Onsdag den 23. maj 2012

3. Når en person med rimelighed mistænkes for at have begået en af de overtrædelser, der er beskrevet i stk. 2, skal den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, iværksætte passende procedurer imod ham eller hende i henhold til sin nationale lovgivning.

Artikel 20

Udgifter

Unionens institutioner og organer afholder befordrings- og opholdsudgifterne for deres medlemmer og tjenestemænd eller øvrige ansatte. Befordrings- og opholdsudgifterne for andre, der afgiver vidneforklaring for et undersøgelsesudvalg, godtgøres af Europa-Parlamentet efter de lofter, der er fastsat for høring af sagkyndige.

Afdeling 4

Afsluttende bestemmelser

Artikel 21

Ophævelse

Forordning 95/167/EF, Euratom, EKSF ophæves.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning anvendes fra den ... (*)

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formanden

(*) EUT: Indsæt venligst datoen: 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

Torsdag den 24. maj 2012

Situationen i Ukraine, sagen om Julia Timosjenko

P7_TA(2012)0221

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om Ukraine (2012/2658(RSP))

(2013/C 264 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Ukraine, særlig beslutningerne af 9. juni 2011 ⁽¹⁾, 27. oktober 2011 ⁽²⁾ og 1. december 2011 ⁽³⁾,
- der henviser til Den Parlamentariske Forsamling Euronests beslutning af 3. april 2012 om Julia Timosjenkos situation,
- der henviser til den højtstående repræsentant Catherine Ashtons erklæring af 26. april 2012 om Julia Timosjenkos situation,
- der henviser til udtalelse af 4. maj 2012 fra Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen med ansvar for sport, om EM i fodbold 2012,
- der henviser til erklæring af 9. maj 2012 fra Polens præsident Bronislaw Komorowski, ifølge hvilken EM i fodbold 2012 skulle gennemføres,
- der henviser til statusrapport af 15. maj 2012 om implementeringen af EU's naboskabspolitik i Ukraine ⁽⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne fra mødet den 15. maj 2012 i Samarbejdsrådet EU-Ukraine,
- der henviser til fælleserklæringen fra det østlige partnerskabs topmøde i Prag den 7. maj 2009,
- der henviser til afslutningen af forhandlingerne mellem EU og Ukraine om en associeringsaftale, herunder forhandlingerne om et vidtgående og omfattende frihandelsområde, og paraferingen af denne aftale,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Ukraine, der trådte i kraft den 1. marts 1998 ⁽⁵⁾, og til de igangværende forhandlinger om den associeringsaftale, som skal afløse partnerskabs- og samarbejdsaftalen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Ukraine er et land af strategisk betydning for EU; der henviser til, at Ukraines størrelse, ressourcer, befolkning og geografiske placering giver landet en særlig stilling i Europa og gør det til en vigtig regional aktør, som har betydelig indflydelse på sikkerheden, stabiliteten og velstanden på hele kontinentet, og at det derfor bør påtage sig sin del af det politiske ansvar;
- B. der henviser til betydningen af, at Ukraine overholder menneskerettighederne, borgerrettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og efterlever retstatsprincippet, herunder sikrer adgangen til en retfærdig, upartisk og uafhængig rettergang, samt at det fokuserer på interne reformer, som forudsætning for en videreudvikling af forbindelserne mellem EU og Ukraine;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0272.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0472.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0545.⁽⁴⁾ SWD(2012)0124.⁽⁵⁾ EFT L 49 af 19.2.1998, s. 1.

Torsdag den 24. maj 2012

- C. der henviser til, at undertegnelsen af en associeringsaftale mellem EU og Ukraine, herunder en aftale om et vidtgående og bredt frihandelsområde, vil være vigtig for Ukraines europæiske perspektiv; der henviser til, at jo mere Ukraine deler fælles værdier med EU, og jo mere det gennemfører reformer i denne aftales ånd, desto tættere vil dets forbindelser gradvist blive med EU; der henviser til, at det endvidere er af stor betydning for EU, at området med retsstatsforhold og velstand udvides ud over dets grænse mod øst, der for en stor dels vedkommende udgøres af grænsen til Ukraine;
 - D. der henviser til, at Ukraine endnu mangler at gennemføre en omfattende reform af dele af retsvæsenet og at træffe foranstaltninger til at sikre respekten for retsstatsprincippet i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning, herunder princippet om en retfærdig, upartisk og uafhængig rettergang, der påpeger, at disse reformer skal gennemføres i tæt samarbejde med Venedigkommissionen; der henviser til, at der den 26. juni 2012 forventes en afgørelse i den kassationsappel, Julia Timosjenko har indgivet mod den afgørelse, der blev truffet af distriktsdomstolen i Petjersk i Kiev;
 - E. der finder, at dommen på syv års fængsel til Ukraines tidligere premierminister, Julia Timosjenko, der blev afsagt den 11. oktober 2011, og retssagerne imod andre højtstående medlemmer af den tidligere regering, ikke kan accepteres og er et udtryk for selektiv justits; der påpeger, at der er konstateret alvorlige mangler med hensyn til domstolenes uafhængighed, og at der er et behov for en reform af alle aspekter af retsprocessen: rejsning af tiltale, retssag, domsafsigelse, tilbageholdelse og appelmuligheder;
 - F. der henviser til, at EU fortsat lægger vægt på nødvendigheden af at udvise respekt for retsstatsprincippet, herunder ved retfærdig, upartisk og uafhængig rettergang, og samtidig undgå at give næring til enhver opfattelse af, at retsmidlerne anvendes selektivt; der henviser til, at EU navnlig tillægger disse principper stor betydning i et land, som aspirerer efter at indgå i et tættere aftalebaseret forhold baseret på en politisk associering;
 - G. der påpeger, at korruption og magtmisbrug fortsat er vidt udbredt i Ukraine og nødvendiggør en utvetydig reaktion fra myndighedernes side i form af retsforfølgning af de ansvarlige; der påpeger, at retsforfølgning og efterforskning skal foregå på upartisk og uafhængig vis og ikke må anvendes til politiske formål;
 - H. der henviser til, at den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, der har overvåget retssagen mod Julia Timosjenko, i sin foreløbige rapport har peget på nogle grundlæggende mangler ved det ukrainske strafferetssystem, der har haft en negativ indvirkning på beskyttelsen af de individuelle menneskerettigheder og retsstatsprincippet;
 - I. der påpeger, at det europæiske perspektiv for Ukraine skal være baseret på en politik med systematiske og irreversible reformer på en række vigtige institutionelle, politiske, økonomiske og sociale områder; der henviser til, at der allerede er blevet gennemført eller er ved at blive gennemført væsentlige reformer, men at det er nødvendigt at indføre endnu flere; der henviser til, at associeringsaftalen vil udstyre Ukraine med et yderst vigtigt moderniseringsværktøj og en køreplan for landets interne nationale reformer samt et redskab til national fornyelse, som vil hjælpe landet med at overvinde de nuværende negative tendenser, slå bro over eksisterende kløfter i det ukrainske samfund og samle det om målet vedrørende det europæiske perspektiv på grundlag af værdierne om demokrati, retsstatsprincipper, menneskerettigheder og god regeringsførelse;
 - J. der henviser til, at Ukraine i fællesskab med Polen i juni er vært for EM i fodbold 2012; der henviser til, at flere højtstående europæiske politikere på nuværende tidspunkt har meddelt, at de ikke vil overvære kampe, der finder sted i Ukraine, men ikke har opfordret til en boykot af EM-kampene;
1. fremhæver, at en af Parlamentets hovedmålsætninger på det udenrigspolitiske område er at udbygge og fremme forbindelserne med Ukraine og styrke den europæiske naboskabspolitik, der har til formål at fremme de pågældende landes politiske, økonomiske og kulturelle forbindelser med EU og dets medlemsstater; understreger, at undertegnelse og ratifikation af associeringsaftalen og en effektiv gennemførelse heraf vil kræve forbedringer af menneskerettighedssituationen, herunder afkriminalisering af politiske beslutninger i en reformeret straffelov, retsstatsforholdene og demokratiets forankring, hvor undertrykkelsen af den politiske opposition bringes til ophør og der afholdes frie, retfærdige og gennemsigtige valg;

Torsdag den 24. maj 2012

2. understreger, at de nuværende problemer i forholdet mellem Ukraine og EU kun kan løses, hvis de ukrainske myndigheder udviser klar vilje til at foretage og gennemføre de nødvendige reformer, især af lovgivningen og retsvæsenet, med henblik på at sikre fuld overholdelse af principperne om demokrati og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, mindretallets rettigheder og retsstatsprincippet; opfordrer EU's institutioner, Europarådet og sidstnævntes Venedigkommission til at give denne reformproces aktiv og effektiv støtte;
3. giver endnu en gang udtryk for sin bekymring over retssagerne mod tidligere og nuværende højtstående regeringsmedlemmer, der ikke er blevet gennemført i overensstemmelse med europæiske standarder for retfærdighed, upartiskhed, gennemsigtighed og uafhængighed; kræver betingelsesløs løsladelse af alle fanger, der er idømt politisk motiverede domme, herunder oppositionsledere;
4. beklager domfældelsen af den tidligere premierminister Julia Timosjenko; understreger, at en styrkelse af retsstaten og et uafhængigt retsvæsen samt påbegyndelsen af en troværdig bekæmpelse af korruption er af afgørende betydning, ikke blot for en udbygning af forbindelserne mellem EU og Ukraine, men også for konsolideringen af demokratiet i Ukraine;
5. opfordrer de ukrainske myndigheder til at sondre mellem politisk og strafferetligt ansvar og ændre den gældende straffelov i overensstemmelse hermed; understreger, at den demokratiske kamp om politiske spørgsmål skal finde sted i parlamentet og med deltagelse af vælgerne ved frie valg og ikke må ødelægges ved personligt eller politisk motiverede strafforfølgning og manipulerede domme i straffesager;
6. opfordrer de ukrainske myndigheder til at kaste lys over situationen for fanger, der er idømt politisk motiverede domme, inden valgkampagnens start;
7. opfordrer de ukrainske myndigheder til at garantere upartiskhed og gennemsigtighed i Timosjenkos appelsag i overensstemmelse med de standarder og praksisser for retfærdige retsprocesser, der er gængs i Europa, og kræver, at anvendelsen af selektiv retsforfølgning rettet mod politiske og andre modstandere bringes til ophør; beklager, at den højeste ukrainske domstol for straffe- og civilretlige sager (High Specialized Court of Ukraine on Criminal and Civil Cases) har udsat sin afgørelse i Julia Timosjenkos appelsag om kassation af dommen fra distriktsdomstolen i Petjersk i Kiev; bemærker, at behandlingen af Julia Timosjenkos appelsag er blevet udsat til den 26. juni 2012, anser denne udsættelse for beklagelig og advarer mod at trække sagsbehandlingen i langdrag;
8. opfordrer indtrængende de ukrainske myndigheder til fuldt ud at respektere retten for alle fanger, der er idømt politisk motiverede domme, herunder Julia Timosjenko, Jurij Lutsenko og Valerij Ivasjtjenko, til at få fornøden lægehjælp i en passende institution, til at få adgang til deres advokater uden begrænsning samt til at modtage besøg af pårørende og andre personer, som f.eks. EU-ambassadøren; understreger nødvendigheden af, at Ukraine fuldt ud respekterer anklagedes og tilbageholdtes retskrav og menneskerettigheder, herunder deres ret til lægehjælp, i overensstemmelse med de internationale standarder; fordømmer fængselsvagters anvendelse af magt over for Julia Timosjenko og henviser til Ukraines forpligtelse til hurtigt og upartisk at undersøge enhver klage over tortur eller andre former for grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling;
9. opfordrer de ukrainske myndigheder til at nedsætte et uafhængigt og upartisk internationalt panel, der skal aflægge rapport om eventuelle krænkelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i sagerne vedrørende Julia Timosjenko og andre medlemmer af hendes regering; noterer sig det tilfredsstillende resultat af mødet mellem Europa-Parlamentets formand, Martin Schulz, og Ukraines premierminister, Mykola Azarov, og forventer, at de ukrainske myndigheder følger op på det aftalte forslag ved at udstikke retningslinjer for en hurtig gennemførelse, der kan sikre, i samarbejde med og til støtte for lægeholdet fra Charité-klinikken, at Julia Timosjenko får den fornødne medicinske behandling, og at der ved en autoritativ og kompetent EU-repræsentants mellemkomst sikres retlig kontrol med appel- og kassationssagen samt med fremtidige retssager for den forhenværende ukrainske premierminister;
10. hilser det velkomment, at Julia Timosjenko efter eget valg er blevet overført fra Katjanivska-fængslet til hospitalet, og noterer sig, at hun for nylig er blevet tilset af internationale lægelige eksperter;

Torsdag den 24. maj 2012

11. insisterer på, at alle retssager mod tidligere og nuværende højtstående regeringsmedlemmer skal gennemføres i overensstemmelse med europæiske standarder for retfærdighed, upartiskhed, gennemsigtighed og uafhængighed; finder det forkasteligt, at de ukrainske myndigheder i strid med retsstatsprincipperne har rejst nye politisk motiverede sager mod Timosjenko og andre;
12. tilkendegiver utilfredshed med situationen for de demokratiske frihedsrettigheder og med metoden med at bruge statslige institutioner som redskab for partipolitik og politiske hævnakter;
13. understreger den afgørende betydning af frie, retfærdige og gennemsigtige parlamentsvalg i Ukraine senere i år, herunder af oppositionslederes ret til at deltage, og behovet for at opretholde et stærkt engagement i de demokratiske værdier og retsstatsprincippet, også i tiden mellem valg; anmoder om at blive deltager i en international valgobservationsmission til det kommende parlamentsvalg;
14. minder de ukrainske myndigheder om behovet for omfattende reformer, der skal gennemføres korrekt for at bane vejen for Ukraines tilpasning til europæiske normer og standarder; understreger, at Ukraines tilnærmelse til EU bør bygge på dets engagement i EU's værdier og frihedsrettigheder; understreger, at en af hjørnestenene i disse standarder skal være et uafhængigt retsvæsen;
15. understreger, at fuld respekt for menneskerettighedslovgivningen og indførelse af de grundlæggende OSCE-standarder ville styrke troværdigheden af Ukraines OSCE-formandskab, som det skal varetage i 2013;
16. udtrykker forhåbning om et vellykket EM i fodbold 2012 i Polen og Ukraine, men opfordrer samtidig alle de europæiske politikere, der agter at overvære kampene i Ukraine, til offentligt at tilkendegive deres kendskab til den politiske situation i landet og skaffe sig anledning til at besøge politiske fanger i fængslet, eller i modsat fald at deltage som privatpersoner og ikke som VIP'er;
17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Udenrigstjenestens Rådet, Kommissionen, medlemsstaterne, Ukraines præsident, regering og parlament og Europarådets og OSCE's parlamentariske forsamlinger.

Bekæmpelse af homofobi i Europa

P7_TA(2012)0222

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om bekæmpelse af homofobi i Europa (2012/2657(RSP))

(2013/C 264 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om barnets rettigheder og konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til artikel 2, artikel 3, stk. 5, artikel 6, 7, 21 og 27 i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 10 og 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til værktøjssættet til fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner (LGBT), som Rådets Menneskerettighedsgruppe har vedtaget,

Torsdag den 24. maj 2012

- der henviser til Europarådets Parlamentariske Forsamlings resolution 1728 af 29. april 2010 om forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet og Europarådets Ministerkomité's anbefaling CM/Rec(2010)5 af 31. marts 2010 om foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet,
 - der henviser til rapporten fra november 2010 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder om homofobi, transfobi og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet,
 - der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder virkninger for EU's strategiske menneskerettighedspolitik ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om det kommende topmøde mellem EU og Rusland ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 28. september 2011 om menneskerettigheder, seksuel orientering og kønsidentitet i De Forenede Nationer ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2011 om krænkelse af ytringsfriheden og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering i Litauen ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 17. september 2009 om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden ⁽⁵⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om homofobi, navnlig af 26. april 2007 om homofobi i Europa ⁽⁶⁾, af 15. juni 2006 om stigende racistisk og homofobisk vold i Europa ⁽⁷⁾ og af 18. januar 2006 om homofobi i Europa ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og skal forsvare og fremme disse værdier i forbindelserne med den øvrige verden;
- B. der henviser til, at homofobi er en irrationel frygt for og aversion mod mandlig og kvindelig homoseksualitet og lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner (LGBT), som er baseret på fordomme og i lighed med racisme, fremmedhad, antisemitisme og sexismen, og der henviser til, at det kommer til udtryk i både det private og det offentlige rum under forskellige former som f.eks. hadefulde udtalelser og incitament til forskelsbehandling, latterliggørelse, verbal, psykisk og fysisk vold, forfølgelse og mord, forskelsbehandling i overtrædelse af ligestillingsprincippet og uberettigede og urimelige begrænsninger af rettigheder, som ofte er skjult bag begrundelser, der henviser til den offentlige orden, religionsfriheden og retten til militærnægtelse;
- C. der henviser til, at der i Rusland blev indført strafferetlige og administrative love mod »propaganda for homoseksualitet« i regionerne Ryazan i 2006, Arkhangelsk i 2011, Kostroma og Skt. Petersborg i 2012, og at regionerne Novosibirsk, Samara, Krirov, Krasnoyarsk og Kaliningrad i øjeblikket overvejer at indføre sådanne love; der henviser til, at disse love fastsætter forskellige bøder på op til 1 270 EUR for enkeltpersoner og op til 12 700 EUR for sammenslutninger og virksomheder samt til, at den føderale Duma overvejer at indføre en lignende lov;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0575.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0427.

⁽⁴⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 50.

⁽⁵⁾ EUT C 224 E af 19.8.2010, s. 18.

⁽⁶⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 776.

⁽⁷⁾ EUT C 300 E af 9.12.2006, s. 491.

⁽⁸⁾ EUT C 287 E af 24.11.2006, s. 179.

Torsdag den 24. maj 2012

- D. der henviser til, at parlamentet i Ukraine undersøger to lovforslag, som blev fremsat i 2011 og 2012, og som vil gøre det til en strafbar handling at »udbrede homoseksualitet«, herunder ved at »afholde møder, parader, aktioner, demonstrationer og masseforsamlinger, der tilsigter bevidst formidling af enhver form for positiv information om homoseksualitet«, og som indeholder bestemmelser om bøder og op til fem års fængsel; der henviser til, at det ukrainske parlaments udvalg for ytrings- og informationsfrihed støtter disse lovforslag;
- E. der henviser til, at byerne Bălți, Sorochi, Drochia, Cahul, Ceadr Lunga og Hiliuți samt distrikterne Anenei Noi og Basarabasca i Moldova for nylig vedtog love om at forbyde »aggressiv propaganda for utraditionelle seksuelle orienteringer« og i et tilfælde »muslimsk aktivitet«; der henviser til, at statskancelliet allerede har erklæret sådanne foranstaltninger forfatningsstridige i tilfældet med Chetriș;
- F. der henviser til, at det i Litauen fortsat er juridisk uklart, om oplysninger til offentligheden må fremme accept af homoseksualitet, jf. loven til beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af oplysninger til offentligheden som ændret i 2010;
- G. der henviser til, at et medlem af byrådet i Riga i Letland for nylig fremlagde et lovforslag om at forbyde »propaganda for homoseksualitet« med det formål at forhindre den baltiske Pride-parade 2012 i at finde sted, og der henviser til, at dette forslag endnu ikke er blevet behandlet;
- H. der henviser til, at det højrenationale parti »Jobbik« i Ungarn for nylig fremlagde adskillige lovforslag om at gøre »udbredelsen af seksuelle adfærdsforstyrrelser« til en strafbar handling, og at Fidesz-partiet i Budapests byråd har fremlagt et lokalt dekret om at »begrænse utugtige marcher« forud for Gay Pride-paraden i Budapest, og der henviser til, at disse forslag efterfølgende blev opgivet;
- I. der henviser til, at delegationen EU-Moldova har givet udtryk for »dyb beklagelse og bekymring« over disse tilkendegivelser af intolerance og forskelsbehandling;
- J. der henviser til, at Kommissionen har erklæret sin forpligtelse til at sikre overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i EU og har udtalt, at homofobi ikke hører hjemme i Europa,
- K. der henviser til, at homofobi fortsat kommer til udtryk i medlemsstater og tredjelande, herunder i form af mord, forbud mod gay pride-parader og ligestillingsmarcher, offentlig brug af provokerende, truende og hadefuldt sprog, manglende tiltag fra politiets side for at yde passende beskyttelse og homofobiske gruppers tilladte voldelige demonstrationer;
- L. der henviser til, at Europa-Parlamentet fortsat fuldt ud bakker op om lighed og ikkeforskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet i EU og navnlig støtter vedtagelsen af Rådets forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, der er blokeret som følge af indsigelser fra visse medlemsstater, kommende forslag om gensidig anerkendelse af civilstandsdokumenters virkninger, den kommende revision af rammeafgåelsen om racisme og fremmedhad, som tilsigter at inkludere homofobisk kriminalitet, og en omfattende køreplan for ligestilling uden forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet;

Situationen i Den Europæiske Union

1. fordømmer på det kraftigste enhver forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet og beklager dybt, at LGBT-personers grundlæggende rettigheder selv i EU endnu ikke altid respekteres fuldt ud; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner beskyttes mod homofobiske hadefulde udtalelser og vold, og at partnere af samme køn får den samme respekt, værdighed og beskyttelse som resten af samfundet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til kraftigt at fordømme homofobiske hadefulde udtalelser eller tilskyndelse til had og vold og til at sikre, at demonstrationsfriheden – som garanteres i alle menneskerettighedstraktater – respekteres i praksis;

Torsdag den 24. maj 2012

2. opfordrer Kommissionen til at revidere rammeafgårelsen om racisme og fremmedhad med henblik på at styrke og udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte hadforbrydelser på grundlag af seksuel orientering, kønsidentitet og kønsudtryk;
3. opfordrer Kommissionen til at sikre, at forskelsbehandling på grund af seksuel orientering forbydes inden for alle sektorer ved at fuldføre antidiskriminationspakken på grundlag af artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at direktiv 2004/38/EF om ret til at færdes og opholde sig frit gennemføres uden nogen form for forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, og opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til gensidig anerkendelse af civilstatusdokumenters virkninger baseret på princippet om gensidig anerkendelse;
5. henleder opmærksomheden på de resultater, som Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder nåede frem til i sin rapport om homofobi, transfobi og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i videst muligt omfang at gennemføre de konklusioner, der er indeholdt i rapporten;
6. opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at behandle de kommende resultater af Agenturet for Grundlæggende Rettigheds europæiske undersøgelse om bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner og til at træffe de nødvendige foranstaltninger;
7. opfordrer Kommissionen til at sikre, at årsberetningen om anvendelsen af EU's charter om grundlæggende rettigheder indeholder en strategi, som skal styrke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i EU, herunder fuld og omfattende information om forekomsten af homofobi i medlemsstaterne samt forslag om løsninger og foranstaltninger til bekæmpelse heraf;
8. gentager sin anmodning til Kommissionen om at udarbejde en omfattende køreplan for ligestilling uden forskelsbehandling på grund af seksuel orientering eller kønsidentitet;
9. mener, at LGBT-personers grundlæggende rettigheder vil være bedre beskyttet, hvis de har adgang til juridisk anerkendte samlivsformer som papirløse parforhold, registreret partnerskab eller ægteskab; udtrykker tilfredshed med, at disse muligheder i øjeblikket tilbydes i 16 medlemsstater, og opfordrer andre medlemsstater til at overveje at indføre lignende foranstaltninger;

Homofobiske love og ytringsfrihed i Europa

10. udtrykker alvorlig bekymring over udviklinger, som begrænser ytrings- og forsamlingsfriheden på grundlag af misforståelser omkring homoseksualitet og transseksualitet; mener, at EU's medlemsstater bør være et godt eksempel, når det gælder anvendelsen og beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Europa;
11. beklager, at denne slags love allerede nu bliver brugt til at arrestere eller give bøder til borgere, herunder heteroseksuelle, som giver udtryk for støtte til eller tolerance eller accept af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner (LGBT); beklager desuden, at disse love legitimerer homofobi og i visse tilfælde vold, f.eks. det voldelige angreb mod en bus med LGBT-aktivister den 17. maj 2012 i Skt. Petersborg;
12. fordømmer volden og truslerne i forbindelse med Kiev Pride-arrangementet den 20. maj 2012, hvor to Gay Pride-ledere blev slået ned, hvilket resulterede i, at Pride-paraden blev aflyst; minder om, at EU-aftaler afhænger af respekten for de grundlæggende rettigheder, som er fastsat i traktaterne, og opfordrer derfor Ukraine til at indføre lovgivning, der skal forbyde forskelsbehandling, herunder på grund af seksuel orientering; mener, at den aktuelle udvikling i Ukraine står i modsætning til dette krav; opfordrer de ukrainske myndigheder til omgående at tilbagekalde de relevante lovforslag, fremsætte forslag til lovgivning, der forbyder forskelsbehandling, herunder på grund af seksuel orientering, og forpligte sig til at gennemføre en sikker Kiev Pride næste år;

Torsdag den 24. maj 2012

13. understreger, at termen »propaganda« kun sjældent defineres; konstaterer med bekymring, at visse medier beviseligt udøver selvzensur, at borgere intimideres og er bange for at give udtryk for deres holdninger, og at sammenslutninger og selskaber, der bruger homovenlige symboler som f.eks. regnbuer, risikerer retsforfølgning;

14. fremhæver, at disse love er i strid med den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som udelukker diskriminerende love og praksisser⁽¹⁾ på grund af seksuel orientering, og som Rusland, Ukraine, Moldova, Litauen, Letland og Ungarn har tiltrådt; opfordrer Europarådet til at efterforske disse tilsidesættelser af menneskerettighederne og vurdere, om de er forenelige med de forpligtelser, som er forbundet med et medlemskab af Europarådet og den europæiske menneskerettighedskonvention, samt træffe passende foranstaltninger;

15. fremhæver desuden, at uddannelse spiller en central rolle, og at der derfor er behov for en god, tilgængelig og respektfuld seksualundervisning; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at intensivere kampen mod homofobi gennem uddannelse samt ved hjælp af administrative, juridiske og lovgivningsmæssige midler;

16. understreger endelig, at nationale og internationale domstole konsekvent har fastslået, at hensynet til den offentlige sædelighed ikke retfærdiggør forskelsbehandling, herunder i tilknytning til ytringsfriheden; henviser til det store flertal af europæiske lande, som ikke har sådanne love, og hvis samfund er velfungerende, mangfoldige og gensidigt respektfulde;

17. opfordrer de relevante myndigheder i Rusland, Ukraine, Moldova, og alle EU's medlemsstater til at udvise og sikre respekt for princippet om ikkeforskelsbehandling og til at tage disse love og forslag op til fornyet overvejelse i lyset af den internationale menneskerettighedslovgivning og deres forpligtelser i medfør heraf;

18. opfordrer Kommissionen, Rådet og EU-Udenrigstjenesten til at tage disse forbud til efterretning og fordømme dem, navnlig på områderne indre anliggender, bilateral dialog og den europæiske naboskabspolitik; opfordrer endvidere Rådet for Den Europæiske Union og EU-Udenrigstjenesten til at tage spørgsmålet op i relevante internationale fora som f.eks. Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og De Forenede Nationer;

*

* *

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Ruslands og Ukraines nationale regeringer og parlamenter samt de regionale russiske parlamenter og moldoviske lokalråd, der er nævnt i denne beslutning.

⁽¹⁾ Toonen v. Australia, Communication No 488/1992, UN Doc. CCPR/C/50/D/488/1992 (1994); Young v. Australia, Communication No 941/2000, UN Doc. CCPR/C/78/D/941/2000 (2003); X v. Columbia, Communication No 1361/2005, UN Doc. CCPR/C/89/D/1361/2005 (2007).

Torsdag den 24. maj 2012

Et ressourceeffektivt Europa

P7_TA(2012)0223

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om et ressourceeffektivt Europa (2011/2068(INI))

(2013/C 264 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse »Køreplan til et ressourceeffektivt Europa« (COM(2011)0571),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Flagskibsinitiativet »Et ressourceeffektivt Europa« under Europa 2020-strategien« (COM(2011)0021),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »EUROPA 2020 - En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« (COM(2010)2020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Bedre udnyttelse af EU's miljøforanstaltninger: opbygning af tilliden gennem bedre viden og aktiv handling« (COM(2012)0095),
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2011 om en effektiv råvarestrategi for Europa ⁽¹⁾,
- der henviser til Miljørådets konklusioner om Kommissionens køreplan til et ressourceeffektivt Europa, som blev vedtaget den 19. december 2011 (18786/11), til Konkurrencerådets konklusioner af 29. november 2011 om en konkurrencedygtig europæisk økonomi og til Miljørådets konklusioner af 20. december 2010 om »bæredygtig råvareforvaltning og bæredygtig produktion og forbrug: nøglebidrag til et ressourceeffektivt Europa«,
- der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport »The European environment - state and outlook 2010« (SOER 2010),
- der henviser til den kommende FN-konference om bæredygtig udvikling i Brasilien den 20.-22. juni 2012,
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Adgang til råstoffer af hensyn til Europas velfærd i fremtiden: Forslag til et europæisk innovationspartnerskab om råstoffer« (COM(2012)0082),
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2012 om »hvordan madspild kan undgås: strategier for en mere effektiv fødevarekæde i EU« ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om International Handel, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Regionaludviklingsudvalget og Fiskeriudvalget (A7-0161/2012),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0364.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0014.

Torsdag den 24. maj 2012

- A. der henviser til, at den aktuelle økonomiske, finansielle og miljømæssige krise viser, at Europa har akut behov for nye kilder til bæredygtig økonomisk vækst;
- B. der henviser til, at konsekvenserne af ressourceknaphed, f.eks. stigende priser, rammer mennesker med lav indkomst og i mindre begunstigede regioner særlig hårdt; der henviser til, at der derfor er større behov end nogensinde for synergi mellem social- og miljøpolitikken;
- C. der henviser til, at den voksende efterspørgsel efter og rovdrift på naturlige ressourcer og de hermed forbundne ændringer i arealanvendelsen fører til forringelse af miljøet, fremskyndelse af klimaændringer og ødelæggelse af jordens begrænsede naturkapital, herunder tab af biodiversitet;
- D. der henviser til, at den ressourceknaphed, der følger af en intens udnyttelse, prisspekulationen på råvaremarkederne og den dramatiske stigning i det globale forbrug presser råvarepriserne i vejret, og at realpriserne på råvarer således er steget med 147 % siden århundredeskiftet; der påpeger, at EU må forvente alvorlige udfordringer med hensyn til at sikre adgang til og stabile forsyninger af vigtige ressourcer; der henviser til, at effektiv udnyttelse af råstoffer såvel i erhvervslivet som på politisk niveau anerkendes som en forudsætning for at imødegå disse udfordringer;
- E. der henviser til, at man ved at omlægge økonomien i retning af en model, der bygger på ressourceeffektivitet og respekt for klodens begrænsninger samt tager højde for den voksende verdensbefolkning og befolkningstallene i fremtidige industrinationer, vil kunne opnå øget konkurrenceevne og skabe nye kilder til vækst og arbejdspladser takket være omkostningsbesparelser på grund af øget effektivitet, afsætning af innovative frembringelser og bedre forvaltning af ressourcer i hele deres livscyklus;
- F. der henviser til, at genanvendelse drejer sig om mere end blot indsamling af affald, som kan genanvendes, og at det derfor er nødvendigt at inddrage alle led i værdikæden i fremtidige foranstaltninger;
- G. der påpeger, at en fremtidig helhedsorienteret ressourcepolitik ikke længere kun bør skelne mellem »fornyelige« og »ikke fornyelige« ressourcer, men også bør omfatte »varige« materialer;
- H. der henviser til, at Eurobarometerundersøgelsen fra marts 2011 viser, at ressourceeffektivitet og bæredygtig produktion og forbrug er spørgsmål, som i høj grad optager EU-borgerne; der påpeger, at det under alle omstændigheder kun vil være muligt at gøre fremskridt i retning af bæredygtighed, hvis borgerne involveres direkte gennem holdningsændringer og ændringer i samfundets vaner med hensyn til ressourceanvendelse;
- I. der henviser til, at det bliver stadig vanskeligere at sikre adgang til og kontinuerlig forsyning med ressourcer på grund af det stigende ressourceforbrug, vandforbrug og arealforbrug;
- J. der påpeger, at en konkurrencedygtig industri forudsætter nye investeringer i mere effektiv teknologi;

Prioriterede foranstaltninger

1. opfordrer Kommissionen til at oprette fælles taskforcer for de tre centrale områder fødevarer, boliger og mobilitet med henblik på hurtigst muligt at udarbejde europæiske handlingsplaner for ressourceeffektivitet med koncise ressourcebesparelsetiltag; disse taskforcer bør supplere det arbejde, der gøres af EU's platform for ressourceeffektivitet, og bør være sammensat af eksperter fra Kommissionen, medlemsstaterne, erhvervslivet, civilsamfundet og andre vigtige interessenter, der skal have til opgave at fremme partnerskaber mellem aktører i hele værdikæden;

Torsdag den 24. maj 2012

2. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til senest i 2013 at fjerne hindringerne for et velfungerende europæisk marked for genanvendelse og genbrug og til at stimulere et sådant marked ved at fremme efterspørgslen efter og tilgængeligheden af genanvendte materialer og biprodukter gennem foranstaltninger, som bør omfatte en hurtig yderligere udvikling af stringente kriterier for affaldsophør og økonomiske incitamenter såsom nedsatte momssatser for sekundære materialer på områder, hvor der er et markedssvigt, eller fremme af innovative indsamlings og sorteringsteknologier; understreger i den forbindelse den presserende nødvendighed af en fuldstændig implementering af al eksisterende affaldslovgivning og af en intensivering af håndhævelse og overvågning;

3. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte skub i forskning og teknologisk udvikling med henblik på at fremskynde overgangen til en ressourceeffektiv økonomi; understreger, at »innovations-EU«, herunder horisont 2020-initiativet, det europæiske innovationspartnerskab om råstoffer, miljøinnovationshandlingsplanerne og videncentrene for innovation, er en af drivkræfterne for et ressourceeffektivt Europa; opfordrer Kommissionen til at oprette en let tilgængelig onlinedatabase for bedste praksis inden for ressourceeffektivitet;

4. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til senest i 2013 at vedtage klare, solide og målelige indikatorer for økonomisk aktivitet, der tager hensyn til klimaændringer, biodiversitet og ressourceeffektivitet ud fra et livscyklusperspektiv, f.eks. i form af en kurv af fire ressourceforbrugsindikatorer, nemlig jordfodaftryk, vandfodaftryk, materialefodaftryk og CO₂-fodaftryk, og anvende disse indikatorer som grundlag for lovgivningsinitiativer og konkrete reduktionsmål; understreger, at denne proces skal være gennemsigtig og inddrage hovedinteressenterne;

5. opfordrer Kommissionen til at foreslå en udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om miljøvenligt design til også at omfatte ikke-energirelaterede produkter og fremlægge yderligere krav om miljøvenligt design og generel ressourceeffektivitet for produkter, herunder genanvendt indhold, holdbarhed, genanvendelighed, reparérbarhed og genbrugelighed med henblik på at forbedre deres miljøindvirkning og fremme genanvendelsesmarkederne; understreger, at ethvert forslag af denne art skal bygge på omfattende konsekvensanalyser og være konsistente med andre relevante regelsæt;

6. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til i største muligt omfang at integrere ressourceeffektivitetsdagsordenen i alle andre politikker, herunder de overordnede politikker for økonomisk styring såsom Europa-2020, og til at gennemføre den på lokalt, regionalt, nationalt og EU-plan;

Dagsorden for fremtidig vækst

7. støtter flagskibsinitiativet om et ressourceeffektivt Europa og køreplanen for et ressourceeffektivt Europa og dens vision for 2050, inklusive milepælene heri; opfordrer Kommissionen til snarest at fremsætte alle de lovgivningsmæssige og øvrige initiativer, der er nødvendige for at nå milepælene og sikre, at alle EU-politikker på konsekvent vis rettes ind efter dem og efter den overordnede EU-vision om at skabe en lavemissionsøkonomi inden 2050, bl.a. ved at reducere udledningen af drivhusgasser med 80-95 % i forhold til 1990-niveau; understreger den afgørende vigtighed af at afkoble økonomisk vækst fra ressourceforbrug for at forbedre den europæiske konkurrenceevne og mindske dens ressourceafhængighed; henstiller, at Kommissionen sørger for at sikre en stabil lovgivningsmæssig ramme, således at langsigtede investeringer ikke sættes på spil;

8. fremhæver den vigtige rolle, ressourceeffektivitet spiller for bestræbelserne på at nå målene i Europa 2020-strategien; er overbevist om, at rammeprogrammet for forskning og innovation, Horisont 2020, bør spille en afgørende rolle i denne henseende; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage nationale køreplaner for ressourceeffektivitet, som omfatter specifikke foranstaltninger og målsætninger, der svarer til målsætningerne i EU's køreplan;

Torsdag den 24. maj 2012

9. opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2012 at stille forslag om en ny politisk ramme for bæredygtigt forbrug og produktion, hvorved der etableres en proces til at identificere udpege de vigtigste produkter eller tjenesteydelser, som bidrager mest til de centrale globale forbrugsområder (vand, jord, råvarer og CO₂), i overensstemmelse med forbrugsindikatorerne i køreplanen for ressourceeffektivitet; dette bør ledsages af lovgivningsforslag, der håndterer spørgsmålene om prioriterede produkter og tjenester med de relevante værktøjer, herunder mekanismer, der kan forbedre ressourceeffektiviteten i forsyningskæden, og muligheden for at fastsætte mindstekrav eller best performance-benchmarks ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger;

10. fastholder, at tiltag, som har til formål at opnå større ressourceeffektivitet, under ingen omstændigheder må være begrænset til den offentlige sektor, og opfordrer derfor Kommissionen, medlemsstaterne og virksomhederne til at basere deres økonomiske strategier på en radikalt forbedret ressourceeffektivitet, som medfører, at den økonomiske vækst afkobles fra ressourceforbruget; mener også, at det er nødvendigt at fokusere på såvel produktivitet som effektivitet i ressourceforbruget;

11. understreger det presserende behov for at handle nu med henblik på at støtte innovation og investeringer i nye teknikker og forretningsmodeller, herunder strategier for specifikke industrisektorer og bæredygtige forretningsmodeller såsom et leasingbaseret samfund, og for at skabe de incitamenter, som vil være til gavn for økonomien; fremhæver den afgørende rolle, som den private sektor, herunder SMV'er, spiller med hensyn til at levere grøn økonomisk vækst;

12. understreger, at Europa som et genanvendelsessamfund skal genbruge og genanvende en stor del af sit eget affald og producere sekundære råstoffer på den mest effektive måde;

13. opfordrer til udvikling af en SMV-venlig standard for ressourceudnyttelse baseret på principper såsom Global Compact;

14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at indarbejde målsætningerne om ressourceeffektivitet i det europæiske semester for samordning af den økonomiske politik; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at bekræfte nødvendigheden heraf i Det Europæiske Råd; opfordrer Kommissionen til at fremlægge yderligere detaljer om, hvorledes medlemsstaternes fremskridt i retning af større ressourceeffektivitet konkret vil blive vurderet som led i processen med det europæiske semester;

15. understreger, at first mover-fordelen inden for ressourceeffektivitet gør det lettere at vinde andele af vækstmarkeder, idet det må erindres, at EU sidder på omkring en tredjedel af verdensmarkedet for miljøteknologier;

Omstilling af økonomien

16. minder om, at der er akut behov for en reduktion af ressourceforbruget for at undgå fremtidige problemer med ressourceknaphed og stigende priser på ressourcer;

17. bemærker, at hvis overgangen til en ressourceeffektiv økonomi skal lykkes, skal markedspriserne fuldt ud afspejle graden af ressourceknaphed samt alle de omkostninger, der er knyttet til produktionsprocessen; fremhæver, at markederne stimulerer til ressourceeffektivitet, hvis priserne afspejler ressourceanvendelsens sande omkostninger; opfordrer til at indføre livscyklusmodellen i regnskabsprocessen og internalisere de eksterne miljøomkostninger i henhold til forureneren betaler-princippet;

18. påskønner det tilsagn, Kommissionen giver i køreplanen til at udvikle markedsbaserede instrumenter, der kan gøre det muligt at indregne negative eksterne omkostninger i markedspriserne og dermed afspejle ressourceforbrugets reelle omkostninger og miljømæssige konsekvenser;

19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle incitamenter, som kan tilskynde virksomhederne og offentlige organer til at måle, benchmarke og løbende forbedre deres vand-, råvare- og CO₂-fodaft tryk, samt foranstaltninger til at udvide princippet om producentansvar og fjerne de hindringer, som bremser ressourceeffektiviteten;

Torsdag den 24. maj 2012

20. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at indføre miljøbeskatning; understreger, at dette vil give mulighed for at sænke andre skatter, f.eks. på arbejde, øge konkurrenceevnen og skabe lige konkurrencevilkår og bane vejen for teknologisk udvikling; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge og sammenligne virkningerne af dette instrument;
21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge muligheden for at udvikle en hierarkisk model for at sikre, at der opnås mest mulig merværdi i ressourceanvendelsen uden at skade miljøet;
22. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt og senest i 2014 at vedtage konkrete planer for at udfase alle miljøskadelige støtteordninger før 2020, herunder støtteordninger, som skaber incitament for en ineffektiv udnyttelse af vedvarende ressourcer, samt til at rapportere om fremskridtene heri via de nationale reformprogrammer;
23. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at oprette udvidede producentansvarssystemer i hele EU for at fremme resultaterne i alle medlemsstater, herunder de lande, hvor genbrugs- og genanvendelsesprocenterne er meget lavere end EU-gennemsnittet;
24. understreger, at borgerne og civilsamfundets organisationer spiller en vigtig rolle med hensyn til at opnå forandringer og en omlægning af økonomien; understreger behovet for at udvikle oplysningsstrategier og strategier til at ændre forbrugeradfærden og undgå tilbageslagseffekter;
25. understreger behovet for at sikre en bæredygtig europæisk råstoffsforsyning, som er tilstrækkelig at opfylde behovene i en voksende genanvendelsessektor, udvide Europas åbne økonomi og skabe arbejdspladser;
26. kræver strengere krav til grønne offentlige indkøb (GPP) for produkter og tjenester, som har store miljømæssige konsekvenser og bidrager mest til forbruget af centrale globale ressourcer (vand, jord, råvarer og CO₂), som fastsat i køreplanen for ressourceeffektivitet; opfordrer Kommissionen til at vurdere, i hvilket omfang GPP kan knyttes til EU-finansierede projekter; opfordrer til en indsats for at fremme fælles indkøb og netværk af offentlige indkøbere til støtte for GPP inden årets udgang, baseret på en forudsætning om, at dette ikke må medføre konkurrencemæssige ulemper for offentlige virksomheder;
27. kræver, at kravene om miljøoplysninger udvides til at omfatte konventionelle masseforbrugsvarer; går ind for nationale tests for miljømærkning og opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle en harmoniseret europæisk metode til beregning af et produkts miljømæssige fodaftryk med henblik på at give forbrugerne bedre information om produkter, som ikke er omfattet af de eksisterende ordninger såsom miljømærkning, energimærkning og økomærkning;
28. fremhæver betydningen af en universel mærkning, som skal omfatte, men ikke være begrænset til, ressourceforbrug i produktinformationen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre den gældende mærkningslovgivning ved at integrere de forskellige mærker i en samlet oversigt, der kan sætte forbrugerne i stand til at foretage velinformerede og bæredygtige valg;
29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at EU's eksisterende affaldsregler og minimumsmålsætningerne heri gennemføres fuldt ud i deres nationale strategier og planer for affaldsforebyggelse og -forvaltning; gentager, at de eksisterende mål for affaldsindsamling og -sortering skal udbygges og fastlægges på ny med henblik på at opnå den største og kvalitativt bedste genvinding af materialer i hver fase; fremhæver betydningen af, at EU-finansieringen prioriterer aktiviteter, der ligger højere oppe i affaldshierarkiet, som fastsat i affaldsrammedirektivet (f.eks. prioritering af genanvendelsesanlæg frem for affaldsbortskaffelse); opfordrer Kommissionen til at overveje behovet for at forbedre og harmonisere beregningsmetoder og statistikker for affald med henblik på at skabe et godt og pålideligt grundlag for at fremme genanvendelse;

Torsdag den 24. maj 2012

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en mere effektiv indsats for at bekæmpe den ulovlige transport af affald til tredjelande og især at styrke de relevante kontrolmekanismer; foreslår, at der oprettes en »europæisk udenrigspolitik på affaldsområdet«, som skal stræbe efter at udbrede de bedste europæiske affaldshåndteringsstandarder til tredjelande;

31. påpeger, at mere end 20 % af al mad ender i skraldespanden, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe målrettede foranstaltninger til nedbringelse af madspild; bemærker, at der ikke kun er mad, der går til spilde, men også de ressourcer, der anvendes til forarbejdning og emballering af fødevarer;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lægge større vægt på oplysning, uddannelse og bevidstgørelse, navnlig hvad angår affaldssortering, genbrug og genanvendelse, i betragtning af at undervisning virker direkte fremmende på ressourceeffektive adfærdsmønstre;

33. opfordrer Kommissionen til at strømline affaldsreglerne under hensyn til affaldshierarkiet og behovet for at bringe restaffaldsmængden ned i nærheden af nul; opfordrer derfor Kommissionen til senest i 2014 at stille forslag om en gradvis indførelse af et generelt forbud mod affaldsdeponering på EU-plan samt om udfasning af forbrændingen af genanvendeligt eller komposterbart affald inden udgangen af dette årti; dette bør ledsages af passende overgangsforanstaltninger, herunder videreudvikling af fælles standarder baseret på livscyklusprincippet; opfordrer Kommissionen til at revidere affaldsrammedirektivets genanvendelsesmål for 2020; er af den opfattelse, at en deponeringsafgift - som nogle medlemsstater allerede har indført - også vil kunne bidrage til at nå dette mål;

34. påpeger, at eksisterende deponeringsanlæg kan anvendes som råstofdepoter (»urban mining«), men at der foreligger meget få forskningsresultater på dette område;

35. opfordrer medlemsstaterne til at udvide deres arbejde på retningslinjer for udvikling af standarder for genanvendte materialer gennem Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN);

36. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gennem politikker skabes kaskadeanvendelse af naturlige råstoffer, og at de produkter, der giver størst mulig merværdi og er mest ressourceeffektive, foretrækkes frem for energiproduktion under hensyntagen til især mulighederne for nedbringelse af drivhusgasemissionerne;

37. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme en sådan kaskadetilgang til brugen af biomasse, hvor genanvendelse og produkter med størst mulig merværdi og høj ressourceeffektivitet, f.eks. biobaserede produkter og industrimaterialer, foretrækkes frem for bioenergi;

38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde et program for oplysning og vejledning af virksomheder, især SMV'er;

39. understreger, at en meningsfuld livscyklustilgang forudsætter en regnskabsføring, der er så nøjagtigt som muligt; finder det i den forbindelse nødvendigt, at leverandører ved gennemførelsen af direktivet om brændstofkvalitet anvender en særskilt standardværdi for tjæresand;

40. fremhæver, at forskning, udvikling og innovation har stor betydning for at fremskynde overgangen til et ressourceeffektivt Europa; bemærker, at der navnlig er behov for større innovation inden for miljøvenlig materialeefterforskning og -udvinding, landbrug, kemi, vandbehandling og -genanvendelse, vandforvaltning, genanvendelsespotentiale og erstatning af miljøskadelige materialer, teknologier og design med henblik på at reducere materiale- og energiforbruget samt vedvarende energi og energieffektivitet; påpeger, at bevillingen af skattefradrag i tilknytning til nedsat ressourceforbrug ligeledes ville virke fremmende på innovation, forskning og udvikling;

41. minder om, at ressourceeffektivitet bør gøre det lettere for EU at øge sit tekniske præstationsniveau for at udvinde mere fra råvarerne langs hele værdikæden (i forbindelse med udvinding, forarbejdning, raffinering og genanvendelse);

Torsdag den 24. maj 2012

42. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvorledes ressourceeffektiviteten i EU's udvindings- og metalbearbejdningsteknologier kan øges med henblik på at øge konkurrenceevne og bæredygtighed ved bl.a. at fremme anvendelsen af nye teknologier og styrke produktionen af biprodukter sammen med uædle metaller;

43. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overveje at etablere centre for innovationsteknologi til støtte for udvinding, genanvendelse og genbrug af nyttige komponenter i mineaffaldsprodukter og for at lette den efterfølgende brug af mineaffaldsprodukter, der er placeret i forskellige typer af affaldsdeponeringsanlæg og i bygge- og anlægsindustrien samt håndteringen af denne type af affaldsdeponering på en miljømæssigt sikker måde;

44. gør opmærksom på behovet for at anvende alternative produkter, der har et mindre energi- og materialeintensivt forbrugsmønster, men sikrer samme præstationsniveau, samt alternative råvarer og andre materialer og derigennem gøre fremstillingsprocesserne mindre energiintensive;

45. opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge virkningen af en skat på ressourcer og nye råstoffer, herunder navnlig eventuelle bivirkninger i form af f.eks. ikke-bæredygtig substitution, skatteunddragelse eller udflytning af økonomiske aktiviteter til tredjelande;

46. understreger betydningen af kvalifikationer og uddannelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indlede en tæt dialog om dette med arbejdsmarkedets parter, den akademiske verden og erhvervslivet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, sammen med erhvervslivet og den akademiske verden, at støtte ressourceeffektivitet gennem særlige universitetsprogrammer og stipendier; støtter i den forbindelse udvekslingsprogrammer på dette område, som f.eks. mineral- og miljøprogrammet under Erasmus Mundus.

47. understreger nødvendigheden af at investere i genanvendelse af råvarer og sjældne jordarter, eftersom minedrift, raffinering og genanvendelse af sjældne jordarter får alvorlige miljømæssige konsekvenser, hvis de ikke forvaltes korrekt;

Naturkapital og økosystemtjenester

48. understreger, at biodiversiteten såvel direkte som indirekte er en forudsætning for menneskehedens eksistens og for samfundets velfærd via de økosystemtjenester, den yder; påskønner og støtter EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020, herunder alle strategiens mål og aktioner; fremhæver, at det er vigtigt at integrere beskyttelsen af biodiversiteten, også i et ressourceeffektivt Europa;

49. hilser det derfor velkomment, at der er blevet truffet særlige foranstaltninger med henblik på at kontrollere invasive arter, og opfordrer til, at disse gennemføres hurtigst muligt;

50. understreger betydningen af vand som en naturressource, der er livsvigtig for såvel mennesker som økosystemer; påpeger den øgede trussel mod adgangen til og kvaliteten af sikre vandressourcer på grund af faktorer som f.eks. skovrydning, urbanisering, befolknings- og økonomisk vækst og klimaændringer; fremhæver behovet for en tilgang på flere niveauer i forbindelse med forvaltningen af vores vandressourcer og lægger vægt på de lokale og regionale myndigheders rolle i forbindelse med flagskibsinitiativet om et ressourceeffektivt Europa;

51. opfordrer Kommissionen til at beregne og oplyse om de omkostninger, der er forbundet med de miljøskader, der er en konsekvens af EU's landbrugs- og fiskeripolitik;

52. opfordrer Kommissionen til at gøre brug af bedste praksis inden for ressourceeffektivitet med henblik på at udarbejde passende kriterier og påbegynde pilotprojekter for flere ressourcer, f.eks. fosfor, med henblik på at opnå en genbrugsgrad på næsten 100 % i 2020 og optimere deres brug og genanvendelse; understreger, at sådanne pilotprojekter bør have direkte støtte fra EU;

Torsdag den 24. maj 2012

53. mener, at Europas ressourcer bør forvaltes på en mere strategisk og miljømæssigt forsvarlig måde; mener, at der bør gøres en større indsats for at udvikle de eksisterende ressourcer i EU, navnlig mineraler, metal og tømmer samt energiressourcer, herunder fossile brændstoffer; betoner EU's potentielle mulighed for at dække sit eget behov for råstoffer og opfordrer det til at nedbringe sin afhængighed af importerede råstoffer, der er produceret ubæredygtigt;

54. er af den opfattelse, at virksomhederne i medlemsstaterne i stigende grad bør anvende indenlandske råstoffer; påpeger, at forvaltningen af indenlandske ressourcer bør sikre, at de ikke går til spilde;

55. fremhæver betydningen af et bæredygtigt landbrug, hvilket vil medføre en reduktion af det »importerede« areal og af EU's CO₂-fodaftryk;

56. mener, at forbrugerbevidsthed spiller en afgørende rolle i forbindelse med forbedringen af ressourceeffektiviteten inden for fødevarerforbruget og støtter initiativer på lokalt, nationalt og EU-plan til fremme af mere bæredygtige forbrugsmønstre;

57. henleder opmærksomheden på den rolle, vedvarende naturressourcer som f.eks. skove spiller i forbindelse med ressourceeffektivitet; opfordrer Kommissionen til at tilskynde til brug af vedvarende, biobaserede, genanvendelige og miljøvenlige rå- og andre materialer; understreger især, at brugen af fornyelige lavemissionsmaterialer som f.eks. træ til byggeformål er mere ressourceeffektiv;

58. understreger behovet for at fremme skovbeskyttelse i EU og styrke de hermed forbundne risikoforebyggelsesmetoder, da skovressourcer og miljømæssige kvaliteter ved træ udgør vigtig naturkapital; opfordrer til, at der etableres finansielle instrumenter for foranstaltninger til forebyggelse af skovbrand og parasitter; opfordrer Kommissionen til sammen med træbranchen at undersøge anvendelsesområdet for særlige foranstaltninger, der sigter mod bæredygtig udnyttelse af skovressourcerne, navnlig gennem pilotprojekter; støtter en bedre anvendelse af de skovbrugsforanstaltninger, der allerede anvendes under EU's forskellige politikker, med henblik på at forbedre skovenes økonomiske værdi og sikre større forsyning af træ, f.eks. gennem genplantning under udviklingsprogrammer for landdistrikterne;

59. understreger, at udvaskningen af næringssalte i miljøet fra landbrugsproduktionen har alvorlige eksterne omkostninger for økosystemerne, menneskers sundhed og klimaet; opfordrer Kommissionen til at indføre moderne teknikker til håndtering af næringsstoffer for at reducere den udvaskning af næringssalte, der følger af en stadig mere intensiv produktion;

60. påpeger, at landbrugsreformpakken er et vigtigt element i flagskibsinitiativet om et ressourceeffektivt Europa; påpeger vigtigheden af at finde en løsning på spørgsmålene om maksimalt bæredygtigt udbytte, forebyggelse af udsmid, renere og mere effektive motorer, mere selektive fiskeredskaber, ensartede konkurrencevilkår på internationalt plan og overkapacitet i fiskerflåden med henblik på at opnå en miljømæssigt og økonomisk sund fiskeri- og akvakultursektor; understreger endvidere den sociale og økonomiske betydning af det ikke-industrielle kystfiskeri;

Styring og overvågning

61. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samråd med alle de vigtigste interessenter at vedtage solide og letforståelige indikatorer, eksempelvis for jordfodaftryk, vandfodaftryk, materialefodaftryk og CO₂-fodaftryk, der kan gøre det muligt at overvåge fremskridtene i opfyldelsen af målene; disse indikatorer bør bygge på integrerede regnskabsværktøjer og på konsistente og bredt anerkendte, videnskabeligt baserede metoder samt være udtrykkeligt definerede som gældende for hele EU og for såvel politiske beslutningstagere som private aktører; de bør desuden tage virkningerne af den fulde livscyklus i betragtning og måle de ressourcer, der kommer ind i økonomien, med henblik på at inddrage alle aspekter af ressourceknapheden og dermed også skjulte strømninger; advarer om, at den foreslåede indikator for ressourceproduktivitet ikke vil give den ønskede information;

Torsdag den 24. maj 2012

62. gentager, at det er vigtigt med et sæt af sammenhængende, målelige, klare og verificerbare sektormål, herunder et overordnet mål, med henblik på at gennemføre visionen og milepælene i køreplanen; erkender emnets kompleksitet og det heraf følgende behov for et solidt videnskabeligt grundlag; opfordrer Kommissionen til på grundlag heraf at stille et konkret forslag til sådanne målsætninger for EU og medlemsstaterne senest et år efter vedtagelsen af de relevante indikatorer og til at sikre, at alle EU-politikker er i overensstemmelse med de fastsatte mål; mener, at milepælene i køreplanen bør betragtes som mål, indtil der er fastsat mere detaljerede mål; opfordrer medlemsstaterne til at medtage tilsvarende mål i deres egne strategier for ressourceeffektivitet;

63. understreger, at det er afgørende med specifikke indikatorer for ressourceeffektivitet inden for alle politikområder, og opfordrer Kommissionen til at indarbejde indikatorer for ressourceeffektivitet i alle sine konsekvensanalyser; mener desuden, at et »fitnessstjek« som det, der beskrives i Kommissionens meddelelse COM(2010)0614, bør være en obligatorisk del af alle konsekvensanalyser;

64. opfordrer Kommissionen til at sikre en fuld gennemførelse af den eksisterende lovgivning, med særligt fokus på vandlovgivningen, for at udnytte alle muligheder i videst mulige omfang;

65. hilser EU's direktiv om brændstofkvalitet velkomment som et vigtigt skridt i en livscyklustilgang til ressourceforbrug og insisterer på, at leverandørerne i forbindelse med gennemførelsen heraf bør anvende en særskilt standardværdi for tjæresand;

66. mener, at det syvende miljøhandlingsprogram bør skabe den rette politiske ramme for at opnå visionen, milepælene og målene i køreplanen for et ressourceeffektivt Europa;

67. opfordrer Kommissionen til at screene EU's politikker og bl.a. vurdere de nationale handlingsplaner for vedvarende energi og den fælles landbrugspolitik med hensyn til deres indvirkning på ressourceeffektiviteten.

68. mener, at et ressourceeffektivt Europa udgør en passende ramme for skabelsen af grønne job til alle uden forskelsbehandling;

69. fastholder, at en effektiv udnyttelse af ressourcer ofte hæmmes af besværlige administrative procedurer; opfordrer Kommissionen til at forenkle godkendelsesprocedurerne for at gøre det lettere at opnå ressourceeffektivitet; hilser i den forbindelse Kommissionens initiativ vedrørende gennemsigtighedsdirektivet velkomment;

70. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle offentlige oplysnings- og undervisningskampagner, der skal have til formål at fremme brugen af produkter fremstillet af genanvendt affald;

71. opfordrer til iværksættelse af foranstaltninger, der kan sikre, at effektiv udnyttelse af ressourcer gøres til et afgørende kriterium inden for regionalpolitik; understreger nødvendigheden af, at ressourceeffektivitetsspørgsmålet også tages op på regionalt og lokalt plan under hensyntagen til de europæiske regioners forskellige potentialer, handicap og udviklingsniveauer; understreger behovet for, at lokale og regionale myndigheder bringer deres foranstaltningerne til forbedring af ressourceeffektiviteten i overensstemmelse med Europa 2020-strategien;

Den internationale dimension

72. mener, at effektiv og bæredygtig udnyttelse og fordeling af ressourcerne er et centralt element i EU's industripolitik, og at det også bør være et ledende princip for Unionens eksterne forbindelser nu og i fremtiden; mener i denne henseende, at handelen med miljøvenlige varer og tjenesteydelser udgør et redskab til bæredygtig økonomisk og social udvikling, som både handel og miljø kan få gavn af;

73. finder, at et multilateralt system for fair, åben og ikke-diskriminerende handel og beskyttelsen af miljøet bør være gensidigt styrkende og til gavn for lokalsamfundene, forudsat at reglerne for multilateral handel ændres, så de bedre kan leve op til de miljømæssige udfordringer og grundlæggende menneskelige behov;

Torsdag den 24. maj 2012

74. opfordrer Kommissionen til i højere grad at inkorporere spørgsmål vedrørende råstoffer, såsom a) eksportbegrænsninger og b) investeringsaspekter, i de nuværende og fremtidige handelsforhandlinger, som EU deltager i på bilateralt og multilateralt plan;

75. understreger, at en fair åbning af de globale markeder for miljøværdier og -tjenester, der tilskynder til bæredygtigt forbrug, skaber eksportmuligheder, nye arbejdspladser i forbindelse med udbredelse af grønne teknologier, innovation og konkurrenceevne samt fører til lavere priser, højere kvalitet og større valgmuligheder for forbrugerne;

76. udtrykker tilfredshed med det arbejde, der er udført under forhandlingerne i WTO's Doha-runden om nedbringelse eller afskaffelse af afgiftsmæssige og ikke-afgiftsmæssige barrierer for handelen med miljøvenlige varer og tjenesteydelser, og opfordrer indtrængende parterne til fortsat at arbejde - uafhængigt af fremtiden for Doha-runden - hen imod en klar definition af miljøvenlige varer og tjenesteydelser, som også omfatter virksomhedernes sociale ansvar, EU-miljøstandarder og fair trade-principper;

77. fastslår igen, at alle de eksisterende bilaterale og regionale europæiske handelsaftaler bør omfatte et ambitiøst kapitel om bæredygtighed, sådan som det f.eks. er tilfældet i de seneste aftaler om liberaliseringen af handelen mellem EU og Republikken Korea, Colombia og Peru samt Centralamerika; mener, at kapitlerne om social og miljømæssig bæredygtighed bør placeres på lige fod med de kommercielle aspekter af aftalen, og opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at disse kapitler er underlagt tvistbilæggelsesbestemmelserne i fremtidige frihandelsaftaler;

78. mener, at indføjeelse af toldpræferencer for miljøvenlige varer og tjenesteydelser produceret på socialt ansvarlig vis inden for rammerne af den generelle præferenceordning kan skabe merværdi i EU's handel med udviklingslandene og fungere som et yderligere incitament til at nå målene i Europa 2020-strategien samt EU's langsigtede klima- og energimål;

79. mener, at der såvel under som i optakten til Rio+20-konferencen er behov for en ny og styrket debat med deltagelse af alle FN's medlemsstater, civilsamfund og fagforeninger, navnlig vedrørende effektiviteten af den frivillige karakter af virksomhedernes sociale ansvar;

80. understreger, at EU's økologiske innovation fremmer en større ressourceeffektivitet uden for vores grænser og dermed mindsker udtømmelsen af de globale ressourcer; opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at styrke deres nationale strategier for ressourceeffektivitet og dele ud af deres viden i et globalt forum, som f.eks. Rio+20-topmødet; fastholder, at det hurtigt voksende forbrug og de svindende råstofreserver globalt set indebærer et behov for at investere i global ressourceeffektivitet;

81. påpeger, at det kommende Rio+20-topmøde kan være et vigtigt forum til at drøfte spørgsmål om ressourceeffektivitet og bæredygtig udvikling; mener, at et nyt sæt mål for bæredygtig udvikling kan udfylde hullerne i 2015-målene og blive en stærk efterfølger som globalt projekt, der anerkender den uløselige forbindelse mellem miljøet og alle dimensioner af udvikling; opfordrer indtrængende EU og dens medlemsstater til at spille en afgørende og positiv rolle på denne konference for at tage hånd om udfordringerne ved at skabe en inklusiv og grøn økonomi på globalt plan;

*

* *

82. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 24. maj 2012

Initiativet »Muligheder for Unge«

P7_TA(2012)0224

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om initiativet »Muligheder for Unge« (2012/2617(RSP))

(2013/C 264 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forespørgsel af 26. april 2012 til Kommissionen om initiativet »Muligheder for Unge« (O-000106/2012 – B7-0113/2012),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 17. juni 2010 om Europa 2020-strategien og dens fem overordnede mål,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om initiativet »Muligheder for Unge« (COM(2011)0933),
- der henviser til beskæftigelsespakken »Et opsving med høj beskæftigelse«, som Kommissionen fremlagde den 18. april 2012 (COM(2012)0173),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Akten for det indre marked – Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid – Sammen om fornyet vækst« (COM(2011)0206),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Unge på vej – Et initiativ om udnyttelse af unges mulighed for at fremme en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i Den Europæiske Union« (COM(2010)0477),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »Den årlige vækstundersøgelse 2012« (COM(2011)0815),
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2010 om fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet, styrkelse af status som praktikant og lærling ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2011 om mobilitet og integrering af personer med handicap og den europæiske handicapstrategi for 2010-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2011 om EU's strategi for integration af romaer ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner, som blev vedtaget i Luxembourg den 17. juni 2011, om fremme af beskæftigelse for unge med henblik på at nå målene i Europa 2020,
- der henviser til erklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd den 30. januar 2012 med titlen »På vej mod vækstfremmende konsolidering og beskæftigelsesfremmende vækst«,
- der henviser til den skrivelse vedrørende ungdomsarbejdsløshed, som Europa-Kommissionens formand, Barroso, den 31. januar 2012 fremsendte til otte medlemsstater,
- der henviser til arbejdsdokumentet af 28. marts 2012 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (SOC)450 om Meddelelse COM(2011)0933 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget,

⁽¹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 29.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0453.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0092.

Torsdag den 24. maj 2012

- der henviser til direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv,
 - der henviser til artikel 15, 31 og 32 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til kapitel XII i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentet gav udtryk for sin holdning til fremme af unges adgang til arbejdsmarkedet og styrkelse af status som praktikant og lærling i sin beslutning fra 2010, hvori Kommissionen, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter og andre aktører i overensstemmelse med deres respektive kompetencer bl.a. opfordredes til at
- tage hurtigt fat på strategier, økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker med henblik på at skabe flere og bedre job til unge og derved undgå den risikable fælde, hvor unge har en række midlertidige ansættelser og ulønnede praktikperioder, som ikke fører til nogen reel forbedring af løn og arbejdsvilkår eller mere stabile beskæftigelsesformer
 - bakke op om de nationale arbejdsmarkeds-, uddannelses- og efteruddannelses-politikker med en ungdomsgaranti, der sikrer retten for alle unge i EU til at blive tilbudt et job, en læreplads, efteruddannelse eller en kombination af arbejde og uddannelse efter en periode på højst 4 måneders ledighed;
 - intensivere indsatsen for at mindske skolefrafald og udvikle opsøgende strategier for unge, der ikke er i arbejde, uddannelse eller efteruddannelse
 - forbedre forbindelserne mellem uddannelsesverdenen og arbejdslivet gennem bedre tilpasning af læseplanerne til arbejdsmarkedets behov, sørge for praktikpladser af høj kvalitet med anstændige lønninger og rimelige arbejdsvilkår, indføre et europæisk kvalitetscharter for praktikophold med minimumsstandards for praktikophold for således at sikre den uddannelsesmæssige værdi og undgå udnyttelse, samtidig med at der ydes social beskyttelse, samt skabe flere og bedre praktikpladser inden for erhvervsrettet grund-, efter- og videreuddannelse (VET) for at fremme unges overgang fra uddannelse til beskæftigelse
 - øge bestræbelserne på at etablere og gennemføre en europæisk certificeringsordning og anerkendelse af formel og uformel læring og derved forbedre såvel den nationale som den grænseoverskridende arbejdsmarkedsmobilitet
 - sikre inklusive politikker for at forhindre forskelsbehandling af unge mennesker og imødekomme behovene i de grupper, der ofte møder særlige forhindringer i forbindelse med deres indtræden på arbejdsmarkedet, som f.eks. unge migranter, unge forældre, unge romaer og personer med handicap;
- B. der henviser til, at arbejdsløsheden – efter en mat økonomisk genopretning siden 2010 – igen er stigende med en gennemsnitlig arbejdsløshed i EU på hele 10 % og en ungdomsarbejdsløshed på over 22 %, samtidig med at de økonomiske prognoser peger i retning af en ny periode med økonomisk stagnation, hvor arbejdsløshedsraterne vil stige yderligere, uden udsigt til et opsving med høj beskæftigelse i nær fremtid;
- C. der henviser til, at beskæftigelsessituationen for unge er meget forskellig fra den ene medlemsstat til den anden med arbejdsløshedsrater fra et godt stykke under 10 % i nogle lande til næsten 50 % i de lande, der er hårdest ramt af krisen;
- D. der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden kun kan tackles meningsfuldt, når den analyseres på baggrund af den samlede beskæftigelsessituation i en medlemsstat og den overordnede ramme for den økonomiske politik, der omgiver det nationale arbejdsmarked;

Torsdag den 24. maj 2012

- E. der henviser til, at én årsag til den høje ungdomsarbejdsløshed er manglen på nye job;
- F. der henviser til, at de negative konsekvenser af den finansielle og økonomiske krise i Europa, og navnlig statsgældskrisen i euroområdet, har haft en særligt alvorlig indvirkning på unge, især dem som ikke har fuldført eller klaret sig godt i grundskolen eller den gymnasiale uddannelse, dem der er langtidsledige eller socialt udstødte og dem, der bor i økonomisk ugunstigt stillede regioner, og har stillet de unge dårligere end før;
- G. der henviser til, at den alarmerende stigning i ungdomsarbejdsløsheden udgør en trussel mod mange unges økonomiske og sociale fremtid i EU og lader dem betale en høj pris for krisen;
- H. der henviser til, at bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed kræver øgede investeringer i uddannelse og efteruddannelse i EU;
- I. der henviser til, at effektive foranstaltninger omfatter overførsel af arbejdstagere fra industrier og sektorer i tilbagegang til dem, der er i vækst, ansporing til innovation og udvikling af nye job;
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råd den 17. juni 2010 enedes om Europa 2020-strategien og fem overordnede mål, herunder
- at reducere skolefrafaldet til mindre end 10 %
 - at øge andelen af 30-34-årige, der gennemfører en videregående uddannelse til mindst 40 %
 - at sigte mod at øge beskæftigelsesfrekvensen til 75 % for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år, bl.a. ved større deltagelse af unge mennesker, ældre arbejdstagere og lavtuddannede arbejdstagere og bedre integration af lovlige indvandrere
 - at fremme social inklusion, navnlig via reduktion af fattigdom, ved at sigte mod at bringe mindst 20 mio. mennesker uden for risiko for fattigdom og udstødelse;
- K. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om akten for det indre marked med rette anfører, at en yderligere uddybning af det indre marked har potentiale til at skabe de job og den velstand, der er hårdt brug for for at tilvejebringe et økonomisk omslag og imødegå den aktuelle økonomiske krise;
- L. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om »Unge på vej« tilskyndede medlemsstaterne til at indføre en ungdomsgaranti og følgelig opfordrede medlemsstaterne til at gøre mere for at gennemføre sådanne strategier;
- M. der henviser til, at medlemmerne af Det Europæiske Råd under deres møde den 30. januar 2012 offentliggjorde en erklæring, hvori medlemsstaterne opfordres til at øge beskæftigelsesudbuddet og mindske ungdomsarbejdsløsheden, og hvis konklusion var, at målet bør være, at unge inden for få måneder efter endt skolegang modtager et tilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, læreplads eller praktikplads af god kvalitet;
- N. der henviser til, at Europa-Kommissionens formand, Manuel Barroso, den 31. januar 2012 fremsendte skrivelser til otte medlemsstater, hvis ungdomsarbejdsløshedsrater var betydeligt over EU's gennemsnit, og at der blev sendt »aktionshold« til disse medlemsstater for at udarbejde planer for beskæftigelse af unge;
- O. der henviser til, at fælles faktorer i disse otte lande er et meget højt antal unge, der forlader skolen, og ufaglærte unge, som søger job på arbejdsmarkedet;

Torsdag den 24. maj 2012

- P. der henviser til, at Kommissionen i maj 2012 vil fremsætte sine landespecifikke henstillinger for 2012, men at den samtidig i sin meddelelse om initiativet »Muligheder for Unge« har anført, at medlemsstaterne, i særdeleshed dem med de højeste ungdomsarbejdsløshedsrater, uden at afvente ovennævnte henstillinger bør træffe afgørende foranstaltninger til at forebygge skolefrafald, udvikle kompetencer, som er relevante for arbejdsmarkedet, støtte den første jobberfaring og oplæring på arbejdspladsen samt lette adgangen til et (første) job;
- Q. der henviser til, at kommissionsformand Barroso under Det Europæiske Råds møde den 30. januar 2012 meddelte, at der stadig manglede at blive fordelt 82 mia. EUR fra strukturfondsbudgettet, og at disse kunne omfordeles;
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om initiativet »Muligheder for Unge«, der bygger på tidligere initiativer fra Kommissionen, såsom »Unge på vej« og »Nye kvalifikationer til nye job«, og over de mange initiativer, der er fremlagt i denne række af meddelelser, men tvivler meget på, om omfanget af de foreslåede aktiviteter står i et rimeligt forhold til alvoren af den aktuelle ungdomsarbejdsløshedskrise, som opleves i mange medlemsstater;
 2. understreger, at beskæftigelsessituationen for unge i høj grad afhænger af den overordnede økonomiske situation; glæder sig over Kommissionens meddelelse »Et opsving med høj beskæftigelse« og opfordrer indtrængende stats- og regeringscheferne i EU til hurtigst muligt at fremlægge en europæisk investeringsplan, som kan sætte skub i inklusiv og bæredygtig vækst med høj beskæftigelse;
 3. glæder sig over erklæringen fra Det Europæiske Råd, hvori medlemsstaterne opfordres til at indføre nationale ordninger i stil med ungdomsgarantien, og opfordrer medlemsstaterne til at støtte op om denne appel med hurtige og konkrete foranstaltninger på nationalt plan for at sikre, at unge senest fire måneder efter afsluttet skolegang enten er i ordentlig beskæftigelse, uddannelse, erhvervs- eller efteruddannelse;
 4. glæder sig over Kommissionens tiltag for at fremme ungdomsgaranti-initiativet og bevilge 4 mio. EUR til medlemsstaterne for at hjælpe dem med at etablere ungdomsgaranti-ordninger, som bør støttes af aktive arbejdsmarkedspolitikker med henblik på at fjerne kløften mellem uddannelsessystemerne og arbejdsmarkedet, men tvivler meget på, at dette beløb er ambitiøst nok til at hjælpe lande, der står over for høje arbejdsløshedsrater kombineret med nationale budgetstramninger, til at få etableret sådanne garantier;
 5. understreger, at ungdomsgarantien er nødt til effektivt at forbedre situationen for unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, og gradvist at overvinde problemet med ungdomsarbejdsløshed i EU;
 6. glæder sig over Kommissionens intention som beskrevet i meddelelsen »Et opsving med høj beskæftigelse« om at forelægge et forslag om en henstilling fra Rådet om en ramme for kvaliteten af praktikantophold og en henstilling fra Rådet om en ungdomsgaranti inden udgangen af 2012 og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at vedtage dette forslag inden udgangen af 2012;
 7. erkender, at unge lider under beskæftigelsesrelateret forskelsbehandling hvad angår deres adgang til og fastholdelse på arbejdsmarkedet som følge af deres usikre situation og midlertidige kontrakter, og at denne situation kræver fuldstændig overholdelse af princippet om ligebehandling, som er fastsat i EU-lovgivningen;
 8. understreger, at unge mødre lider under speciel forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, da de afbryder karrieren på grund af familiemæssige forpligtelser; opfordrer derfor medlemsstaterne til at styrke deres politikker for balance mellem arbejdsliv og privatliv, navnlig ved at styrke barselsorlovsdirektivet på EU-plan og ved at sørge for tilgængelige pasningsydelser, som er prismæssigt overkommelige og af god kvalitet, for børn og plejekrævende voksne;

Torsdag den 24. maj 2012

9. er overbevist om, at en effektiv måde at bringe unge tilbage i arbejde er at udvikle systemiske reformer med henblik på at tackle strukturel arbejdsløshed;
10. ser med tilfredshed på den forståelse af situationens alvor, som kommissionsformand Barrosos initiativ med at sende »aktionshold« til de medlemsstater med de højeste ungdomsarbejdsløshedsrater er udtryk for; anmoder Kommissionen om at holde Parlamentet behørigt underrettet om dagsordenerne for og de konkrete resultater af disse aktiviteter; beklager, at »aktionsholdene« kun har fået mandat fra og er blevet oprettet af Kommissionen, og foreslår, at Parlamentet og Rådet inddrages tættere i processen fremover;
11. opfordrer Kommissionen til at vurdere virkningen af arbejdsmarkedsreformer i tilknytning til »aktionsholdenes« anbefalinger vedrørende beskæftigelsesrater og kvalitetsstandarder for beskæftigelsen i de berørte medlemsstater;
12. anmoder Kommissionen om at vedtage forordningen om den europæiske kvalitetsramme så tidligt som muligt i 2012 og fastsætte minimumsstandarder, der støtter bestemmelserne og udbredelsen af praktikophold af høj kvalitet;
13. opfordrer medlemsstaterne til at forbedre kvaliteten af og øge kendskabet til erhvervsuddannelse og efteruddannelse, og derved øge statussen heraf som et vigtigt alternativ til videregående uddannelse;
14. mener, at mobilitet og muligheden for at arbejde i en anden medlemsstat kan være et vigtigt skridt, for at unge kan få bedre adgang til arbejdsmarkedet; ser derfor med tilfredshed på udvidelsen af initiativet »Erasmus for alle« og henstiller, at der i dette program lægges kraftig vægt på arbejds erfaring i udlandet for studerende og unge under erhvervsuddannelse;
15. opfordrer medlemsstaterne til at indføre og vurdere nye, bindende mål vedrørende unge med særligt fokus på kvalitet og politiske strategier målrettet mod unge i tråd med målene i Europa 2020, som skal medtages i deres nationale reformprogrammer;
16. opfordrer Kommissionen til tydeligt at indarbejde ungdomsarbejdsløshed i det europæiske semester ved at gøre den til et delmål i Europa 2020-strategien;
17. opfordrer medlemsstater, som har lave arbejdsløshedsrater, eller som med succes har indført ungdomsgarantier, som f.eks. Østrig, til aktivt at samarbejde med de medlemsstater, der er hårdt ramt af ungdomsarbejdsløshed, ved at viderefremme deres know-how og vellykkede modeller med henblik på at slå bro over den stadig større kløft mellem deres arbejdsløshedsrater, og til at udvikle bedre og mere inklusive beskæftigelsespolitikker, der er rettet mod unge og har en positiv virkning i praksis;
18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vurdere de særlige udfordringer, unge møder i forbindelse med deres adgang til social beskyttelse og risikoen for social udstødelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger med henblik på at øge deres adgang til social beskyttelse og løn;
19. beklager dybt, at der efter fire år med krise stadig mangler at blive brugt 82 mia. EUR af strukturfondsbudgettet under den flerårige finansielle ramme for 2007-2013; opfordrer indtrængende Kommissionen til at prioritere omfordeling af en betydelig del af de 82 mia. EUR til projekter for unge, og navnlig til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), med henblik på at sætte skub i ordinale beskæftigelsesmuligheder for unge; opfordrer Kommissionen til at overveje at øge samfinansieringsraterne for de otte lande, der står over for særligt høje arbejdsløshedsrater;

Torsdag den 24. maj 2012

20. opfordrer Kommissionen til at lede efter yderligere og mere ambitiøse finansieringskilder for at hjælpe medlemsstaterne med at tackle den høje ungdomsarbejdsløshed;
21. finder det især vigtigt at bevilge midler til unge, når den finansielle ramme for perioden 2014-2020 udarbejdes, med særligt fokus på unge, som ikke er i gang med arbejde, uddannelse eller efteruddannelse;
22. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at disse midler bevilges under fuld inddragelse af arbejdsmarkedets parter og ungdomsorganisationer;
23. glæder sig over Kommissionens forslag om at fremme unges arbejdsmobilitet som en del af det nye program for social udvikling og innovation med henblik på at tilskynde dem til at søge arbejde i medlemsstater og regioner, hvor der er mangel på kompetencer og arbejdskraft; opfordrer i denne sammenhæng til et stærkere fokus på unges situation, navnlig hvad angår overgangen fra uddannelse til arbejde, reduktion af skolefrafald samt kvaliteten af lærepladser og praktikpladser; understreger, at fremme af arbejdskraftens mobilitet er nødt til at gå hånd i hånd med bedre social beskyttelse og med en mindskelse af barriererne for mobilitet hvad angår sociale rettigheder og socialsikring, navnlig for unge arbejdstagere i usikre job;
24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at finansiere mobilitetsprogrammer, der fokuserer på uddannelse og beskæftigelse af unge på nye områder, som kan øge et opsving med høj beskæftigelse, navnlig grønne job og job i plejesektoren for både unge mænd og kvinder;
25. opfordrer medlemsstaterne til at indføre tosporede uddannelsesordninger for alle erhverv, som ikke kræver højere uddannelse, herunder mål for virksomheder af en vis størrelse om at tilbyde lærepladser samt incitamenter til at ansætte unge;
26. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle en mere koordineret strategi mellem de nationale uddannelses- og efteruddannelsesplaner og arbejdsmarkedets behov, ikke bare på kort sigt, men navnlig på mellemlang og lang sigt, for at undgå overdimensionering af visse sektorer, fremme udviklingen af nye nichemarkeder og flytte ressourcer fra sektorer, der mister job, til sektorer i udvikling, som f.eks. den bæredygtige økonomi;
27. tilskynder til vedtagelse af en europæisk strategi for beskæftigelse af unge, der kan støtte virksomheder, velgørende organisationer, offentlige myndigheder og andre arbejdsgivere i at skabe ordentlige job af god kvalitet;
28. er navnlig bekymret over den negative indvirkning, som de betydelige budgetnedskæringer på uddannelsesområdet i visse medlemsstater vil få på den vanskelige situation, som de unge befinder sig i, og på gennemførelsen af forslagene i ungdoms-initiativet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at henstillinger til medlemsstaterne om at genvinde den finanspolitiske bæredygtighed ikke undergraver eller ødelægger politikker og programmer, der sigter mod at fremme beskæftigelse for og social inklusion af unge og/eller forebygge, at de marginaliseres på eller helt kobles af arbejdsmarkedet;
29. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 24. maj 2012

Lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi

P7_TA(2012)0225

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 med henstillinger til Kommissionen om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi (2011/2285(INI))

(2013/C 264 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 225 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 8 og 157 i TEUF,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. september 2010 om »Strategi for ligestilling mellem kvinder og mænd 2010-2015« (COM(2010)0491),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2010 om »Fornyset vilje til at opnå ligestilling mellem mænd og kvinder - Et kvindecharter« (COM(2010)0078),
- der henviser til Kommissionens rapport fra maj 2010 om »Kønsbestemte lønforskelle i Europa fra et retligt perspektiv«,
- der henviser til rapporten fra februar 2009 fra Kommissionens europæiske netværk af juridiske eksperter på ligestillingsområdet om »Gennemførelse af omarbejdet direktiv 2006/54/EF«,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juli 2007 om »Bekæmpelse af den kønsbestemte lønforskel« (COM(2007)0424),
- der henviser til rapporten fra februar 2007 fra Kommissionens netværk af juridiske eksperter på områderne beskæftigelse, sociale anliggender og ligestilling mellem mænd og kvinder om retlige aspekter af kønsbestemte lønforskelle,
- der henviser til den europæiske ligestillingspakt (2011-2020), vedtaget af Rådet den 7. marts 2011,
- der henviser til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, der er baseret på artikel 157 i TEUF,
- der henviser til rapporten fra Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene af 5. marts 2010 om »Bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle: Aktioner iværksat af offentlige myndigheder og arbejdsmarkedsparter«,
- der henviser til de europæiske arbejdsmarkedsparters aktionsramme om ligestilling mellem mænd og kvinder af 1. marts 2005, opfølgingsrapporterne fra 2006, 2007 og 2008 og den endelige evalueringsrapport fra 2009,

⁽¹⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

Torsdag den 24. maj 2012

- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention fra 1994 om deltidsarbejde ⁽¹⁾, ifølge hvilken medlemsstaterne er forpligtet til i deres offentlige indkøbsaftaler at indføre en arbejdsklausul om bl.a. ligeløn,
 - der henviser til ILO-konvention 100 vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi,
 - der henviser til ILO's og FN's webseminar afholdt i marts 2011 under Global Compact-initiativet: »Equal Pay for Work of Equal Value: How do we get there?«,
 - der henviser til artikel 11, stk.1, litra d), i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution 34/180 af 18. december 1979,
 - der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens opfølgning af 3. februar 2009 på ovennævnte beslutning af 18. november 2008,
 - der henviser til forslaget af 8. marts 2010 fra 10 af dets medlemmer om at udarbejde en lovgivningsmæssig initiativbetænkning om »Lige løn for samme arbejde« i henhold til forretningsordenens artikel 42,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 42 og 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A7-0160/2012),
- A. der henviser til, at kvinder på tværs af Unionen ifølge de seneste foreløbige og ufuldstændige tal i gennemsnit tjener 16,4 % mindre end mænd i Unionen, og at den kønsbestemte lønforskel ligger på mellem 4,4 % og 27,6 % i medlemsstaterne, og til, at fremskridtet - til trods for det omfattende regelværk, som har været gældende i næsten 40 år, samt de foranstaltninger, der er truffet, og de ressourcer, der er anvendt på at reducere forskellen ⁽³⁾ - sker ekstremt langsomt (forskellen på EU-niveau var 17,7 % i 2006, 17,6 % i 2007, 17,4 % i 2008, 16,9 % i 2009 og 16,4 % i 2010), og at forskellen i nogle medlemsstater sågar er blevet større, mens den kønsbestemte lønforskel kan være endnu højere end angivet, eftersom tallene for tre medlemsstater stadig mangler;
- B. der henviser til, at årsagerne til de vedvarende høje kønsbestemte lønforskel er komplekse, mangfoldige og ofte indbyrdes forbundne og stikker langt dybere end spørgsmålet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi; der endvidere henviser til, at disse årsager omfatter direkte og indirekte forskelsbehandling samt sociale og økonomiske faktorer, såsom beskæftigelsesmæssig og horisontal og vertikal kønsopdeling af arbejdsmarkeder, undervurdering af kvinders arbejde, ulighed i balancen mellem arbejds- og privatliv og traditioner samt stereotype forestillinger, herunder i valget af uddannelsesforløb og erhvervsvejledning, i adgangen til erhverv og professioner og følgelig erhvervs-karriere, navnlig for piger og kvinder, hvilket fører dem i retning af typiske kvindefag, som er dårligere betalt; der henviser til, at forskelsbehandling, det være sig direkte eller indirekte, ifølge ekspertanalyser er skyld i næsten halvdelen af forskellen;
- C. der henviser til, at lønforskellen alt for ofte er knyttet til den kulturelle arv og til juridiske og økonomiske faktorer i det moderne samfund;
- D. der henviser til, at kvinder i gennemsnit skal arbejde indtil den 2. marts 2012 for at tjene lige så meget, som mænd gennemsnitlig havde tjent i løbet af året indtil den 31. december 2011;

⁽¹⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/pdconv.pl?host=status01&textbase=iloeng&document=178&chapter=1&query=%23status%3D01&highlight=on&querytype=bool&context=0>

⁽²⁾ EUT C 16 E af 22.1.2010, s. 21.

⁽³⁾ Bæredygtig udvikling i Den Europæiske Union: Monitoringsrapport 2011 - EU's strategi for bæredygtig udvikling, 2011.

Torsdag den 24. maj 2012

- E. der henviser til, at gennemførelsen af princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi er afgørende for ligestillingen mellem mænd og kvinder; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne bør opfordres til at indsamle og regelmæssigt offentliggøre statistikker, der viser ikke blot den gennemsnitlige timeløn, men også den betaling, som mænd og kvinder modtager for det samme arbejde eller for arbejde af samme værdi;
- F. der henviser til, at direktiv 2006/54/EF har bidraget til at forbedre kvindernes situation på arbejdsmarkedet, men ikke grundlæggende har ændret lovgivningen med hensyn til at fjerne den kønsbestemte lønforskel; der endvidere henviser til, at foreløbige ekspertundersøgelser viser, at der kun er sket få eller ingen ændringer i medlemsstaternes lovgivning, og at arbejdsgiverne ikke er blevet pålagt sanktioner; der desuden henviser til, at spørgsmålets kompleksitet ikke bare kræver en forbedring af lovgivningen, men også en strategi på EU-plan med henblik på at afhjælpe kønsbestemte lønforskelle, hvilket til gengæld kræver, at Unionen tager føringen med hensyn til at koordinere politikker, fremme god praksis og inddrage forskellige aktører;
- G. der henviser til, at udviklingen viser, at lønningerne oftere og oftere forhandles individuelt, hvilket medfører en mangel på gennemsigtighed og informationer om det individualiserede lønsystem, hvilket igen fører til øgede lønforskelle blandt medarbejdere på samme niveau, og resultatet kan være en stigning i de kønsbestemte lønforskelle; der endvidere henviser til, at et mere decentraliseret og individualiseret lønsystem derfor bør vurderes som en ret bekymrende udvikling, samtidig med at databeskyttelse ikke kan betragtes som en legitim undskyldning for ikke at offentliggøre statistiske oplysninger om lønninger;
- H. der henviser til, at kvindelige studerende i alle medlemsstaterne har en højere beståelsesrate end deres mandlige medstuderende og udgør helt op til 59 % af alle universitetskandidater; der imidlertid henviser til, at de på grund af traditioner og stereotyper inden for uddannelse udgør et mindretal blandt de universitetsuddannede på områder som matematik og IT-teknik;
- I. der henviser til, at kvinders færdigheder og kompetencer ofte undervurderes i lighed med de erhverv og arbejdspladser, hvor kvinder er i overtal, uden at dette nødvendigvis kan begrundes med objektive kriterier; der henviser til, at det kunne have en positiv virkning på imødegåelsen af den kønsbestemte lønforskel at udvide kvinders karrieremuligheder og ændre uddannelsesmønstrene, f.eks. ved at øge antallet af kvindelige forskere og ingeniører;
- J. der henviser til, at kvinder oftere er ansat i deltidsjob, og at den kønsbestemte lønforskel er næsten dobbelt så stor blandt deltidsansatte som blandt fuldtidsansatte;
- K. der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel ifølge ekspertanalyser begynder at blive synlig, når en kvinde vender tilbage til arbejdsmarkedet fra sin første barselsorlov, at den bliver større med gentagne afbrud i karriereforløbet på grund af eksterne faktorer, såsom børnerelaterede afbrud i beskæftigelsen og omsorg for plejekrævende familiemedlemmer, og at den har tendens til at vokse med alder og uddannelsesniveau; der endvidere henviser til, at kvinders langsommere, kortere og/eller afbrudte karrierer også skaber en kønsforskel i bidragene til de sociale sikringsordninger og således øger kvindernes risiko for fattigdom i alderdommen;
- L. der henviser til, at de til rådighed værende data viser, at den økonomiske belønning til kvinder for erhvervede kvalifikationer og erfaringer er ringere end til mænd; der henviser til, at der sideløbende med gennemførelsen af princippet om »lige løn for samme arbejde«, som ikke må påvirkes af en stereotyp kønsopfattelse, skal ske en løsrivelse fra de samfundsmæssige roller, som hidtil i betydelig grad har præget uddannelses- og erhvervsvalg, og at uddannelse kan og skal bidrage til at fjerne kønsstereotyper fra samfundet; der endvidere henviser til, at barselsorlov og forældreorlov ikke må føre til forskelsbehandling af kvinder på arbejdsmarkedet;
- M. der henviser til, at arbejdsgiverne i kvindedominerede industrier eller sektorer gennemsnitligt betaler lavere lønninger, og at den kollektive repræsentation i disse industrier og erhverv som regel er mindre og positionen ved overenskomstforhandlinger dårligere;

Torsdag den 24. maj 2012

- N. der henviser til, at arbejdsgiverne i henhold til lovgivningen og europæisk retspraksis skal anvende de samme vurderingskriterier på alle medarbejdere, og at aflønningsaftaler skal være forståelige og gennemsigtige, og at de kriterier, der anvendes, skal tage højde for arbejdets art og type og ikke må indeholde diskriminerende elementer;
- O. der henviser til, at lønforskellen er endnu mere udtalt blandt kvinder, som på forskellig vis er ringere stillet, som f.eks. kvinder med handicap, kvinder tilhørende mindretal og ufaglærte kvinder;
- P. der henviser til, at kun få sager om forskelsbehandling i form af en kønsbestemt lønforskel finder vej til de kompetente domstole ⁽¹⁾; der endvidere henviser til, at der er mange forklaringer på denne knaphed, herunder manglende informationer om løn, det problematiske sammenligningsgrundlag og sagsøgernes mangel på personlige ressourcer;
- Q. der henviser til, at Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder vil kunne spille en vigtig rolle ved at overvåge udviklingen i den kønsbestemte lønforskel og analysere dens årsager samt ved at vurdere lovgivningens virkning;
- R. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at tage initiativer, herunder en revision af den eksisterende lovgivning, med henblik på at bekæmpe den kønsbestemte lønforskel og fjerne risikoen for fattigdom blandt pensionister, som er større blandt kvinder som en direkte konsekvens af den kønsbestemte lønforskel;

1. anmoder Kommissionen om at foretage en revision af direktiv 2006/54/EF senest inden den 15. februar 2013 i overensstemmelse med artikel 32 i direktivet og om at foreslå ændringer til det i henhold til artikel 157 i TEUF, efter de detaljerede henstillinger, som fremgår af bilaget til denne beslutning, i det mindste med hensyn til følgende aspekter af den kønsbestemte lønforskel:

- definitioner
- analyse af situationen og gennemsigtigheden af resultaterne
- arbejdsvaluering og jobklassifikation
- ligestillingsorganer og retsmidler
- dialogen mellem arbejdsmarkedets parter
- forebyggelse af forskelsbehandling
- mainstreaming af kønsaspektet
- sanktioner
- strømlining af Unionens regler og politik;

- 2. bekræfter, at disse henstillinger respekterer de grundlæggende rettigheder og nærhedsprincippet;
- 3. finder, at forslaget er uden finansielle følgevirkninger;

⁽¹⁾ Baggrundsdokument til Kommissionens meddelelse med titlen »Strategy for Equality between Women and Men 2010-2015« (SEC(2010)1080, s. 36).

Torsdag den 24. maj 2012

4. anerkender, at der er adskillige faktorer, som forøger den kønsbestemte lønforskel, og at en tilgang på mange niveauer og med mange facetter derfor kræver, at Unionen tager føringen med at koordinere politikker, fremme bedste praksis og inddrage forskellige aktører såsom arbejdsmarkedets parter i Europa og ikke-statslige organisationer med det formål at skabe en fælles europæisk strategi for at imødegå den kønsbestemte lønforskel;
5. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre og håndhæve direktiv 2006/54/EF konsekvent, anspore den private og den offentlige sektor til at spille en mere aktiv rolle for at fjerne den kønsbestemte lønforskel; mener, at medlemsstaterne og Kommissionen bør tilskynde arbejdsmarkedets parter, herunder arbejdsgiverne, til at iværksætte kønsneutrale jobevalueringsordninger, gennemføre jobklassifikationssystemer og fremme begrebet lige løn for samme arbejde;
6. opfordrer medlemsstaterne til selv at foregå med et godt eksempel med hensyn til at bekæmpe den lønforskel, som kvinder er ofre for, i administrationen samt i offentlige institutioner og virksomheder generelt;
7. påpeger, at de kollektive forhandlinger og overenskomster spiller en væsentlig rolle i bekæmpelsen af forskelsbehandling af kvinder, især hvad angår adgangen til beskæftigelse, løn, arbejdsvilkår, forfremmelsesmuligheder og erhvervsuddannelse;
8. glæder sig over Kommissionens dag for ligeløn-initiativ, som første gang fandt sted den 5. marts 2011, og som blev afholdt for anden gang den 2. marts 2012;
9. bemærker, at lønforskelle med baggrund i andre faktorer såsom race, etnisk oprindelse, seksuel orientering eller religion ikke kan tolereres;
10. glæder sig over Rådets initiativ under det belgiske formandskab i 2010 om at evaluere og opdatere de kvantitative og kvalitative indikatorer;
11. opfordrer Kommissionen til at fremme en tættere koordination mellem medlemsstaterne med hensyn til forskning, analyse og fuld udnyttelse af udvekslingen af bedste praksis;
12. tilskynder medlemsstaterne til, når det er muligt under inddragelse af arbejdsmarkedets parter, at udveksle bedste praksis og øge samarbejdet om at udvikle nye idéer til at tackle den kønsbestemte lønforskel;
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe lønmæssige uligheder mellem kønnene i alle relevante EU-politikker og nationale programmer, især i dem, der er rettet mod bekæmpelse af fattigdom;
14. foreslår, at medlemsstaterne måske ønsker at udpege en »ligelønsforkæmper« til at overvåge situationen i de enkelte medlemsstater og rapportere tilbage til deres nationale parlamenter samt til Europa-Parlamentet om de fremskridt, der gøres;
15. opfordrer Kommissionen til at revidere Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS ⁽¹⁾, med henblik på at fjerne den kønsbestemte lønforskel;
16. opfordrer arbejdsmarkedets parter til at påtage sig deres del af ansvaret ved at skabe en mere lige lønstruktur for mænd og kvinder, sørge for uddannelseskurser i forhandlingsteknik, herunder i lønforhandling, øge bevidstheden om ligeløn - som udgangspunkt for at arbejde hen imod obligatoriske lønrevisioner - og at styrke kvinders stillinger i arbejdsmarkedetsstrukturen, navnlig når det gælder stillinger med besluthedsansvar;

⁽¹⁾ EFT L 14 af 20.1.1998, s. 9.

Torsdag den 24. maj 2012

17. opfordrer medlemsstaterne til at åbne mulighed for kollektivt søgsmål i forbindelse med overtrædelse af princippet om ligeløn som et middel, der gør det muligt for enkeltpersoner og/eller repræsentative organer at indbringe en sag for retten på vegne af samtykkende sagsøgere og meddele ngo'er og fagforeninger søgsmålskompetence til at repræsentere ofre for forskelsbehandling, herunder også i administrative procedurer; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med sit kommende forslag til et horisontalt direktiv om kollektivt søgsmål at undersøge muligheden for at indføje kollektivt søgsmål i forbindelse med overtrædelse af princippet om ligeløn heri;

18. fremhæver, at kun ganske få klager om forskelsbehandling i form af kønsbestemte lønforskelle har fundet vej til kompetente (almindelige eller administrative) domstole; tilskynder derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med oplysningskampagner, herunder at give tilstrækkelig information om bevisbyrden, eftersom dette spiller en væsentlig rolle for at sikre princippet om ligebehandling;

19. er af den opfattelse, at procedurerne og mekanismerne til at forsvare princippet om lige løn for arbejde af samme værdi og forbyde enhver form for forskelsbehandling på grundlag af køn skal forbedres og forenkles;

20. opfordrer medlemsstaterne og arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne til sammen at finde frem til objektive jobevalueringsinstrumenter, således at lønforskellen mellem kvinder og mænd kan mindskes;

21. opfordrer medlemsstaterne til at fastsætte mål, strategier og tidsfrister for at mindske den kønsbestemte lønforskel og skabe lige løn for samme arbejde og for arbejde af samme værdi;

22. opfordrer Kommissionen til at fremme yderligere forskning i flexicurity-strategier med henblik på at vurdere deres indvirkning på kønsbestemte lønforskelle og fastlægge, hvordan disse strategier kan bidrage til at tackle kønsdiskrimination;

23. glæder sig over, at Rådet i sine konklusioner af 6. december 2010 opfordrer medlemsstaterne til at træffe vidtrækkende foranstaltninger for at overvinde årsagerne til denne lønforskel;

24. fastholder, at større beskæftigelsesmuligheder for kvinder, især i højere stillinger, kunne bidrage til at mindske de kønsbestemte lønforskelle; peger på behovet for, at kvinder spiller en mere aktiv rolle i den økonomiske beslutningstagning og bruger deres indflydelse til at skabe løsninger, der omfatter et ligestillingsperspektiv; henleder opmærksomheden på undersøgelser, hvoraf det fremgår, at der er en stærk korrelation mellem et større antal kvinder i virksomheders lederstillinger og højere virksomhedsoverskud fra aktiver, salg og investeringskapital;

25. minder medlemsstaterne om deres forpligtelser med hensyn til evaluering af den virkning, beskæftigelses- og skattepolitiske tiltag har på lønforskellen;

26. foreslår, at Parlamentet udlover en »Kvinder og erhvervsliv i Europa«-pris, som kunne tildeles arbejdsgivere (virksomheder, institutioner og myndigheder), der er ledende med hensyn til at fremme kvinder, støtte kvindelige ledere og praktisere ligeløn;

27. fastholder nødvendigheden af at træffe foranstaltninger, som gavner fremme og udfoldelse af reel erhvervs- og karrieremæssig ligestilling mellem kvinder og mænd; påpeger, at dette princip udgør en del af begrebet virksomhedernes sociale ansvar, som fremmes på internationalt og nationalt plan, og som bør udvikles i alle EU-medlemsstater;

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de detaljerede henstillinger i bilaget til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 24. maj 2012

BILAG**DETALJEREDE HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM****Henstilling nr. 1: DEFINITIONER**

Direktiv 2006/54/EF indeholder en definition af ligeløn som er en kopi af bestemmelserne i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder⁽¹⁾. For at opnå mere præcise kategorier som værktøjer til bekæmpelse af den kønsbestemte lønforskel er det vigtigt med en mere detaljeret definition af de forskellige begreber såsom:

- kønsbestemt lønforskel, hvis definition ikke kun må omfatte bruttotimelønnen, idet der er behov for at skelne mellem ukorrigeret og »netto« kønsbestemt lønforskel
- direkte og indirekte forskelsbehandling med hensyn til løn
- vederlag, hvor definitionen bør dække enhver form for nettoløn samt alle beskæftigelses-relaterede økonomiske ydelser og naturalieydelser
- pensionsforskelle (i forskellige pensionsordningssøjler, f.eks. i opsparingsbaserede ordninger og arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, som en fortsættelse af lønforskelsbehandlingen efter pensionering)
- »ligestillet« arbejde (i de forskellige erhvervskategorier)
- arbejde af samme værdi, med henblik på at angive relevante faktorer
- arbejdsgiver, for at sikre at ansvaret for arbejdstagerens løn og en eventuel lønforskel defineres klart
- fagområder og kollektive overenskomster - det bør tydeliggøres, at stillinger, der hører under forskellige kollektive overenskomster og forskellige fagområder, kan sammenlignes i retten, forudsat at stillingerne kan sammenlignes som samme arbejde eller arbejde af samme værdi.

Henstilling nr. 2: ANALYSE AF SITUATIONEN OG GENNEMSIGTIGHEDEN AF RESULTATERNE

- 2.1. Manglen på information og den manglende opmærksomhed blandt arbejdsgivere og arbejdstagere med hensyn til de eksisterende mulige lønforskelle inden for en virksomhed samt deres uvidenhed svækker gennemførelsen af det princip, der er nedfældet i traktaten og den eksisterende lovgivning.
- 2.2. Medlemsstaterne bør erkende manglen på præcise, sammenlignelige og sammenhængende statistiske data, navnlig om kønsbestemte lønforskelle for deltidsarbejde og kønsbestemte pensionsforskelle, og det lavere lønniveau for kvinder, især inden for de traditionelle kvindefag, og følgelig fuldt ud tage hensyn til lønforskellen mellem kønnene i deres sociale politikker og behandle den som et alvorligt problem.
- 2.3. Det er derfor af afgørende betydning, at jævnlige lønrevisioner samt offentliggørelsen af resultaterne heraf, under hensyntagen til persondatabeskyttelse, gøres obligatoriske for virksomheder (f.eks. i virksomheder med mindst 30 ansatte, og hvor hvert køn udgør mindst 10 % af de ansatte). Denne forpligtelse kan ligeledes finde anvendelse på alle former for løntillæg. Disse oplysninger bør være tilgængelige for arbejdstagerne, fagforeningerne og relevante myndigheder (f.eks. arbejdstilsyn og ligestillingsorganer).
- 2.4. Arbejdsgiverne bør, under hensyntagen til beskyttelse af personoplysninger, forelægge resultater i form af lønstatistikker fordelt efter køn for arbejdstagerne og disses repræsentanter. Disse oplysninger skal indsamles på sektorplan og nationalt plan i de enkelte medlemsstater.
- 2.5. Der bør stilles krav til arbejdsgiverne om at vedtage en politik om gennemsigtighed for lønsammensætning og -strukturer, herunder ekstra lønudbetalinger, bonusser og andre fordele, som er en del af vederlaget.

⁽¹⁾ EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19.

Torsdag den 24. maj 2012

- 2.6. Når lønstatistikker viser individuelle lønforskelle eller lønforskelle mellem grupper på grundlag af køn, er arbejdsgiverne forpligtet til at analysere disse forskelle yderligere og træffe foranstaltninger til at fjerne dem.

Henstilling nr. 3: ARBEJDS-EVALUERING OG JOBKLASSIFIKATION

- 3.1. Begrebet arbejdsværdi bør baseres på kvalifikationer, samarbejdsevne og ansvar med fokus på arbejdets kvalitet med henblik på at fremme lige muligheder for kvinder og mænd. Dette begreb bør ikke være præget af en stereotyp opfattelse, som ikke gavner kvinder, hvor der f.eks. lægges vægt på fysisk styrke frem for samarbejdsevne, og det skal sikre, at arbejde, der omfatter ansvar for mennesker, ikke anses for at have lavere værdi end arbejde med ansvar for materielle eller økonomiske ressourcer. Derfor skal kvinderne sikres information, bistand og/eller efteruddannelse i forbindelse med lønforhandlinger, jobklassifikation og fastsættelse af lønskalaer. Brancher og virksomheder skal kunne opfordres til at evaluere deres klassifikationssystemer i lyset af den obligatoriske integration af ligestillingsaspektet og foretage de nødvendige ændringer.
- 3.2. Kommissionens initiativ bør tilskynde medlemsstaterne til at indføre jobklassifikation, som er i overensstemmelse med princippet om ligestilling af kvinder og mænd, og som giver både arbejdsgiverne og arbejdstagerne mulighed for at identificere en mulig forskelsbehandling med hensyn til løn på baggrund af en fordomsfuld lønskaladefinition. Det er fortsat vigtigt, at de nationale love og traditioner vedrørende arbejdsmarkedsordninger respekteres. Sådanne arbejds-evaluering- og klassifikationselementer bør desuden være gennemsigtige og gøres tilgængelige for alle aktører samt arbejdstilsyn og ligestillingsorganer.
- 3.3. Medlemsstaterne bør gennemføre en tilbundsående evaluering centreret om de traditionelle kvindefag.
- 3.4. En kønsneutral jobevaluering bør være baseret på nye systemer for klassificering og indplacering af personale og arbejdstilrettelæggelse samt på faglig erfaring og produktivitet, som først og fremmest skal vurderes ud fra kvalitative kriterier såsom uddannelse og andre kvalifikationer, fysiske og psykiske krav og ansvar for menneskelige og materielle ressourcer, og de skal fungere som oplysningskilde og evalueringsramme i forbindelse med lønfastsættelsen under behørig hensyntagen til princippet om sammenlignelighed.

Henstilling nr. 4: LIGESTILLINGSORGANER OG RETSMIDLER

Ligestillingsorganerne bør spille en større rolle i forbindelse med nedbringelsen af den kønsbestemte lønforskel. De bør have beføjelse til at kontrollere og rapportere samt så vidt muligt sikre mere effektiv og uafhængig håndhævelse af ligestillingslovgivningen, samtidig med at de bør modtage en passende finansiering. Artikel 20 i direktiv 2006/54/EF bør revideres med henblik på at styrke deres mandat gennem:

- støtte og rådgivning til personer, som har været udsat for forskelsbehandling med hensyn til løn
- tilvejebringelse af uafhængige undersøgelser af lønforskellen
- offentliggørelse af uvildige rapporter og fremsættelse af henstillinger om ethvert spørgsmål vedrørende forskelsbehandling
- retlige beføjelser til at indlede deres egne undersøgelser
- retlige beføjelser til at pålægge sanktioner i tilfælde af overtrædelse af princippet om lige løn for samme arbejde og/eller til at indbringe sager om løndiskrimination for retten
- sørge for særlig efteruddannelse af arbejdsmarkedets parter og advokater, dommere og ombudsmænd på grundlag af en værktøjskasse med analytiske instrumenter og målrettede foranstaltninger, der kan anvendes enten ved udarbejdelsen af kontrakter, eller når det kontrolleres, om regler og politikker med henblik på at afhjælpe lønforskellen reelt gennemføres, samt kurser og kursusmateriale om ikkediskriminerende jobvurdering til arbejdsgiverne.

Henstilling nr. 5: DEN SOCIALE DIALOG

Der er behov for yderligere undersøgelser af kollektive overenskomster samt gældende lønskalaer og jobklassifikationsordninger, navnlig vedrørende behandlingen af deltidsansatte og ansatte med andre atypiske arbejdsordninger eller ekstra lønudbetalinger/bonusser, herunder også betaling i naturalier. Disse undersøgelser bør ikke kun vedrøre de primære arbejdsvilkår, men også de sekundære arbejdsvilkår og erhvervsrelaterede socialsikringsordninger (ordninger vedrørende ferie og pension, firmabil, børnepasning, flekstid, bonusser osv.) Under hensyntagen til den nationale lovgivning, kollektive overenskomster og praksis bør medlemsstaterne opfordre arbejdsmarkedets parter til at indføre kønsneutral jobklassifikation, som giver både arbejdsgiverne og arbejdstagerne mulighed for at identificere eventuel forskelsbehandling med hensyn til løn på baggrund af en fordomsfuld lønskaladefinition.

Torsdag den 24. maj 2012

Ledelsen kan spille en vigtig rolle, ikke kun med hensyn til ligeløn, men også med hensyn til at skabe et klima, hvor en ligelig fordeling af omsorgsansvar og forfremmelsesmuligheder støttes for både mandlige og kvindelige arbejdstagere.

Arbejdsmarkedets parter bør have beføjelser til at sætte ligelønsspørgsmål på dagsordenen, ikke kun inden for deres egne brancher, men også til at gå efter en tværsektoriel balance ⁽¹⁾.

Kommissionen bør udarbejde en operativ, praktisk og brugervenlig manual til social dialog i virksomheder og i medlemsstaterne. Den bør indeholde retningslinjer og kriterier for fastsættelse af arbejdets værdi og for at kunne sammenligne forskellige job. Den bør ligeledes indeholde forslag til mulige jobevalueringsmetoder.

Henstilling nr. 6: FOREBYGGELSE AF FORSKELSBEHANDLING

I artikel 26 (Forebyggelse af forskelsbehandling) i direktiv 2006/54/EF bør der specifikt henvises til forebyggelse af forskelsbehandling på lønområdet, således at medlemsstaterne sammen med arbejdsmarkedets parter og ligestillingsorganisationerne kan vedtage:

- konkrete foranstaltninger vedrørende uddannelse og jobklassifikation med sigte på erhvervsuddannelsessystemet og beregnet til at afskaffe og forebygge forskelsbehandling i forbindelse med uddannelse, indplacering og økonomisk evaluering af færdigheder
- specifikke politikker med henblik på at gøre det muligt at forene arbejdsliv med familie- og privatliv omfattende børnepasning og plejeordninger for andre forsørgelsesberettigede personer af høj kvalitet og til overkommelige priser, samt andre plejeydelser, fleksibel tilrettelæggelse af arbejde og arbejdstid, barselsorlov, fædreorlov, forældre- og familieorlov
- konkrete tiltag (jf. artikel 157, stk. 4, i TEUF) til udligning af lønforskellen og kønsopdelingen, som skal iværksættes af arbejdsmarkedets parter og ligestillingsorganisationer på forskellige planer, både kontraktligt og sektorspecifikt, såsom fremme af lønftaler til bekæmpelse af den kønsbestemte lønforskel, undersøgelser vedrørende lige løn for samme arbejde, fastlæggelse af kvalitative og kvantitative mål og benchmarking samt støtte til udveksling af bedste praksis
- en klausul i offentlige kontrakter om overholdelse af ligestilling mellem kønnene og lige løn for samme arbejde.

Henstilling nr. 7: MAINSTREAMING AF KØNSASPEKTET

Det er nødvendigt at opnå en højere grad af mainstreaming af kønsaspektet ved i artikel 29 i direktiv 2006/54/EF at indsætte præcise anvisninger til medlemsstaterne om ligestillings-princippet på lønområdet og udligning af lønforskellen mellem mænd og kvinder. Kommissionen bør indrette sig på at yde støtte til medlemsstaterne og de berørte parter, hvad angår konkrete foranstaltninger, for at rette op på den kønsbestemte lønforskel gennem:

- udvikling af rapporteringsordninger til vurdering af lønforskellen mellem mænd og kvinder
- oprettelse af en database over ændringer i systemerne for klassifikation og indplacering af arbejdstagere
- indsamling og udbredelse af resultaterne af eksperimenter med reformer af arbejdets tilrettelæggelse

⁽¹⁾ Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene: »Imødegåelse af kønsbestemte lønforskel: Foranstaltninger fra statens og arbejdsmarkedets parter side«, 5. marts 2010, s. 30.

Torsdag den 24. maj 2012

- formidling af oplysninger og retningslinjer om praktiske redskaber, især til brug for små og mellemstore virksomheder (f.eks. om det it-baserede værktøj LOGIB-D), der tager sigte på at udligne lønforskelle, også som led i nationale og sektorrelaterede kollektive overenskomster
- udvikling af et europæisk kvalitetscertifikat for ligeløn i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og foreninger, som institutioner, virksomheder og myndigheder kan bruge til at reklamere for deres overholdelse af specifikke kriterier i forhold til ligeløn, f.eks. løngennemsigtighed
- udarbejdelse af konkrete retningslinjer for kontrollen med lønforskelle som led i de kollektive overenskomster, som offentliggøres på et websted på flere sprog og tilgængeligt for alle.

Henstilling nr. 8: SANKTIONER

- 8.1. Af forskellige årsager er lovgivningen på dette område tydeligvis mindre effektiv, og i betragtning af, at hele problemet ikke kan løses med lovgivning alene, bør Kommissionen og medlemsstaterne styrke den eksisterende lovgivning med passende former for effektive og afskrækkende sanktioner, som står i rimeligt forhold til målet.
- 8.2. Det er vigtigt, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en krænkelse af princippet om lige løn for arbejde af samme værdi udløser passende sanktioner i overensstemmelse med den gældende lovgivning.
- 8.3. Til trods for den eksisterende lovgivning er kontrollen og sanktionerne i forbindelse med overholdelse af princippet om ligeløn ofte meget utilstrækkelige. Det er nødvendigt at prioritere dette spørgsmål højt og udstyre de enheder og organer, som er ansvarlige herfor, med de nødvendige tekniske og økonomiske midler.
- 8.4. Der mindes om, at medlemsstaterne i henhold til direktiv 2006/54/EF allerede er forpligtet til at yde erstatning eller godtgørelse (artikel 18) samt anvende sanktioner (artikel 25). Disse bestemmelser er imidlertid ikke tilstrækkelige til at undgå overtrædelse af princippet om ligeløn. Derfor foreslås det, at der foretages en undersøgelse af muligheden, effektiviteten og effekten af iværksættelse af eventuelle sanktioner, såsom:
 - bøder, som skal indbefatte betaling af erstatning til offeret
 - administrative bøder, (f.eks. i tilfælde, hvor der ikke er givet meddelelse eller foretaget obligatorisk indberetning, eller hvor analysen og evalueringen af kønsopdelte lønstatistikker (jf. henstilling 2)), som arbejdstilsynet eller de kompetente ligestillingsorganer har anmodet om, ikke er tilgængelig
 - udelukkelse fra offentlige ydelser, støtte (herunder EU-finansiering forvaltet af medlemsstaterne) og offentlige udbudsprocedurer, således som det allerede er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾
 - udpegelse af de ansvarlige for overtrædelser og offentliggørelse heraf.

Henstilling nr. 9: STRØMLINING AF UNIONENS REGLER OG POLITIK

- 9.1. I ét tilfælde er der behov for en øjeblikkelig indsats, og det er i forbindelse med det forhold, at deltidsansatte tilsyneladende straffes lønmæssigt. Dette kræver en evaluering og eventuelt en ændring af direktiv 97/81/EF, ifølge hvilken man bør sikre ligebehandling af fuldtidsansatte og deltidsansatte samt mere målrettede og effektive foranstaltninger inden for rammerne af de kollektive overenskomster.
- 9.2. Et konkret mål for nedbringelse af lønforskellen bør snarest indføres i beskæftigelsesretningslinjerne, også hvad angår adgang til faglig uddannelse og anerkendelse af kvinders kvalifikationer og kompetencer.

⁽¹⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

Torsdag den 24. maj 2012

Schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til statsborgere fra Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn

P7_TA(2012)0226

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til personer, der er statsborgere i Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn (2012/2661(RSP))

(2013/C 264 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til frihandelsaftalen af 22. juli 1972 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund ⁽¹⁾,
- der henviser til aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer ⁽²⁾, navnlig bilag I om fri bevægelighed for personer og bilag III om gensidig anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer,
- der henviser til protokollen af 26. oktober 2004 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽³⁾,
- der henviser til protokollen af 27. maj 2008 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer i forbindelse med Republikken Bulgariens og Rumæniens deltagelse som kontraherende parter i medfør af deres tiltrædelse af Den Europæiske Union ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2010 om EØS-Schweiz: hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 14. december 2010 om EU's forbindelser med EFTA-landene,
- der henviser til, at Det Schweiziske Forbundsråds den 18. maj 2012 besluttede at påberåbe sig sikkerhedsklausulen over for otte EU-medlemsstater,
- der henviser til forespørgsler af 14. maj 2012 og 16. maj 2012 til Kommissionen om schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til statsborgere i Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn O-000113/2012 – B7-0115/2012 og O-000115/2012 – B7-0116/2012),
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at Det Schweiziske Forbundsråd den 1. maj 2012 besluttede at indføre kvantitative begrænsninger for kategori B-opholdstilladelser for ophold af op til fem års varighed til personer, der er statsborgere i Polen, Litauen, Letland, Estland, Slovenien, Slovakiet, Den Tjekkiske Republik og Ungarn,

⁽¹⁾ EFT L 300 af 31.12.1972, s. 189.⁽²⁾ EFT L 114 af 30.4.2002, s. 6.⁽³⁾ EUT L 89 af 28.3.2006, s. 30.⁽⁴⁾ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 53.⁽⁵⁾ EUT C 308 E af 20.10.2011, s. 18.

Torsdag den 24. maj 2012

- B. der henviser til, at de schweiziske myndigheder i denne forbindelse påberåbte sig en såkaldt sikkerhedsklausul indeholdt i artikel 10 i aftalen fra 1999, som giver mulighed for at indføre midlertidige begrænsende foranstaltninger, hvis antallet af nye opholdstilladelser for et givent år overstiger gennemsnittet for de tre foregående år med over 10 %; der henviser til, at de schweiziske myndigheder erklærede, at dette var tilfældet for statsborgere fra otte EU-medlemsstaters vedkommende,
- C. der henviser til, at den af de schweiziske myndigheder påberåbte sikkerhedsklausul, sådan som den figurerer i artikel 10 i aftalen fra 1999, ikke omtaler differentiering efter statsborgerskab i forbindelse med fastsættelse af lofter for opholdstilladelser eller kvoter for deres antal, men at der henvises til »lønmodtagere og selvstændige fra Det Europæiske Fællesskab«,
- D. der henviser til, at der over for statsborgere fra otte af de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004, blev anvendt kvantitative begrænsninger af Schweiz frem til den 30. april 2011 som tilladt efter protokollen fra 2004; der henviser til, at artikel 10, stk. 4, i aftalen fra 1999 finder anvendelse, ved udløbet af denne overgangsperiode,
- E. der henviser til, at denne situation skal ses i en større sammenhæng, da de schweiziske myndigheder har truffet flere foranstaltninger, der skader de tidligere opnåede fremskridt, med gennemførelsen af bilaterale aftaler, hvilket Parlamentet allerede udtrykte bekymring om i sin beslutning fra september 2010,
- F. der henviser til, at Schweiz har vedtaget et antal såkaldte ledsagende foranstaltninger til aftalen om fri bevægelighed for personer, som kan hindre EU-virksomheders, navnlig små og mellemstore virksomheders (SMV), levering af tjenesteydelser i Schweiz, og til, at flere af disse foranstaltninger ifølge Domstolens retspraksis kun kan accepteres, hvis de i rimeligt omfang beskytter en almen interesse, som ikke allerede er beskyttet af tjenesteydelsesleverandørernes oprindelsesstat,
- G. der henviser til, at nogle af disse ledsageforanstaltninger er uforholdsmæssige i forhold til de tilsigtede mål, f.eks. en anmeldelsespligt med otte dages ventetid, kravet om at bidrage til udgifterne til gennemførelse af trepartsudvalg og kravet om, at udenlandske virksomheder, der leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne, skal stille en garanti for finansiel redelighed; der henviser til, at disse foranstaltninger i særlig grad tynger SMV'er, der ønsker at levere tjenesteydelser i Schweiz,
- H. der henviser til, at de schweiziske myndigheder i strid med aftalen om fri bevægelighed for personer har besluttet ikke at tillade tyske og østrigske taxaer at afhente passager i schweiziske lufthavne,
- I. der henviser til, at disse emner er blevet drøftet med Schweiz gentagne gange i det blandede udvalg, der er nedsat under aftalen om fri bevægelighed for personer; der henviser til, at det blandede udvalg ikke har været i stand til at løse dem;
- J. der henviser til, at der kun er mulighed for begrænsede ændringer af aftalen for at tilpasse den til udviklingen i EU's lovgivning inden for fri bevægelighed for personer; der henviser til, at aftalen savner en effektiv mekanisme for tilsyn og juridisk kontrol svarende til dem, der findes inden for EU og EØS,

Schweiziske kvoter for antallet af opholdstilladelser til EU-statsborgere

1. beklager i høj grad, at de schweiziske myndigheder har besluttet at genindføre kvantitative begrænsninger for opholdstilladelser af længere varighed til unionsborgere, som er statsborgere i otte af de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004, og dermed begrænser den frie bevægelighed for personer, der blev indført med aftalen med EU fra 1999;
2. mener, at denne beslutning er diskriminerende og retsstridig, da der ikke kan findes noget retsgrundlag for en sådan national differentiering i de eksisterende aftaler mellem Schweiz og EU; opfordrer de schweiziske myndigheder til at revidere deres beslutning og afstå fra påberåbelsen af sikkerhedsklausulen;

Torsdag den 24. maj 2012

3. bemærker, at betingelserne for at anvende bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, i aftalen fra 1999 suppleret med protokollen fra 2004 ikke er opfyldt;
4. glæder sig over den rettidige og kritiske erklæring fra den høje repræsentant/næstformand i Kommissionen, der opfordrer sine tjenestegrene til at træffe alle fornødne foranstaltninger til at få de schweiziske myndigheder til at omgøre deres beslutning;
5. bemærker, at Schweiz indrømmede Bulgarien og Rumænien ret til fri bevægelighed i protokol II i 2008; beklager imidlertid, at aftalen indebærer overgangsperioder på op til syv år; beklager, at den schweiziske regering i maj 2011 besluttede at forlænge overgangsperioden for bulgarer og rumænere til den 31. maj 2014;
6. mener, at de to parter i stedet for at indføre restriktive foranstaltninger under den nuværende ramme bør arbejde på at udvikle en mere adækvat, effektiv og fleksibel samarbejdsordning for at befordre den fri bevægelighed for personer yderligere; anmoder Kommissionen om at rejse denne sag over for de schweiziske myndigheder ved først givne lejlighed og til at sætte den på dagsordenen for det næste møde i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen;

Hindringer for fuldstændig gennemførelse af det indre marked

7. anmoder Kommissionen om at oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet siden vedtagelsen af Parlamentets beslutning den 7. september 2010 for at løse problemerne med de ledsagende foranstaltninger, som gør det vanskeligt for SMV'er fra EU at levere serviceydelser i Schweiz, og for at overbevise de schweiziske myndigheder om, at de bør ophæve bestemmelser, som stiller krav om, at udenlandske virksomheder, der leverer tjenesteydelser på tværs af grænserne, skal stille en garanti for finansiel redelighed;
8. er bekymret over Det Schweiziske Forbundsråds beslutning om at overveje flere ledsagende foranstaltninger;
9. gentager sine bekymringer med hensyn til situationen i schweiziske lufthavne, hvor tyske og østrigske taxaer som følge af de schweiziske myndigheders afvisende beslutning ikke har tilladelse til at afhente passagerer, og opfordrer Kommissionen til at undersøge, om denne beslutning er i overensstemmelse med aftalen om fri bevægelighed for personer;
10. beklager, at aftalen ikke tager højde for direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiedokumenters ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område; slår til lyd for en mere dynamisk tilpasning af aftalerne inden for indre marked-relaterede områder i forhold til udviklingen i EU-retten;
11. mener, at det er afgørende for yderligere udvikling i Schweiz' deltagelse i det indre marked, at reglerne giver økonomiske aktører fra begge sider et mere gennemsnitligt og forudsigeligt miljø;
12. efterlyser nye fremskridt med hensyn til horisontale løsninger på spørgsmål vedrørende behovet for en dynamisk tilpasning af aftalerne til EU-retten, der er i stadig udvikling, en homogen fortolkning af aftalerne, uafhængige tilsyns- og håndhævelsesmekanismer, en tvistbilæggelsesmekanisme, som ikke er genstand for fragmentering, gennemsnitlighed i det beslutningstagende system og kommunikation med de blandede udvalg;
13. understreger, at det, for at det indre marked kan fungere korrekt, er vigtigt med mekanismer til kontrol af reglernes overholdelse, som rækker ud over de rent nationale midler,

Torsdag den 24. maj 2012

14. erklærer sig rede til at støtte en uddybning af forbindelserne mellem EU og Schweiz med henblik på at overvinde de udfordringer, de to parter står over for;

*

* *

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til den schweiziske regering og det schweiziske parlament.

Venezuela: eventuel udtræden af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder

P7_TA(2012)0227

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om Venezuelas mulige udtrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (2012/2653(RSP))

(2013/C 264 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Venezuela, henholdsvis af 24. maj 2007 om sagen om senderen »Radio Caracas TV«⁽¹⁾, af 23. oktober 2008 om politiske rettighedsfrakendelser⁽²⁾, af 7. maj 2009 om sagen vedrørende Manuel Rosales⁽³⁾, af 11. februar 2010 om Venezuela⁽⁴⁾ og af 8. juli 2010 om sagen vedrørende Maria Lourdes Afiuni⁽⁵⁾,
- der henviser til »the American Declaration of the Rights and Duties of Man« fra 1948, som formaliserede oprettelsen af Det Interamerikanske System for Beskyttelse af Menneskerettigheder (IAHRS), og til Organisationen af Amerikanske Staters oprettelse i 1959 af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR), som Venezuela har været medlem af siden 1977, samt til den lovformelige oprettelse af IACHR i 1979,
- der henviser til oprettelsen i 1979 af Den Interamerikanske Domstol for Menneskerettigheder, som Venezuela har været medlem af siden 1981,
- der henviser til sine beslutninger af 17. juni 2010 om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere⁽⁶⁾ og af 18. april 2012 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden og EU's menneskerettighedspolitik, herunder følgerne for EU's menneskerettighedspolitiske strategi⁽⁷⁾,
- der henviser til de betænkeligheder, som Rupert Colville, talsmand for FN's højkommisær for menneskerettigheder, den 4. maj 2012 gav udtryk for vedrørende Venezuelas mulige udtrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 1, og artikel 110, stk. 4,

⁽¹⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 484.

⁽²⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 85.

⁽³⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 113.

⁽⁴⁾ EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 130.

⁽⁶⁾ EUT C 236 E af 12.8.2011, s. 69.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0126.

Torsdag den 24. maj 2012

- A. der henviser til, at OAS i sin tid oprettede sit eget regionale menneskerettighedssystem med en Interamerikansk Kommission for Menneskerettigheder (IACHR), som blev oprettet i 1959, og en Interamerikansk Domstol for Menneskerettigheder, som blev oprettet i 1979, og hvis afgørelser bygger på den amerikanske menneskerettighedskonvention – eller San José-pagten – der trådte i kraft i 1978 som et supplement og korrektiv til svigtende nationale retssystemer;
- B. der henviser til, at »the American Declaration of the Rights and Duties of Man« nævner »individets grundlæggende rettigheder« som et af de principper, OAS bygger på;
- C. der henviser til, at 24 ud af de 34 medlemmer af OAS indtil videre har ratificeret den amerikanske menneskerettighedskonvention;
- D. der henviser til, at Venezuela har tiltrådt den amerikanske konvention om menneskerettigheder, i øjeblikket er medlem af Den Interamerikanske Kommission og underlagt Den Interamerikanske Domstols jurisdiktion, og at sidstnævnte er ansvarlig for at fortolke og håndhæve konventionens bestemmelser; der henviser til, at Venezuela deltager i FN's Menneskerettighedsråds mekanismer;
- E. der henviser til, at præsident Chávez den 2. maj 2012 bekendtgjorde nedsættelsen af en statslig kommission, som skal vurdere muligheden af en udtrædelse af IACHR; der henviser til, at Venezuelas udenrigsminister den 3. maj 2012 opfordrede andre regeringer i regionen til at gøre det samme;
- F. der henviser til, at fire af IACHR's afgørelser i perioden 1970-2011 har omhandlet Venezuela, og at Domstolen har afsagt dom i 12 sager i perioden 2004-2012; der henviser til, at OAS via IACHR adskillige gange har advaret Venezuela i forbindelse med krænkelse af ytringsfriheden, personlig sikkerhed og straffrihed og politiske rettigheder;
- G. der henviser til, at Venezuela i løbet af de seneste år ved adskillige lejligheder har kritiseret IACHR og Domstolen og gentagne gange har truet med udtrædelse med henvisning til, at IACHR er forudindtaget og ikke anvender samme målestok over for alle; der henviser til, at dette er første gang, Venezuela tager reelle skridt i retning af udtrædelse; der henviser til, at Venezuela siden 2002 har afslået alle IACHR's anmodninger om at besøge landet.
- H. der henviser til, at indholdet af Parlamentets beslutninger, navnlig dem om politisk rettighedsfrakendelse for oppositionsledere og politisk forfølgelse, såsom lukningen af RCTV, er blevet understøttet af adskillige afgørelser og henstillinger fra IACHR; der henviser til, at præsident Chávez som følge af disse ufordelagtige henstillinger og de venezuelanske myndigheders tilsidesættelse eller manglende gennemførelse heraf har aktiveret mekanismen til at trække sit land ud af ovennævnte internationale organ;
- I. der henviser til, at højesteretspræsidenten og statsadvokaturen for Den Bolivariiske Republik Venezuela begge har godkendt præsident Chávez' forslag om, at trække Venezuela ud af IACHR, hvilket tydeligt demonstrerer, at de offentlige myndigheder, og navnlig retsmyndighederne, fuldstændigt underkaster sig statsoverhovedets politiske beslutninger;
- J. der henviser til, at IACHR, et højt respekteret organ, som har positiv indflydelse i regionen, har været af afgørende betydning for at opnå retfærdighed for et stort antal ofre for menneskerettighedskrænkelser og også har spillet en rolle i overgangen til demokrati fra de diktaturer, der tidligere herskede i mange lande i regionen;
- K. der henviser til, at IACHR som et uafhængigt panel bestående af syv uafhængige medlemmer, der handler i deres personlige egenskab uden at repræsentere noget bestemt land, overdrager sager til Den Interamerikanske Domstol, anmoder OAS' medlemsstater om at vedtage »forebyggende foranstaltninger« med henblik på at forhindre uoprettelig skade mod menneskerettighederne i alvorlige og hastende sager og modtager, analyserer og efterforsker individuelle klager over menneskerettighedskrænkelser;

Torsdag den 24. maj 2012

- L. der henviser til, at regionale menneskerettighedsorganer spiller en meget vigtig rolle for at fremme og beskytte menneskerettighedsmekanismer og styrke universelle menneskerettighedsstandarder og –aftaler, hvilket gentagne gange er blevet anerkendt af FN's generalforsamling og dens Menneskerettighedsråd samt af ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere;
- M. der henviser til, at Den Interamerikanske Domstol ifølge artikel 1 i dens statut er en uafhængig domstolsinstitution, hvis mål er at anvende og fortolke den amerikanske konvention om menneskerettigheder; der henviser til, at dens afgørelser er bindende for konventionens signatarstater;
1. er foruroliget over Venezuelas meddelelse om, at det er ved at nedsætte en statslig kommission, som skal vurdere muligheden af en udtrædelse af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder, og opfordrer de venezuelanske myndigheder til at genoverveje dette standpunkt;
 2. frygter, at en udtrædelse af Det Interamerikanske System kan føre til, at Venezuela isoleres, og til en yderligere forværring af dets renommé på menneskerettighedsområdet;
 3. tilskynder den venezuelanske regering og alle andre stater i regionen til at anerkende og gennemføre IACHR's afgørelser og henstillinger om at samarbejde med de regionale og internationale menneskerettighedsorganer og opfordrer dem indtrængende til ikke at træffe foranstaltninger, der kan svække beskyttelsen af menneskerettighederne;
 4. glæder sig over alt det arbejde, IACHR har udført, navnlig vedrørende spørgsmål med relation til ytringsfrihed, oprindelige folks rettigheder, forebyggelse af tortur, sociale rettigheder og kvinders rettigheder samt fremme af den offentlige bevidsthed om menneskerettigheder i regionen, og tilskynder den til at fortsætte dette arbejde med henblik på at opnå fuld respekt for menneskerettighederne;
 5. går ind for regionale menneskerettighedsorganer som en del af det internationale menneskerettigheds-system og anmoder EU-institutionerne om at intensivere deres generelle støtte til Den Interamerikanske Domstol for Menneskerettigheder, IACHR og konventionen;
 6. anmoder de lande, som endnu ikke har tiltrådt Det Interamerikanske Menneskerettighedssystem, om hurtigt at gøre dette og til at deltage fuldt ud i det og derved styrke dette systems institutionelle autoritet;
 7. opfordrer Den Bolivariiske Republik Venezuelas regering til at overholde de internationale og regionale konventioner og chartre, som Venezuela har undertegnet; minder om, at alle undertegnede internationale konventioner er bindende i henhold til den venezuelanske forfatning;
 8. beklager dybt den venezuelanske lovgivende forsamling og domstolens beslutning om at støtte præsidentens forsøg på at træde ud af IACHR, hvilket understreger landets manglende overholdelse af princippet om magtens tredeling, samt at den lovgivende forsamling og domstolene fuldstændigt underkaster sig statsoverhovedets politiske beslutninger;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, generalsekretæren for Organisation af Amerikanske Stater (OAS), Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling (EUROLAT) samt Den Bolivariiske Republik Venezuelas regering.
-

Torsdag den 24. maj 2012

Aserbajdsjan

P7_TA(2012)0228

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om menneskerettighedssituationen i Aserbajdsjan (2012/2654(RSP))

(2013/C 264 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Aserbajdsjan, især vedrørende menneskerettighederne,
- der henviser til sin beslutning af 18. april 2012 med Europa-Parlamentets henstilling til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om forhandlingerne om en associeringsaftale mellem EU og Aserbajdsjan ⁽¹⁾,
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Aserbajdsjan, som trådte i kraft i 1999, og til de igangværende forhandlinger mellem de to parter om en ny associeringsaftale grund til at erstatte den foregående,
- der henviser til fælles meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 15. maj 2012 om »Virkeliggørelse af den europæiske naboskabspolitik«,
- der henviser til et nyt nationalt handlingsprogram til forbedring af effektiviteten af menneskerettighedernes og frihedsrettighedernes beskyttelse i Republikken Aserbajdsjan, som landets præsident godkendte den 27. december 2011,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at Aserbajdsjan deltager aktivt i den europæiske naboskabspolitik og det østlige partnerskab og har afgivet tilsagn om at respektere demokratiet, menneskerettighederne og retsstatsprincipperne, som er centrale værdier i disse to initiativer; der henviser til, at den generelle menneskerettighedssituation i Aserbajdsjan imidlertid er gradvist forværret over de seneste par år på trods af de forpligtelser, der indgår i handlingsplanen under den europæiske naboskabspolitik, med stigende pres på og intimidering af ngo'er og uafhængige medier, hvilket har forårsaget en udbredt frygt hos oppositionen og blandt menneskerettighedsforkæmpere såvel som ungdomsaktivister og sociale netværks-aktivister og har medført selvcensur blandt journalister;
- B. der henviser til, at fredelige protester, som opfordrede til løsladelse af de politiske fanger, før Aserbajdsjan den 26. maj 2012 skulle være vært for det europæiske Melodi Grand Prix, blev opløst af politiet i hovedstaden Baku den 15. maj 2012; der henviser til, at brug af vold mod fredelige demonstranter er et adfærdsmønster, som signalerer de aserbajdsjanske myndigheders manglende overholdelse af Aserbajdsjans tilsagn over for EU og inden for rammerne af Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE);
- C. der henviser til, at uafhængige journalister, menneskerettighedsforkæmpere og andre, der søger at udtrykke deres meninger, undersøge emner af offentlig interesse eller kritisere offentlige myndigheder i Aserbajdsjan, er blevet overfaldet, chikaneret, truet eller fængslet, idet sagerne om journalisterne Idrak Abbasov og Khadija Ismajilova giver anledning til særlig bekymring;
- D. der henviser til, at Elnur Mécidli, aktivist og medlem af oppositionspartiet Folkefronten, blev løsladt den 16. maj 2012;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0127.

Torsdag den 24. maj 2012

- E. der henviser til, at det europæiske Melodi Grand Prix 2012, der afholdes den 26. maj 2012 i Baku, bør være en passende lejlighed for Aserbajdsjan til at vise sit engagement i demokrati og menneskerettigheder;
 - F. der henviser til, at hundredvis af ejendomme er blevet eksproprieret på en uigennemsigtig og ikke-ansvarlig måde, og tusindvis af boligejere i Baku er blevet tvangsudsat for at skabe plads til byggeprojekter, herunder i kvarteret ved Nationalflagpladsen, hvor Baku Crystal Palace, stedet hvor bl.a. det europæiske Melodi Grand Prix 2012 afholdes, ligger;
 - G. der henviser til, at presse- og mediefriheden ofte krænkes; der henviser til, at ubegrænset digital frihed, herunder ytrings- og forsamlingsfriheden online, ikke garanteres i praksis;
 - H. der henviser til, at Aserbajdsjan har indtaget en af de ikke-permanente pladser i FN's Sikkerhedsråd i perioden 2012-2013 og har forpligtet sig til at stå vagt om de værdier, der er udtrykt i FN's menneskerettighedskonvention;
 - I. der henviser til, at Aserbajdsjan er medlem af Europarådet og har underskrevet den europæiske menneskerettighedskonvention;
1. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til omgående at standse alle bestræbelser på at undertrykke ytrings- og forsamlingsfriheden, da dette er uforeneligt med Aserbajdsjans forpligtelser med hensyn til demokrati, beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
 2. fordømmer det brutale overfald på Idrak Abbasov, journalist på avisen Zerkalo og »Institutet for journalisters frihed og sikkerhed«, der blev udført af politi og sikkerhedsvagter fra det statslige olieselskab SOCAR, da han filmede nedrivningen af huse i Sulutapa-beboelsen i Baku;
 3. fordømmer den afpresnings- og trusselskampagne, der gennemføres mod den opsøgende journalist Khadija Ismajilova på grund af hendes undersøgelser af præsident Alijevs families påståede forretningsmæssige interesser;
 4. noterer sig de aserbajdsjanske myndigheders igangværende undersøgelser af overgrebene på journalisterne; opfordrer myndighederne til at sikre en effektiv undersøgelse af disse hændelser og retsforfølgning af de gerningsmænd, der er ansvarlige for disse overgreb;
 5. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at tillade fredelige protester og til at forbyde politiet at blande sig i det arbejde, der udføres af journalister, der dækker demonstrationer;
 6. fordømmer den chikane, intimidering og vold, der udøves mod journalister og andre, der fredeligt udtrykker deres holdninger; opfordrer myndighederne til omgående at løslade alle, der er fængslet eller varetægtsfængslet på grundlag af politisk motiverede anklager, herunder seks journalister – Anar Bayramli, Ramil Dadasjov, Vugar Gonagov, Zaur Gulijev, Aydin Janijev, Avaz Zeynalli – socialmedieaktivisten Bakhtijar Hadjijev, advokaten og ngo-lederen Vidadi Isganderov, menneskerettighedsaktivisten og advokaten Taleh Khasmammadov samt aktivister, der er fængslet på grundlag af forskellige politisk motiverede anklager i forbindelse med fredelige protester i april 2011;
 7. minder om sin holdning om, at den associeringsaftale mellem EU og Aserbajdsjan, der i øjeblikket forhandles om, bør omfatte klausuler og benchmarks om beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, især med hensyn til mediefriheden og retten til ytringsfrihed, foreningsfrihed og forsamlingsfrihed, hvilket afspejler de principper og rettigheder, der er nedfældet i Aserbajdsjans forfatning og i Aserbajdsjans forpligtelser inden for rammerne af Europarådet og OSCE;
 8. udtrykker sin medfølelse med fortalere for »Syng for Demokrati«-kampagnen, der blev lanceret i anledning af afholdelsen af det europæiske Melodi Grand Prix i Baku, og håber, at deres indsats kan bidrage til at skabe de absolut nødvendige demokratiske reformer og en væsentlig forbedring af menneskerettighedssituationen i landet;

Torsdag den 24. maj 2012

9. er bekymret over tvangsudsættelser og nedrivninger af bygninger i forbindelse med en større genopbygningsplan i Baku, der til dels er knyttet til det kommende Melodi Grand Prix; opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at garantere, at den igangværende opførelse af nye bygninger i Baku er i overensstemmelse med den relevante lovgivning, og at genhusningen af folk udføres med gennemsigtige retslige procedurer og med rimelig kompensation;
10. glæder sig over løsladelsen af Elnur Mecdli, medlem af oppositionspartiet Folkefronten; opfordrer den aserbajdsjanske regering til at udstede et visum til PACE's særlige rapportør om politiske fanger, så han kan besøge landet som led i udøvelsen af sit mandat;
11. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at garantere digitale frihedsrettigheder, herunder ucensureret adgang til information og kommunikation, hvilket er universelle rettigheder, som er uundværlige for menneskerettigheder såsom ytringsfrihed og adgang til information samt for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i det offentlige forvaltning;
12. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at vedtage lovforslaget om bagvaskelse, som indeholder bestemmelser om afskaffelse af strafansvar for bagvaskelse og fornærmelse; glæder sig over drøftelserne om vedtagelsen af en sådan lov i det aserbajdsjanske samfund, det tætte samarbejde med OSCE i denne henseende og de aserbajdsjanske myndigheders hensigt om at vedtage lovforslaget inden årets udgang;
13. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at bringe lovgivningen om valg, forsamlingsfrihed, foreningsfrihed og pressefrihed i overensstemmelse med internationale standarder og sikre en fuldstændig gennemførelse;
14. opfordrer indtrængende de aserbajdsjanske myndigheder til at intensivere deres bestræbelser på at reformere alle aspekter af retssystemet: rejsning af tiltale, retssag, domsafsigelse, tilbageholdelse og appelmuligheder;
15. opfordrer de aserbajdsjanske myndigheder til at efterleve alle domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende Aserbajdsjan;
16. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen til nøje at overvåge situationen med hensyn til menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Aserbajdsjan efter det europæiske Melodi Grand Prix; opfordrer Rådet til at overveje muligheden for målrettede sanktioner mod de ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne, hvis disse varer ved;
17. fordømmer på det kraftigste truslerne fra radikale islamistiske organisationer og enkeltpersoner mod deltagere i det kommende europæiske Melodi Grand Prix og i særdeleshed dem, der tilhører LGBT-miljøet; støtter kraftigt Aserbajdsjans sekulære identitet og frie valg af udenrigspolitisk orientering;
18. fordømmer på det kraftigste terrorisme, uanset hvordan den er udformet, og hvordan den kommer til udtryk, og værdsætter Aserbajdsjans bidrag til kampen mod terrorisme og ekstremisme på regionalt og internationalt plan meget højt;
19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, regeringerne og parlamenterne i Republikken Aserbajdsjan og EU-medlemsstaterne samt til FN's Menneskerettighedsråd.
-

Torsdag den 24. maj 2012

Situationen for nordkoreanske flygtninge

P7_TA(2012)0229

Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om situationen for nordkoreanske flygtninge (2012/2655(RSP))

(2013/C 264 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Nordkorea (Den Demokratiske Folkerepublik Korea - DPRK), og særlig den, der blev vedtaget den 8. juli 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til topmødet mellem EU og Kina den 14. februar 2012 og til en 29. menneskerettighedsdialog mellem EU og Kina, der blev afholdt i Madrid den 29. juni 2010, og hvor spørgsmålet om nordkoreanske flygtninge blev drøftet,
- der henviser til rapporten om DPRK, der blev fremlagt på det 6. møde i FN's Menneskerettighedsråds arbejdsgruppe vedrørende den universelle regelmæssige gennemgang (den 30. november til den 11. december 2009),
- der henviser til rapporten, der blev fremlagt den 21. februar 2011 af den særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, hvori han udtrykker bekymring over, at Den Demokratiske Folkerepublik Korea indtil videre ikke har givet noget tilsagn om at gennemføre anbefalingerne i den universelle regelmæssige gennemgang,
- der henviser til resolution A/HRC/19/L.2, der blev vedtaget ved konsensus af FN's Menneskerettighedsråd den 19 marts 2012, og hvori det udtrykker meget stor bekymring for de alvorlige, udbredte og systematiske krænkelser af menneskerettighederne, der i øjeblikket finder sted i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, og til FN's generalforsamlings resolution A/RES/66/174, der blev vedtaget af den 29. marts 2012,
- der henviser til rapporten fra den sydkoreanske nationale menneskerettighedskommission af maj 2012 om krænkelser af menneskerettighederne i Nordkorea, der er baseret på 800 interviews med flygtninge, herunder flere hundrede afhoppere, der overlevede fangelejrene,
- der henviser til dekretet fra 2010 fra DPRK's ministerium for offentlig sikkerhed, der gør frafald til en strafbar handling, der betragtes som »forræderi mod nationen«,
- der henviser til erklæringen fra DPRK's myndigheder fra december 2011, hvori de erklærede deres hensigt om at »tilintetgøre« op til tre generationer af en familie, hvis et familiemedlem flygtede fra landet under perioden på 100 dage, hvor landet sørgede over Kim Jong Il's død,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5, og artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at ovennævnte resolution fra FN's Menneskerettighedsråd beklager de alvorlige, omfattende og systematiske menneskerettighedskrænkelser i Nordkorea, navnlig brugen af tortur og arbejdslejre, mod politiske fanger og hjemsendte statsborgere fra DPRK; der henviser til, at de statslige myndigheder systematisk foretager og giver mulighed for udenretlige drab, vilkårlige tilbageholdelser og tvungne forsvindinger;
- B. der henviser til, at store dele af befolkningen sulter, og til, at Verdensfødevareprogrammet i 2009 rapporterede om, at en tredjedel af nordkoreanske kvinder og børn var fejlnærede;

⁽¹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 132.

Torsdag den 24. maj 2012

- C. der henviser til, at det skønnes, at op mod 400 000 nordkoreanere er flygtet fra landet igennem årene som en direkte følge af politikkerne fra DPRK's regering og på trods af farerne, og at mange af disse bor i nabolandet Kina som »ulovlige migranter«;
- D. der henviser til, at de fleste flygtninge fra DPRK ikke har planer om at blive i Kina, men er nødt til at rejse gennem landet for at komme videre til Sydkorea eller andre dele af verden;
- E. der henviser til, at Kina på grundlag af sin tilbagetagelsesaftale med Nordkorea fra 1986 forhindrer nordkoreanske borgere i at få adgang til UNHCR's asylprocedurer og dermed krænker FN-konventionen om flygtninge fra 1951 og dens protokol fra 1967, som Folkerepublikken Kina har tiltrådt; der henviser til, at Folkerepublikken Kina i følge vurderinger fra ngo'er anholder og tvangshjemsender op mod 5 000 nordkoreanske flygtninge til DPRK hvert år;
- F. der henviser til, at et stort antal nordkoreanske flygtninge i Kina er kvinder, hvoraf mange er ofre for menneskehandel, sexslaveri og tvangsægteskab, og til, at børn, der undfanges under sådanne voldtægter, anses som statsløse i Kina og forlades eller overlades til den samme skæbne som deres mødre;
- G. der henviser til, at Kim Young-hwan og tre aktivister fra netværket for demokrati og menneskerettigheder i Nordkorea med base i Seoul blev anholdt i den kinesiske by Dalian (i provinsen Liaoning) den 29. marts 2012 og beskyldes for at være en trussel mod Kinas nationale sikkerhed, mens de angiveligt forsøgte at hjælpe nordkoreanske afhoppere;
- H. der henviser til, at flygtninge, der tvangshjemsendes til Nordkorea, ifølge vidneudsagn systematisk udsættes for tortur, fængsles i koncentrationslejre og tilmed risikerer at blive henrettet, at gravide kvinder angiveligt tvinges til at abortere, og at babyer med kinesiske fædre risikerer at blive dræbt; der henviser til, at statens praksis med familiesoning medfører, at hele familier fængsles, herunder børn og bedsteforældre,
- I. der henviser til, at satellitbilleder og beretninger fra nordkoreanske afhoppere bekræfter udsagn om, at DPRK driver mindst seks koncentrationslejre og adskillige »genopdragelseslejre«, der muligvis rummer op mod 200 000 fanger, hvoraf de fleste er politiske;
- gentager sin opfordring til DPRK om omgående at standse den nuværende alvorlige, udbredte og systematiske krænkelse af menneskerettighederne, som udøves mod dens egne statsborgere, og som får nordkoreanere til at flygte fra deres land;
 - opfordrer DPRK's myndigheder til at handle ud fra anbefalingerne i rapporten fra Menneskerettighedsrådets arbejdsgruppe vedrørende den universelle regelmæssige gennemgang og som et første skridt tillade uafhængige internationale eksperter at inspicere alle typer af detentionsfaciliteter;
 - opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at vedtage en mere systematisk tilgang til at organisere europæisk og international beskyttelse af nordkoreanere, der flygter fra deres land, og opfordrer Kommissionen til fortsat at støtte civilsamfundsorganisationer, der hjælper nordkoreanske flygtninge;
 - finder det dybt beklageligt, at de kinesiske myndigheder i tilfældet med Kim Young-hwan og hans medaktivister ifølge rapporter for første gang anvendte beskyldningen om at være en »trussel mod den nationale sikkerhed«, hvilket kan medføre dødsstraf; opfordrer de kinesiske myndigheder til at give fuld konsuler adgang til de sydkoreanske myndigheder og retlig repræsentation til de fire fængslede aktivister samt til at løslade dem hurtigt;
 - opfordrer Folkerepublikken Kina til at opfylde sine forpligtelser i henhold til international ret, særlig konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen hertil fra 1967 og konventionen af 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og til at standse deporteringen af nordkoreanske statsborgere tilbage til DPRK, eftersom tilbagevendte og deres familier er i stor risiko for misbrug og tilmed henrettelse;

Torsdag den 24. maj 2012

6. opfordrer derfor indtrængende Folkerepublikken Kina til at ophøre med aftalen fra 1986 med Nordkorea om tilbagesendelse af flygtninge og glæder sig over de nylige forlydender om, at Kina eventuelt har planer om at ændre sin politik; minder om, at nordkoreanske statsborgere anses for at være statsborgere fuldt ud i Republikken Korea, og opfordrer Folkerepublikken Kina til at sørge for, at de kommer sikkert videre til Sydkorea eller andre tredjelande;

7. appelerer til de kinesiske myndigheder om at behandle nordkoreanske afhoppere som sur place-flygtninge, om at lade UNHCR få adgang med henblik på at fastsætte deres status og bistå dem med en sikker genbosætning, til at løslade alle de afhoppere, der i øjeblikket er fængslet, afkriminalisere dem, der forsøger at hjælpe flygtninge af humanitære årsager, samt til at give nordkoreanske kvinder, der er gift med kinesiske statsborgere, lovlig opholdstilladelse;

8. opfordrer også Kina til at standse samarbejdet med nordkoreanske sikkerhedsagenter om at spore nordkoreanske flygtninge med det formål at anholde dem; opfordrer indtrængende Folkerepublikken Kina til at give ngo'er og tjenesteudbydere fra Fællesskabet humanitær adgang til nordkoreanske flygtninge og asylansøgere i Kina, herunder for at sikre dem fødevarer, lægebehandling, uddannelse og andre tjenesteydelser;

9. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant og Kommissionen til at rejse menneskerettighedssituationen i DPRK og spørgsmålet om de nordkoreanske flygtninge i Kina under alle drøftelser på højt plan mellem EU og Kina og i forbindelse med menneskerettighedsdialogen mellem EU og Kina;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformand i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, regeringerne i Republikken Korea, Den Demokratiske Folkerepublik Korea og Folkerepublikken Kina, FN's højkommissær for flygtninge, FN's højkommissær for menneskerettigheder, FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea og FN's generalsekretær.

Fortsat og øget støtte til vaccinationer i udviklingslande

P7_TA(2012)0230

Europa-Parlamentets erklæring af 24. maj 2012 om fortsat og øget støtte til vaccinationer i udviklingslande

(2013/C 264 E/17)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

- A. der henviser til, at sygdomme, der kan hindres gennem vaccination såsom hepatitis, mæslinger, pneumokokinfektioner, rotavirus diarré, polio og gul feber er en væsentlig årsag til børnedødelighed i udviklingslandene;
- B. der henviser til, at disse sygdommes fortsatte eksistens udgør en hindring for skabelsen af en holdbar socioøkonomisk udvikling;
- C. der henviser til, at sygdomme, der kan hindres gennem vaccination, påviseligt rammer kvinder og mænd forskelligt;

Torsdag den 24. maj 2012

- D. der henviser til, at kvinder udgør halvdelen af verdens befolkning, og at udvikling og sundhed ikke er mulig, hvis deres stemmer ikke høres;
- E. der henviser til, at grundlæggende sundhedspleje – hospitaler, læger, sygeplejersker, medicinsk udstyr osv. – er helt afgørende og ikke må forsømmes;
- F. der henviser til, at Den Globale Alliance for Vacciner og Vaccination (GAVI) er anerkendt som et yderst effektivt middel til sikring af udvikling og humanitære mål;
- G. der henviser til, at GAVI i det sidste årti har gjort store fremskridt og reddet mange liv og udvidet vaccinationsdækningen i verdens fattigste lande; der henviser til, at det således har været muligt at vaccinere 288 millioner flere børn og forhindre mere end fem millioner fremtidige dødsfald;
- H. der henviser til, at 1,7 mio. børn til trods for disse fremskridt hvert år dør af sygdomme, der kan hindres gennem vaccination;
1. glæder sig over, at Kommissionen har ydet støtte til GAVI via instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og Den Europæiske Udviklingsfond fra 2003 til 2012;
 2. opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at forpligte sig til i forbindelse med sine fremtidige eksterne aktioner at nedbringe antallet af dødsfald som følge af sygdomme, der kan hindres gennem vaccination;
 3. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til medlemsstaternes parlamenter.
-

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 24.5.2012 (P7_PV(2012)05-24(ANN1)).

Tirsdag den 22. maj 2012

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

Ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ

P7_TA(2012)0213

Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ (2011/2302(REG))

(2013/C 264 E/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forslag til ændring af forretningsordenen (B7-0539/2011 og B7-0732/2011),

— der henviser til forretningsordenens artikel 211 og 212,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0148/2012),

1. vedtager at optage nedenstående ændringer i forretningsordenen;
2. gør opmærksom på, at disse ændringer træder i kraft den første dag i den næste mødeperiode;
3. anmoder sin formand om at træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre, at der oprettes et fælles kontaktpunkt i Europa-Parlamentet, som borgere, repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet kan kontakte i sager vedrørende europæiske borgerinitiativer;
4. opfordrer Kommissionen til i en skrivelse til Europa-Parlamentets formand at bekræfte, at den i alle høringer om europæiske borgerinitiativer agter at være repræsenteret normalt ved den kommissær, der er ansvarlig for det område, som det pågældende emne hører ind under, eller, hvis denne er forhindret, fortrinsvis ved et andet medlem af Kommissionen eller ved den generaldirektør, der er ansvarlig for det område, som det pågældende emne hører ind under;
5. opfordrer sit Præsidium og sin generalsekretær til at træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre størst mulig synlighed i forbindelse med offentlige høringer om europæiske borgerinitiativer og til at sørge for de fornødne faciliteter, herunder den bedst tilgængelige informations- og kommunikationsteknologi;
6. mener, at medlemmer af Europa-Parlamentet bør tilskyndes til at deltage i høringer i forbindelse med europæiske borgerinitiativer;
7. pålægger sin formand at sende denne afgørelse til Rådet og Kommissionen til orientering.

Tirsdag den 22. maj 2012

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

Ændring 5 + 4

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 197 a (ny)

Artikel 197a

Offentlige høringer om borgerinitiativer

1. Når Kommissionen har offentliggjort et borgerinitiativ i det dertil beregnede register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 211/2011⁽¹⁾, træffer Europa-Parlamentets formand efter forslag fra Udvalgsformandskonferencens formand følgende foranstaltninger:

- a) formanden pålægger det lovgivende udvalg, der i henhold til bilag VII er kompetent med hensyn til det pågældende emne, at arrangere den offentlige høring, jf. artikel 11 i forordning (EU) nr. 211/2011; Udvalget for Andragender tilknyttes automatisk det lovgivende udvalg som et associeret udvalg, jf. denne forretningsordens artikel 50
- b) formanden kan i tilfælde, hvor emnet for to eller flere borgerinitiativer, der er offentliggjort i det dertil beregnede register i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 211/2011, er sammenfaldende, efter at have rådført sig med initiativtagerne, beslutte, at der skal arrangeres en fælles offentlig høring, hvor alle de pågældende borgerinitiativer behandles på lige fod.

2. Det kompetente udvalg:

- a) undersøger, om Kommissionen er mødtes med initiativtagerne på et passende niveau i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 211/2011
- b) sikrer, om fornødent med støtte fra Udvalgsformandskonferencen, at Kommissionen er inddraget på passende måde i arrangementen af den offentlige høring, og at den er repræsenteret på et passende niveau.

3. Formanden for det kompetente udvalg indkalder til den offentlige høring på en passende dato senest tre måneder efter indgivelsen af borgerinitiativet til Kommissionen, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 211/2011.

4. Det kompetente udvalg arrangerer den offentlige høring i Parlamentet og inddrager eventuelt andre EU-institutioner og -organer, som måtte ønske at deltage. Det kan også indbyde andre interessenter.

Det kompetente udvalg indbyder en repræsentativ gruppe initiativtagere, herunder mindst en af de i artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 211/2011 nævnte kontaktpersoner, til at fremlægge initiativet under høringen.

Tirsdag den 22. maj 2012

NUVÆRENDE ORDLYD

ÆNDRING

5. *Præsidiet vedtager i overensstemmelse med aftalerne med Kommissionen bestemmelser om godtgørelse af afholdte udgifter.*

6. *Parlamentets formand og Udvalgsformandskonferencens formand kan uddelegere deres beføjelser i henhold til denne artikel til henholdsvis en næstformand og en anden udvalgsformand.*

7. *Er betingelserne i artikel 50 eller artikel 51 opfyldt, finder disse bestemmelser også tilsvarende anvendelse på andre udvalg. Artikel 188 finder ligeledes anvendelse.*

Artikel 23, stk. 9, finder ikke anvendelse på offentlige høringer om borgerinitiativer.

⁽¹⁾ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 211/2011 af 16. februar 2011 om borgerinitiativer (EUT L 65 af 11.3.2011, s. 1)*

Ændring 2

Europa-Parlamentets forretningsorden
Artikel 203 a

Når Parlamentet underrettes om, at Kommissionen er blevet opfordret til at fremsætte et forslag til retsakt, jf. EU-traktatens artikel 11, stk. 4, undersøger Udvalget for Andragender, om denne omstændighed kan få betydning for dets arbejde, og det underretter i givet fald andragere, som har indgivet andragender om relaterede emner.

Når Parlamentet underrettes om, at Kommissionen er blevet opfordret til at fremsætte et forslag til retsakt, jf. EU-traktatens artikel 11, stk. 4, **og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 211/2011**, undersøger det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender, om denne omstændighed kan få betydning for dets arbejde, og det underretter i givet fald andragere, som har indgivet andragender om relaterede emner.

Forslag til borgerinitiativer, der er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EU) nr. 211/2011, men som ikke kan indgives til Kommissionen efter forordningens artikel 9, eftersom ikke alle de relevante procedurer og betingelser, der er fastsat, er fulgt og overholdt, kan behandles af det udvalg, der er kompetent med hensyn til andragender, hvis udvalget finder, at en opfølgning er formålstjenlig. Artikel 201, 202 og 203 finder tilsvarende anvendelse.

Tirsdag den 22. maj 2012

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb *

P7_TA(2012)0206

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2012 om forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (COM(2011)0296 – C7-0189/2011 – 2011/0128(NLE))

(2013/C 264 E/19)

(Høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2011)0296),
 - der henviser til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0189/2011),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0440/2011),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 22. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1**Forslag til forordning****Artikel 1**

Forordning (EF) nr. 975/98.

Artikel 1 g – stk. 2

2. Med henblik på stk. 1 fremsender den udstedende medlemsstat udkastet til de nye design på euromønter til Kommissionen mindst seks måneder før den planlagte udstedelsesdato. Kommissionen kontrollerer hurtigst muligt og senest inden for ti arbejdsdage, om designet er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

2. Med henblik på stk. 1 fremsender den udstedende medlemsstat udkastet til de nye design på euromønter til Kommissionen mindst seks måneder før den planlagte udstedelsesdato. Kommissionen kontrollerer hurtigst muligt og senest inden for ti arbejdsdage, om designet er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. **Kommissionen meddeler inden for ti arbejdsdage efter denne kontrol de øvrige medlemsstater og Den Europæiske Centralbank sin afgørelse.**

Udstedelse af euromønter *I**

P7_TA(2012)0210

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udstedelse af euromønter (COM(2011)0295 – C7-0140/2011 – 2011/0131(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2013/C 264 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0295),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0140/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 23. august 2011 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. april 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0439/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 273 af 16.9.2011, s. 2.

Tirsdag den 22. maj 2012

P7_TC1-COD(2011)0131**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2012 om forslag til
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om udstedelse af euromønter**

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 651/2012).

Onsdag den 23. maj 2012

Genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet *I**

P7_TA(2012)0214

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (COM(2011)0330 - C7-0154/2011 - 2011/0144(COD))

(2013/C 264 E/21)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0330),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0154/2011),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 26. oktober 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. april 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A7-0449/2011),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 28.1.2012, s. 116.

P7_TC1-COD(2011)0144

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23.maj 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 500/2012).

Onsdag den 23. maj 2012

Bilag

Europa-Parlamentets erklæring om gennemførelsesretsakter

Europa-Parlamentet erklærer, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende gennemførelsesretsakter er resultatet af et nøje afstemt kompromis. Med henblik på at nå til enighed ved førstebehandlingen, før fangstperioden for almindelig tun begynder, har Europa-Parlamentet således accepteret gennemførelsesretsakter som en mulighed i visse specifikke tilfælde. Det understreger dog, at disse bestemmelser hverken må betragtes eller anvendes som præcedens for reguleringen af lignende situationer med henblik på effektiv gennemførelse af kommende internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som er blevet fastlagt af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, og som får bindende virkning for Unionen i medfør af bestemmelserne i de internationale konventioner, hvorved disse organisationer er oprettet.

Fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog *I**

P7_TA(2012)0215

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (omarbejdning) (COM(2011)0566 - C7-0269/2011 - 2011/0243(COD))

(2013/C 264 E/22)

(Almindelig lovgivningsprocedure – omarbejdning)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2011)0566),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 100, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0269/2011),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 7. december 2011 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter ⁽²⁾,
- der henviser til skrivelse af 25. november 2011 fra Retsudvalget til Transport- og Turismeudvalget, jf. forretningsordenens artikel 87, stk. 3,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 4. april 2012 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 87 og 55,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget (A7-0034/2012),
- A. der henviser til, at dette forslag ifølge den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen ikke indebærer andre indholdsmæssige ændringer end dem, der er angivet som sådanne i selve forslaget, og at det, hvad angår de uændrede bestemmelser i de tidligere retsakter sammen med de nævnte ændringer, udelukkende består i en kodifikation af de eksisterende retsakter uden indholdsmæssige ændringer;

⁽¹⁾ EUT C 43 af 15.2.2012, s. 98.

⁽²⁾ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

Onsdag den 23. maj 2012

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling under hensyntagen til henstillingerne fra den rådgivende gruppe bestående af de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

P7_TC1-COD(2011)0243

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (omarbejdning)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 530/2012).

Fiskerimuligheder og finansiel modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen EU-Mozambique ***

P7_TA(2012)0216

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Mozambique (18059/2011 - C7-0028/2012 - 2011/0378(NLE))

(2013/C 264 E/23)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til udkast til Rådets afgørelse (18059/2011),

— der henviser til udkast til den nye protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republiken Mozambique (18058/2011),

Onsdag den 23. maj 2012

- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 43, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0028/2012),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Fiskeriudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og fra Budgetudvalget (A7-0147/2012),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. opfordrer Kommissionen til at sende Parlamentet protokollen og konklusionerne fra møderne i den i artikel 9 i aftalen nævnte Blandede Komité samt det i artikel 3 i den nye protokol nævnte flerårige sektorprogram og de respektive årlige evalueringer; opfordrer ligeledes Kommissionen til at fremme, at repræsentanter for Parlamentet kan deltage som observatører i Den Blandede Komité's møder; opfordrer Kommissionen til i den nye protokols sidste gyldighedsår, og inden forhandlingerne om protokollens fornyelse indledes, at forelægge Parlamentet og Rådet en komplet evalueringsrapport om anvendelsen af protokollen, uden unødvendige begrænsninger i forbindelse med adgangen til dette dokument;
 3. anmoder Kommissionen og Rådet om inden for rammerne af deres respektive beføjelser straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af procedurerne vedrørende den nye protokol og dens fornyelse, jf. artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Mozambiques regeringer og parlamenter.
-

Fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner *

P7_TA(2012)0217

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF (COM(2011)0594 - C7-0355/2011 - 2011/0261(CNS))

(2013/C 264 E/24)

(Særlig lovgivningsprocedure – høring)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2011)0594),
- der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0355/2011),

Onsdag den 23. maj 2012

- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det cypriotiske parlament og det svenske parlament, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Budgetudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0154/2012),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1
Forslag til direktiv
Betragtning 1

(1) Den seneste finanskriser har ført til en debat på alle niveauer om muligheden for at indføre en supplerende skat på finanssektoren og især en afgift på finansielle transaktioner (»FT-afgift«). Denne debat udspringer af et ønske om, at finanssektoren skal bidrage til at dække omkostningerne forbundet med krisen, at denne sektor skal beskattes på fair vis i forhold til andre sektorer i fremtiden, at incitamentet for finansielle institutioner til at tage for store risici skal fjernes, at der skal indføres et supplement til de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden, og at generere supplerende indtægter til de offentlige budgetter generelt eller til specifikke politiske formål.

(1) Den seneste finanskriser har ført til en debat på alle niveauer om muligheden for at indføre en supplerende skat på finanssektoren og især en afgift på finansielle transaktioner (»FT-afgift«). Denne debat udspringer af et ønske om, at finanssektoren skal bidrage til at dække omkostningerne forbundet med krisen, at denne sektor skal beskattes på fair vis i forhold til andre sektorer i fremtiden, at incitamentet for finansielle institutioner til at tage for store risici skal fjernes, at der skal indføres et supplement til de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden, og at generere supplerende indtægter til de offentlige budgetter generelt, **bl.a. som et bidrag til budgetkonsolidering, for at stimulere vækst og skabe job** eller til specifikke politiske formål, **såsom udviklingsbistand og bekæmpelse af klimaforandringer.**

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 2

Forslag til direktiv
Betragtning 2

- (2) For at forhindre, at medlemsstaterne ensidigt træffer foranstaltninger, der fordrejer markedsvilkårene, og med henvisning til, at de fleste af de pågældende finansielle transaktioner er særdeles mobile, er det således vigtigt for et velfungerende indre marked, at de grundlæggende kendetegn ved en skat på finansielle transaktioner i medlemsstaterne harmoniseres på EU-plan. Det skulle dermed være muligt at undgå tilskyndelser til skattearbitrage og allokeringsforvridninger mellem finansielle markeder i Unionen samt muligheder for dobbeltbeskatning eller ingen beskatning.
- (2) For at forhindre, at medlemsstaterne ensidigt træffer foranstaltninger, der fordrejer markedsvilkårene, og med henvisning til, at de fleste af de pågældende finansielle transaktioner er særdeles mobile, er det således vigtigt for et velfungerende indre marked, at de grundlæggende kendetegn ved en FT-afgift i medlemsstaterne harmoniseres - **og at dette direktiv gennemføres** - på EU-plan. Det skulle dermed være muligt at undgå tilskyndelser til skattearbitrage og allokeringsforvridninger mellem finansielle markeder i Unionen samt muligheder for dobbeltbeskatning eller ingen beskatning. **Såfremt en gruppe af medlemsstater, herunder men ikke begrænset til medlemsstaterne i euroområdet, i betragtning af det endelige mål med en EU-dækkende indførelse af FT-afgiften skulle vælge at gå hurtigere frem ved hjælp af et forstærket samarbejde i henhold til artikel 329 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, synes den model, der er udviklet i dette direktiv at være hensigtsmæssig som grundlag for implementering inden for denne gruppe af medlemsstater. Indførelse af FT-afgiften i et meget begrænset antal medlemsstater kunne imidlertid føre til betydelig konkurrenceforvridning på det indre marked, og der bør træffes omfattende foranstaltninger for at sikre, at et sådant skridt ikke får negativ indvirkning på det indre markeds funktion.**

Ændring 3

Forslag til direktiv
Betragtning 2 a (ny)

- (2a) *Unionen bør i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner af 17. juni 2010 og under hensyntagen til, at FT-afgiften virkelig vil opfylde sin målsætning, hvis den indføres på globalt plan, føre an i bestræbelserne på at nå frem til en aftale om FT-afgiften på globalt plan. Ved at sætte et eksempel med indførelse af FT-afgiften skal Unionen målbevidst presse på for at opnå en global aftale i de relevante internationale sammenhænge, navnlig G20, med henblik på at skabe fælles grundlag for indførelse af en global FT-afgift. Konkrete tiltag i denne retning bør udgøre en del af Kommissionens rapport inden for rammerne af den første evaluering af dette direktiv.*

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 3

(3) *For at det indre marked kan fungere ordentligt*, bør skatten på finansielle transaktioner finde anvendelse på en bred vifte af finansielle instrumenter, herunder strukturerede produkter, både på organiserede markeder og OTC-markeder, og på alle derivataftaler. Af samme grund bør den finde anvendelse på et bredt udvalg af finansielle institutioner.

(3) *Med henblik på at begrænse muligheden for skatteundgåelse, risikoen for udflytning og regelarbitrage* bør FT-afgiften finde anvendelse på en bred vifte af finansielle instrumenter, herunder strukturerede produkter, både på organiserede markeder og OTC-markeder, og på alle derivataftaler. Af samme grund bør den finde anvendelse på et bredt udvalg af finansielle institutioner. *Ved at inkludere den bredest mulige vifte af finansielle instrumenter og aktører bør det ligeledes sikres, at skattebyrden fordeles ligeligt på alle aktører, men at byrden bliver relativt større på de mere spekulative og mere ødelæggende finansielle transaktioner. Det samme resultat ville ikke kunne opnås, hvis FT-afgiftens anvendelsesområde var mere begrænset, f.eks. hvis den fik form af en stempelafgift, hvilket ville placere hele skattebyrden på en mere begrænset gruppe af instrumenter, som handles på regulerede markeder, uden at opfylde målsætningen om at dæmme op for overdreven og skadelig spekulation.*

Ændring 5
Forslag til direktiv
Betragtning 11 a (ny)

(11a) *Med henblik på at styrke den strengt regulerede, kontrollerede og gennemsigtige børshandel i forhold til den uregulerede, ukontrollerede og mindre gennemsigtige handel, som foregår uden for børserne, bør medlemsstaterne anvende en lavere beskatning for finansielle transaktioner, der er gennemført på børserne, end for finansielle transaktioner, der er gennemført uden for børserne. På denne måde kan der opnås en omlægning af handelen fra svagt regulerede eller uregulerede markeder over til de børser, der er underkastet streng regulering og kontrol.*

Ændring 6
Forslag til direktiv
Betragtning 12

(12) For at koncentrere beskatningen på finanssektoren som sådan snarere end på borgerne, og da langt de fleste transaktioner på de finansielle markeder gennemføres af finansielle institutioner, bør afgiften pålægges disse institutioner, hvad enten de handler i eget navn eller i en anden persons navn, for egen regning eller for andre personers regning.

(12) For at koncentrere beskatningen på finanssektoren som sådan snarere end på borgerne, og da langt de fleste transaktioner på de finansielle markeder gennemføres af finansielle institutioner, bør afgiften **kun** pålægges disse institutioner, hvad enten de handler i eget navn eller i en anden persons navn, for egen regning eller for andre personers regning.

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 7

Forslag til direktiv
Betragtning 13

- (13) Da finansielle transaktioner er kendetegnet ved en høj grad af mobilitet, bør FT-afgiften anvendes på basis af **princippet** om etableringssted for at begrænse risikoen for skatteundgåelse.
- (13) Da finansielle transaktioner er kendetegnet ved en høj grad af mobilitet, bør FT-afgiften anvendes på basis af et **meget bredt defineret princip** om etableringssted **suppleret med elementer af udstedelsesprincippet** for at begrænse risikoen for skatteundgåelse **og for at sikre den bredest mulige dækning af aktører og transaktioner. Derudover bør ejerskabsprincippet finde anvendelse med henblik på bedre håndhævelse af FT-afgiften.**

Ændring 8

Forslag til direktiv
Betragtning 14

- (14) Minimumsafgiftssatserne bør være tilstrækkeligt høje til at opfylde harmoniseringsmålsætningen med dette direktiv. Samtidig bør **de** være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.
- (14) Minimumsafgiftssatserne bør være tilstrækkeligt høje til at opfylde harmoniseringsmålsætningerne med dette direktiv, **således at den finansielle sektor yder et passende bidrag til dækningen af den økonomiske krises omkostninger, og realøkonomien dermed stimuleres. Samtidig, og indtil indførelsen af en ensartet FT-afgiftsordning har fundet sted, bør disse afgiftssatser** være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.

Ændring 9

Forslag til direktiv
Betragtning 15 a (ny)

- (15a) **Eftersom hyppigheden af skatteundgåelse, skatteunddragelse og skattesvig delvist vil afhænge af medlemsstaternes evne til at kontrollere skattepligtige transaktioner, der udføres i et handelssystem uden for Unionen, bør medlemsstaterne og, hvor det er relevant, Kommissionen gøre fuldt brug af de samarbejdsinstrumenter vedrørende skatteanliggender, der er etableret af OECD, Europarådet og andre internationale organisationer. Hvis det anses for påkrævet, bør der tages ny bilaterale og multilaterale samarbejdsinitiativer i denne henseende.**

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 10
Forslag til direktiv
Betragtning 16

(16) For at gøre det muligt at vedtage mere detaljerede regler til bestemmelse af, om bestemte finansielle aktiviteter repræsenterer en væsentlig del af en virksomheds aktiviteter, således at virksomheden kan betragtes som en finansiell institution med henblik på dette direktiv, såvel som mere detaljerede regler vedrørende beskyttelse mod *skatteflugt*, skatteundgåelse og skattesvig bør Kommissionen *have delegeret beføjelse til at* vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på fastlæggelse af de foranstaltninger, der nødvendige med henblik herpå. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, **herunder på ekspertniveau**. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Rådet.

(16) For at gøre det muligt at vedtage mere detaljerede regler til bestemmelse af, om bestemte finansielle aktiviteter repræsenterer en væsentlig del af en virksomheds aktiviteter, således at virksomheden kan betragtes som en finansiell institution med henblik på dette direktiv, såvel som mere detaljerede regler vedrørende beskyttelse mod *skatteunddragelse*, skatteundgåelse og skattesvig bør *beføjelsen til at* vedtage retsakter *delegeres* til Kommissionen i *overensstemmelse* med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på fastlæggelse af de foranstaltninger, der nødvendige med henblik herpå. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, **navnlig med ikke-statslige organisationer (ngo'er) og andre interesserter**. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til **Europa-Parlamentet og Rådet**.

Ændring 11
Forslag til direktiv
Betragtning 17 a (ny)

(17a) Dette direktiv omhandler ikke forvaltningen af indtægterne fra FT-afgiften. Under henvisning til Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 og navnlig vedrørende bestemmelserne om Unionens egne indtægter kunne man imidlertid forvalte en del af de årlige indtægter fra FT-afgiften på EU-plan, enten som en del af Unionens egne indtægter eller direkte knyttet til specifikke EU-politikker og offentlige goder. Anvendelsen af en del af indtægterne fra FT-afgiften som Unionens egne indtægter ville mindske de nationale bidrag til EU-budgettet og dermed frigøre midler fra de nationale budgetter til andre formål.

Ændring 12
Forslag til direktiv
Betragtning 17 b (ny)

(17b) Kun medlemsstater har kompetence til at opkræve skat.

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 13

Forslag til direktiv
Artikel 1 – stk. 2

2. Direktivet finder anvendelse på alle finansielle transaktioner, **når** mindst en af deltagerne i transaktionen er etableret i en medlemsstat, og en finansiell institution, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning, eller optræder på vegne af en af transaktionens parter.

2. **I henhold til artikel 3** finder dette direktiv anvendelse på alle finansielle transaktioner **på følgende betingelser:**

- a) mindst en af deltagerne i transaktionen er etableret i en medlemsstat, og en finansiell institution, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning, eller optræder på vegne af en af transaktionens parter, **eller**
- b) **transaktionen involverer et finansielt instrument udstedt af retlige enheder registreret i Unionen.**

Ændring 14

Forslag til direktiv
Artikel 2 – stk. 1 – nr. 1 – litra c a (nyt)

- ca) **spothandel med valuta, undtagen når denne direkte vedrører en ikkefinansiell modparts (slutbrugers) handels- og finansaktiviteter**

Ændring 15

Forslag til direktiv
Artikel 2 – stk. 1 – nr. 7 – litra f

f) en pensionsfond eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF, en investeringsadministrator i en sådan fond eller pensionskasse

f) en pensionsfond eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF **om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed**, en investeringsadministrator i en sådan fond eller pensionskasse, **og en enhed, som er oprettet af sådanne fonde eller institutioner med henblik på investering, og som udelukkende handler i disse fondes eller institutioners interesse, betragtes ikke som en finansiell institution med henblik på dette direktiv, før direktivet er blevet evalueret i henhold til artikel 16**

Ændring 16

Forslag til direktiv
Artikel 3 – stk. 1 – litra e a (nyt)

- ea) **den er, enten for egen regning eller for en anden persons regning, part i eller handler på en parts vegne i en transaktion i forbindelse med et finansielt instrument, som er udstedt på en medlemsstats eller på Unionens område.**

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 17

Forslag til direktiv
Artikel 3 – stk. 2 a (nyt)

2a. Med henblik på ensartet anvendelse af stk. 1 i denne artikel arbejder medlemsstaternes kompetente myndigheder tæt sammen med hinanden og med ESMA om tilsynet med de finansielle markeder.

Ændring 18

Forslag til direktiv
Artikel 3 a (ny)

Artikel 3a

Udstedelse

1. I dette direktiv anses et finansielt instrument for at være udstedt på en medlemsstat eller på Unionens område, når det udstedes af en retlig enhed, som er registreret i en medlemsstat.
2. For derivataftalers vedkommende er betingelsen om udstedelse i en medlemsstat eller i Unionen opfyldt, når referenceinstrumentet eller det underliggende instrument er udstedt af en retlig enhed, der er registreret i en medlemsstat.
3. For så vidt angår et struktureret instrument, opfyldes betingelsen om udstedelse på en medlemsstat eller på Unionens område, når det strukturerede instrument er baseret på eller underbygges af en betydelig andel af aktiver eller finansielle instrumenter og derivataftaler med reference til finansielle instrumenter udstedt af en retlig enhed, der er registreret i en medlemsstat.

Ændring 19

Forslag til direktiv
Artikel 3 b (ny)

Artikel 3b

Overførsel af ejendomsret

1. En finansiell transaktion, som ikke er blevet pålagt en FT-afgift, betragtes som juridisk uigennemførlig og medfører ikke overførsel af ejendomsretten til det underliggende instrument.
2. En finansiell transaktion som omhandlet i stk. 1 anses for ikke at opfylde kravene om central clearing i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 af ... om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre [EMIR] eller kapitalkravene i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 af ... om tilsynskrav for kreditinstitutter og investeringselskaber [CRR IV].

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

3. *For så vidt angår automatiske elektroniske betalingsordninger med eller uden et betalingsafregningsfirmas medvirken, kan afgiftsmyndighederne i en medlemsstat oprette et system til automatisk elektronisk opkrævning af FT-afgiften og udstedelse af certifikater om overførsel af ejendomsret.*

Ændring 20

Forslag til direktiv

Artikel 8 – stk. 3

3. Medlemsstaterne anvender den sats, der gælder for de i stk. 2, litra a) og b), nævnte kategorier, på alle finansielle transaktioner henhørende under de respektive kategorier.

3. *For at undgå skattearbitrage* anvender medlemsstaterne den sats, der gælder for de i stk. 2, litra a) og b), nævnte kategorier, på alle finansielle transaktioner henhørende under de respektive kategorier.

Ændring 21

Forslag til direktiv

Artikel 8 – stk. 3 a (nyt)

3a. *Medlemsstaterne anvender en lavere afgiftssats for de finansielle transaktioner, som finder sted på børsen, end for dem, der finder sted uden for børsen. Dette gælder både for de finansielle transaktioner i artikel 5 og 6.*

Ændring 22

Forslag til direktiv

Artikel 9 – stk. 2

2. Når en finansiell institution optræder på vegne af en anden finansiell institution eller for dennes regning, er det kun sidstnævnte, der er betalingspligtig for FT-afgiften.

2. Når en finansiell institution optræder på vegne *eller på ordre* af en anden finansiell institution, for dennes regning eller på dennes opdrag, er det kun sidstnævnte, der er betalingspligtig for FT-afgiften. *Når flere finansielle institutioner er involveret i en sådan proces, er det kun den oprindelige institution, der er anført som handlende, der er betalingspligtig for FT-afgiften.*

Ændring 23

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1

1. Medlemsstaterne fastlægger forpligtelser med hensyn til **registrering**, bogføring og indberetning samt andre forpligtelser, der tjener til at sikre, at FT-afgiften reelt indbetales til skattemyndighederne.

1. Medlemsstaterne fastlægger forpligtelser med hensyn til bogføring og indberetning samt andre forpligtelser, der tjener til at sikre, at FT-afgiften reelt indbetales til skattemyndighederne.

Ændring 24

Forslag til direktiv

Artikel 10 – stk. 1 a (nyt)

1a. *En finansiell institution skal senest seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden lade sig registrere hos skattemyndighederne i den medlemsstat, hvor den anses for at være etableret i henhold til artikel 3, stk. 1.*

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25

Forslag til direktiv
Artikel 10 – stk. 1 b (nyt)

1b. En medlemsstat skal oplyse andre medlemsstater om de finansielle institutioner, der er registreret på dens område.

Ændring 26

Forslag til direktiv
Artikel 10 – stk. 5 a (nyt)

5a. Medlemsstaterne skal på årlig basis oplyse Kommissionen og Eurostat om den transaktionsmængde, på baggrund af hvilken skatteindtægterne er blevet opkrævet.

Ændring 27

Forslag til direktiv
Artikel 11 – overskrift

Specifikke bestemmelser vedrørende forebyggelse af *skatteflugt*, skatteundgåelse og skattesvig

Specifikke bestemmelser vedrørende **gennemsigtighed og** forebyggelse af skatteunddragelse, skatteundgåelse og skattesvig

Ændring 28

Forslag til direktiv
Artikel 11 – stk. 1

1. **Medlemsstaterne træffer foranstaltninger** til forebyggelse af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig.

1. **Der vedtages EU-bestemmelser** til forebyggelse af skatteunddragelse, skatteundgåelse og skattesvig.

Ændring 29

Forslag til direktiv
Artikel 11 – stk. 1 a (nyt)

1a. Kommissionen nedsætter en arbejdsgruppe på ekspertniveau (et FT-afgiftsudvalg), som omfatter repræsentanter fra medlemsstaterne og overvåger gennemførelsen af dette direktiv. Medlemsstaterne udpeger organer med tilstrækkelig beføjelse til at skride ind omgående i tilfælde af misbrug.

FT-afgiftsudvalget fører tilsyn med finansielle transaktioner med henblik på at afsløre skatteundgåelsesarrangementer, foreslå modforanstaltninger og om nødvendigt koordinere gennemførelsen af sådanne modforanstaltninger på nationalt plan.

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 30

Forslag til direktiv

Artikel 11 – stk. 3 a (nyt)

3a. Den administrative byrde, der pålægges skattemyndighederne ved indførelsen af FT-afgiften skal holdes på et minimum, og Kommissionen skal med dette for øje tilskynde til samarbejde mellem de nationale skattemyndigheder.

Ændring 31

Forslag til direktiv

Artikel 11 – stk. 3 b (nyt)

3b. Eurostat indsamler data om og offentliggør hvert år en liste over de finansielle transaktioner, der er pålagt FT-afgift inden for Unionen.

Ændring 32

Forslag til direktiv

Artikel 11 – stk. 3 c (nyt)

3c. Med henblik på at kontrollere de afgiftspålagte transaktioner, der er gennemført i et handelssystem i et tredjeland, gør medlemsstaterne og, hvor det er relevant, Kommissionen fuldt brug af de samarbejdsinstrumenter vedrørende skatteanliggender, der er etableret af relevante internationale organisationer.

Ændring 33

Forslag til direktiv

Artikel 11 – stk. 3 d (nyt)

3d. Med henblik på at hjælpe medlemsstaternes skattemyndigheder med at tilpasse sig bestemmelserne i dette direktiv, og navnlig med hensyn til det administrative samarbejde i stk. 3, skal medlemsstaterne stille det nødvendige og egnede personale og tekniske udstyr til rådighed for dem. Der skal lægges særlig vægt på uddannelsen af embedsmænd.

Ændring 34

Forslag til direktiv

Artikel 11 – stk. 3 e (nyt)

3e. Kommissionen gennemfører en grundig undersøgelse med henblik på at analysere de regionale og lokale myndigheders administrationsomkostninger, som hidrører fra gennemførelsen af dette direktiv.

Onsdag den 23. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 35
Forslag til direktiv
Artikel 16

Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag om ændring heraf.

I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde, **og den tager hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren.**

Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 **Europa-Parlamentet og** Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag om ændring heraf.

I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde. **Den vurderer desuden indvirkningen af visse bestemmelser, såsom FT-afgiftens fornødne anvendelsesområde, muligheden for at sondre mellem forskellige kategorier af finansielle produkter og aktiver med henblik på at opkræve højere satser efter en vis procentdel af annullerede ordrer, afgiftssatsen samt undtagelsesbestemmelsen for arbejdsmarkeds-relaterede pensionskasser i artikel 2, stk. 1, nr. 7), litra f).** Hvis Kommissionen finder, at der er sket forvridninger eller misbrug, foreslår den passende korrigerende foranstaltninger.

Endvidere udfører Kommissionen analyser af og fremlægger rapporter om opkrævningen af nationale FT-afgifter med udgangspunkt i de finansielle institutioners hjemsted, samt i hvilket omfang den afviger fra en skattefordeling, der tager udgangspunkt i kunde-underlagets hjemsted, dvs. i hvilket omfang den finansielle konsolidering centraliserer skatteindtægterne til finanscentrene.

Kommissionen tager i sine rapporter højde for de forskellige former for beskatning af den finansielle sektor, som drøftes eller allerede er sat i værk, og fremskidt med hensyn til indførelsen af en bredere FT-afgift. Hvor det er relevant, forelægger Kommissionen forslag eller iværksætter foranstaltninger for at muliggøre konvergens og fremme indførelsen af en global FT-afgift.

Torsdag den 24. maj 2012

Generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande *I**

P7_TA(2012)0220

Europa-Parlamentets ændringer vedtaget den 24. maj 2012 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande (COM(2011)0396 - C7-0187/2011 - 2011/0176(COD)) ⁽¹⁾

(2013/C 264 E/25)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling):

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1**Forslag til forordning
Titel**

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande **og områder**

Ændring 2**Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)**

(1a) Unionens makrofinansielle bistand bør anvendes til at yde ekstraordinær finansiel bistand til tredjelande, der er løbet ind i midlertidige betalingsbalance-problemer. I modsætning til andre EU-instrumenter, der yder direkte støtte til Unionens udenrigspolitik (såsom instrumentet til førtiltrædelsesbistand (), det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (**), instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (***) etc.) bør makrofinansiel bistand ikke anvendes til at yde almindelig finansiel bistand eller have som sit primære formål at støtte modtagerlandenes økonomiske og sociale udvikling. Den makrofinansielle bistand bør heller ikke anvendes i lighed med betingede tilskud til gældssanerung.*

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... af ... om instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L ...).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... af ... om oprettelse af et europæisk naboskabs- og partnerskabsinstrument (EUT L ...).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. ... af ... om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L ...).

⁽¹⁾ Efter vedtagelsen af ændringerne blev sagen henvist til fornyet udvalgsbehandling, jf. forretningsordenens artikel 57, stk. 2, andet afsnit (A7-0157/2012).

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 3

Forslag til forordning
Betragtning 2

- (2) *I øjeblikket er den makrofinansielle bistand til tredjelande baseret på Europa-Parlamentets og Rådets landespecifikke ad hoc-afgørelser. Dette nedsætter bistandens effektivitet, idet der går unødigt lang tid mellem anmodningen om makrofinansiell bistand og dens faktiske gennemførelse.*
- (2) *Formålet med rammeforordningen er at præcisere reglerne og forbedre EU-bistandens effektivitet, bl.a. ved at styrke anvendelsen af forhåndsbetingelserne, øge gennemsigtigheden og formalisere Kommissionens politiske vurdering samt ved at forbedre den demokratiske effektivitet og kontrol.*

Ændring 4

Forslag til forordning
Betragtning 3

- (3) *Rammer for den makrofinansielle bistand til tredjelande, som EU har stærke politiske, økonomiske og handelsmæssige bånd til, skal gøre bistanden mere effektiv. Det bør især blive muligt at yde makrofinansiell bistand til tredjelande for at* tilskynde dem til at træffe økonomisk-politiske foranstaltninger, der kan løse en betalingsbalancekrise.
- (3) *Rammer for den makrofinansielle bistand til tredjelande bør* tilskynde dem til at træffe økonomisk-politiske foranstaltninger, der kan løse en betalingsbalancekrise.

Ændring 5

Forslag til forordning
Betragtning 5

- (5) *Vedtagelsen af en generel forordning om makrofinansiell bistand baseret på artikel 209 og 212 berører ikke bestemmelserne i traktatens artikel 213 om akut finansiell bistand til tredjelande og Rådets dermed forbundne beføjelser.*
- udgår

Ændring 6

Forslag til forordning
Betragtning 7

- (7) *Rådet fastsatte i sine konklusioner af 8. oktober 2002 en række kriterier (de såkaldte Genval-kriterier) som en vejledning for EU's makrofinansielle bistandstransaktioner. Det er hensigtsmæssigt at formalisere disse kriterier i en retsakt vedtaget af både Parlamentet og Rådet, samtidig med at de bliver ajourført og præciseret.*
- (7) *Rådet fastsatte i sine konklusioner af 8. oktober 2002 en række kriterier (de såkaldte Genval-kriterier) som en vejledning for Unionens makrofinansielle bistandstransaktioner. Det er hensigtsmæssigt at ajourføre og præcisere disse kriterier i en retsakt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, bl.a. hvad angår kriterierne for beslutningen om, hvilken form for bistand der skal ydes (lån, gavebistand eller en kombination heraf).*

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 7

Forslag til forordning

Betragtning 8

(8) Der bør på forhånd fastsættes passende procedurer og instrumenter, **som giver EU** mulighed for at **sikre, at** makrofinansiel bistand **kan iværksættes** med kort varsel, særlig når omstændighederne kræver øjeblikkelig handling. **Det vil også** gøre de kriterier, som anvendes til at gennemføre den makrofinansielle bistand, klarere og mere gennemsigtige.

(8) Der bør på forhånd fastsættes passende procedurer og instrumenter **med henblik på at give Unionen** mulighed for at **iværksætte** makrofinansiel bistand med kort varsel, særlig når omstændighederne kræver øjeblikkelig handling, **og** gøre de kriterier, som anvendes til at gennemføre den makrofinansielle bistand, klarere og mere gennemsigtige.

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 9

(9) Kommissionen bør sikre, at den makrofinansielle bistand er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger truffet som led i de forskellige eksterne foranstaltninger og andre relevante EU-politikker.

(9) Kommissionen bør **i sit valg af modtagerlande og i indholdet af aftalememorandaene** sikre, at den makrofinansielle bistand er i overensstemmelse med de vigtigste principper, mål og foranstaltninger truffet som led i de forskellige eksterne foranstaltninger og andre relevante EU-politikker.

Ændring 9

Forslag til forordning

Betragtning 9 a (ny)

(9a) Makrofinansiel bistand er også et redskab for Unionens udenrigspolitik og bør bidrage til at øge Unionens synlighed og indflydelse uden for dens grænser. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) bør inddrages i et tæt samarbejde for at sikre samordning af og konsekvens i Unionens udenrigspolitik under hele den makrofinansielle bistandsproces.

Ændring 10

Forslag til forordning

Betragtning 10

(10) Den makrofinansielle bistand skal **understøtte** modtagerlandenes tilslutning til fælles værdier med EU, herunder demokrati, *retsstat*, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt til principperne om åben, regelbaseret og fair handel.

(10) Den makrofinansielle bistand bør **omfatte foranstaltninger med henblik på at forbedre** modtagerlandenes tilslutning til fælles værdier med Unionen, herunder demokrati, *retsstatsprincippet*, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne, **bekæmpelse af tvunget børnearbejde, støtte til** bæredygtig udvikling og bekæmpelse af fattigdom, samt til principperne om åben, regelbaseret og fair handel. **Kommissionen bør regelmæssigt fore kontrol med, at disse mål opfyldes.**

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 13

(13) Makrofinansiel bistand **bør** være et supplement til støtten fra Den Internationale Valutafond og andre multilaterale finansielle institutioner, og der bør være en retfærdig byrdedeling med andre donorer. Den makrofinansielle bistand bør **sikre**, at EU's engagement skaber merværdi.

(11a) *Som hovedregel bør* makrofinansiel bistand være et supplement til støtten fra Den Internationale Valutafond og andre **europæiske eller** multilaterale finansielle institutioner, og der bør være en retfærdig byrdedeling med **disse institutioner og** andre donorer. Den makrofinansielle bistand bør **ydes, når den sikrer**, at Unionens engagement skaber merværdi.

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 13 a (ny)

(13a) *For at sikre, at den makrofinansielle bistand kan opfylde de krav, der hidrører fra presserende økonomiske kriser, bør Unionen sikre, at der bevilges tilstrækkelige finansielle ressourcer til dens budget. Det er endvidere nødvendigt at sikre, at den makrofinansielle bistand er til rådighed for alle bistandsberettigede lande uanset deres økonomiske størrelse, og at den anvendes hensigtsmæssigt sammen med Unionens øvrige eksterne finansieringsinstrumenter.*

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 14 a (ny)

(14a) *For at opnå balance mellem på den ene side behovet for effektivitet i Unionens bistand og på den anden side en højere grad af sammenhæng, gennemsigtighed og demokratisk kontrol bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår berettigede lande og områder og ydelse af bistand til specifikke tredjelande og områder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under det forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.*

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 15

(15) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning **for så vidt angår vedtagelsen og forvaltningen af makrofinansielle bistandstransaktioner i modtagerlandene**, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

(15) For at sikre ensartede betingelser for implementeringen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 **af 16. februar 2011** om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

Ændring 15
Forslag til forordning
Betragtning 16

(16) *Undersøglesproceduren bør anvendes til at vedtage gennemførelsesbestemmelser om beløb, form, varighed og generelle betingelser for de enkelte makrofinansielle bistandstransaktioner, da sådanne bestemmelser har store budgetmæssige konsekvenser.*

udgår

Ændring 16
Forslag til forordning
Betragtning 17

(17) *Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelse af aftalememorandummet med de økonomisk-politiske foranstaltninger i tilknytning til EU's makrofinansielle bistand, idet det hverken er en generel gennemførelsesakt eller en retsakt med budgetmæssige virkninger eller konsekvenser for tredjelande ud over dem, der allerede skal afholdes i henhold til afgørelsen om bistanden -*

udgår

Ændring 17
Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1

1. Ved denne forordning fastsættes de generelle bestemmelser om ydelse af makrofinansiell **bistand** til berettigede tredjelande og områder, jf. artikel 2.

1. Ved denne forordning fastsættes de generelle bestemmelser om ydelse af makrofinansiell **EU-bistand** til berettigede tredjelande og områder, jf. artikel 2 (**»modtagerlandene«**).

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 1 – stk. 2**

2. Makrofinansiel bistand er et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte til **berettigede tredjelande og områder**. Dens sigte er at genoprette en holdbar ekstern finansieringssituation i **lande**, der har problemer med at opnå ekstern finansiering. Den understøtter **gennemførelsen** af stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger til at afhjælpe betalingsbalanceproblemer.

2. Makrofinansiel bistand er et ekstraordinært finansielt instrument til ubunden og uspecificeret betalingsbalancestøtte til **modtagerlande**. Dens sigte er at genoprette en holdbar ekstern finansieringssituation i **modtagerlande**, der har problemer med at opnå ekstern finansiering. Den understøtter **sådanne modtagerlandes gennemførelse af relevante bilaterale aftaler og programmer med Unionen og sigter mod** stærke tilpasnings- og strukturreformforanstaltninger til at afhjælpe betalingsbalanceproblemer.

Ændring 19**Forslag til forordning****Artikel 1 – stk. 3**

3. Makrofinansiel bistand kan ydes på betingelse af, at der eksisterer et væsentligt, resterende behov for ekstern finansiering, der er identificeret i fællesskab med de multilaterale finansielle institutioner, og som overstiger de midler, som er stillet til rådighed af Den Internationale Valutafond (IMF) og andre multilaterale institutioner, på trods af at **der er** gennemført omfattende økonomiske stabiliserings- og reformprogrammer.

3. Makrofinansiel bistand kan ydes på betingelse af, at der eksisterer et væsentligt, resterende behov for ekstern finansiering **i det pågældende modtagerland**, der er identificeret i fællesskab med de **europæiske eller** multilaterale finansielle institutioner, og som overstiger de midler, som er stillet til rådighed af Den Internationale Valutafond (IMF) og andre **europæiske eller** multilaterale **finansielle** institutioner, på trods af at **det pågældende modtagerland har** gennemført omfattende økonomiske stabiliserings- og reformprogrammer.

Ændring 20**Forslag til forordning****Artikel 2 – overskrift**

Bistandsberettigede lande

Bistandsberettigede lande **og områder**.**Ændring 21****Forslag til forordning****Artikel 2 – indledning**

Tredjelande og områder, der er berettigede til makrofinansiel bistand:

1. Tredjelande og områder, der er berettigede til makrofinansiel bistand, **forudsat at de opfylder kriterierne i artikel 6 (»modtagerlandene«)**:

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 22

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 – litra c

c) Øvrige tredjelande i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. Disse lande skal befinde sig politisk, økonomisk og geografisk tæt på **Den Europæiske Union**.

c) Øvrige tredjelande, **som spiller en afgørende rolle for den regionale stabilitet og er af strategisk betydning for Unionen**, i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. Disse lande skal befinde sig politisk, økonomisk og geografisk tæt på **Unionen**.

Ændring 23

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 a (nyt)

1a. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a vedrørende ændring af punkt 1 og 2 i bilag I med henblik på at opdatere dette som følge af relevante politiske beslutninger om landets status som kandidatland eller potentielt kandidatland eller om anvendelsesområdet for den europæiske naboskabspolitik.

Ændring 24

Forslag til forordning
Artikel 2 – stk. 1 b (nyt)

1b. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a for når det er nødvendigt at supplere denne forordning med støtteberettigede lande, der opfylder kriterierne i nærværende artikels stk. 1, litra c).

Ændring 25

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 1

1. Makrofinansiel bistand, der ydes **som** gavebistand i henhold til denne forordning, skal være forenelig med budgetbevillingerne i det flerårige finansielle overslag.

1. Makrofinansiel bistand, der ydes **i form af** gavebistand i henhold til denne forordning, skal være forenelig med budgetbevillingerne i det flerårige finansielle overslag.

Ændring 26

Forslag til forordning
Artikel 4 – stk. 2

2. For så vidt angår den makrofinansielle bistand, der ydes **som** lån i henhold til denne forordning, skal Garantifonden i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande tilføres de relevante beløb.

2. For så vidt angår den makrofinansielle bistand, der ydes **i form af et** lån i henhold til denne forordning, skal ydes i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande tilføres de relevante beløb.

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 4 – stk. 3

3. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den finansielle ramme. **De tilsvarende referencebeløb for perioden 2011 til 2014 er angivet i bilag II.**

3. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den **flerårige** finansielle ramme.

Ændring 28

Forslag til forordning

Artikel 5 – stk. 1

1. **Bistandsbeløbet** baseres på modtagerlandets resterende behov for ekstern finansiering. Kommissionen afgør i samarbejde med **de internationale** finansielle institutioner, om dette behov eksisterer på baggrund af en omfattende og veldokumenteret kvantitativ vurdering. Kommissionen gør bl.a. brug af IMF's seneste betalingsbalancefremskrivninger for det pågældende land og tager højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer.

1. **Det foreslåede bistandsbeløb** baseres på modtagerlandets resterende behov for ekstern finansiering. Kommissionen afgør i samarbejde med **IMF og andre europæiske eller multilaterale** finansielle institutioner, om dette behov eksisterer på baggrund af en omfattende og veldokumenteret kvantitativ vurdering. Kommissionen gør navnlig brug af IMF's **og andre europæiske eller multilaterale finansielle institutioners** seneste betalingsbalancefremskrivninger for det pågældende **modtagerland** og tager højde for forventede finansielle bidrag fra multilaterale donorer **samt for allerede eksisterende anvendelse af Unionens andre eksterne finansieringsinstrumenter i det pågældende modtagerland.**

Ændring 29

Forslag til forordning

Artikel 5 – stk. 2

2. Ved fastsættelsen af den makrofinansielle bistand tages der endvidere hensyn til, at det er nødvendigt at sikre en retfærdig byrdedeling **med** andre donorer.

2. Ved fastsættelsen af den makrofinansielle bistand tages der endvidere hensyn til, at det er nødvendigt at sikre en retfærdig byrdedeling **mellem Unionen og de** andre donorer. **Unionens bidrag bør være tilstrækkeligt til at sikre, at det bringer Unionen merværdi, og bør normalt ikke være mindre end 20 %.**

Ændring 30

Forslag til forordning

Artikel 5 – stk. 3

3. Hvis der sker et voldsomt fald i modtagerlandets finansieringsbehov i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, **kan** Kommissionen, **som handler** i overensstemmelse med **artikel 14, stk. 2, beslutte** at reducere de midler, der er stillet til rådighed som led i bistanden, suspendere eller annullere bistanden.

3. Hvis der sker et voldsomt fald i modtagerlandets finansieringsbehov i løbet af den periode, hvor den makrofinansielle bistand udbetales, **revurderer Kommissionen den økonomiske og finansielle situation i modtagerlandet og tillægges med udgangspunkt i denne vurdering beføjelse til at vedtage delegerede retsakter** i overensstemmelse med **artikel 14a med henblik på at ændre bilag IIa for** at reducere de midler, der er stillet til rådighed som led i bistanden, suspendere eller annullere bistanden.

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 31
Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 1

1. Det er en *betingelse* for at yde makrofinansiel bistand, at modtagerlandet respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt respekterer menneskerettighederne.

1. Det er en *forudsætning* for at yde makrofinansiel bistand, at modtagerlandet respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem og retsstaten, samt respekterer menneskerettighederne. ***Denne vurdering overlades til EU-Udenrigstjenesten i samarbejde med Kommissionen og skal tage hensyn til de beslutninger og betænkninger, Europa-Parlamentet har vedtaget, vedrørende modtagerlandene. Vurderingen kan finde frem til politiske henstillinger vedrørende styrkelse af demokratiske institutioner, menneskerettigheder, gennemsigtighed og bekæmpelse af korruption. Denne rapport vedhæftes hver enkelt af de i artikel 7, stk. 3, omhandlede delegerede retsakter. Med henblik på at beskytte Unionens demokratiske værdier og interesser og forstærke modtagerlandenes respekt for grundlæggende rettigheder skal aftalememorandummet indeholde landespecifikke henstillinger, der er i overensstemmelse med Unionens eksterne politikker, som sigter mod en styrkelse af retsstatsprincippet, menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, gennemsigtighed og korruptionsbekæmpelse.***

Ændring 32
Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 2

2. Makrofinansiel bistand er betinget af, at der eksisterer et IMF-støttet program, som medfører anvendelse af IMF-midler.

2. Makrofinansiel bistand er betinget af, at der eksisterer et IMF-støttet program, som medfører anvendelse af IMF-midler, ***eller et program drevet af en anden europæisk eller multilateral finansiel institution.***

Ændring 33
Forslag til forordning
Artikel 6 – stk. 3

3. Udbetalingen af bistanden er betinget af, at et IMF-program har opnået tilfredsstillende resultater. Den er desuden betinget af, at der inden for en bestemt tidsfrist gennemføres en række klart definerede økonomisk-politiske foranstaltninger med fokus på strukturreformer, som aftales mellem Kommissionen og modtagerlandet og nedfældes i et aftalememorandum.

3. Udbetalingen af bistanden er betinget af, at et IMF-program ***eller et program drevet af en anden europæisk eller multilateral finansiel institution*** har opnået tilfredsstillende resultater ***samt af respekt for de politiske og værdibaserede principper.*** Den er desuden betinget af, at der inden for en bestemt tidsfrist gennemføres en række klart definerede økonomisk-politiske foranstaltninger med fokus på strukturreformer, som aftales mellem Kommissionen og modtagerlandet og nedfældes i et aftalememorandum.

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 2

2. *Såfremt* betingelserne i artikel 1, 2, 4 og 6 er opfyldt, *yder Kommissionen, som handler i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2., makrofinansiel bistand.*

2. *Efter modtagelse af anmodningen foretager Kommissionen en vurdering af, hvorvidt betingelserne for at yde makrofinansiel bistand i artikel 1, 2, 4 og 6 er opfyldt. Såfremt disse betingelser er opfyldt, fastsætter Kommissionen i sin afgørelse bistanbeløbet og bistandens form under anvendelse af betingelserne i henholdsvis artikel 5 og 3.*

Ændring 35

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 3

3. *Afgørelsen* om at yde et lån *skal angive* beløbet, den maksimale gennemsnitlige løbetid og det maksimale antal rater af den makrofinansielle bistand. *Afgørelsen* om at yde gavebistand *skal angive* beløbet og det maksimale antal rater. *I begge tilfælde defineres rådighedsperioden for den makrofinansielle bistand. Den bør normalt ikke overskride tre år.*

3. *Med henblik på stk. 2 tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a for at ændre bilag IIa med henblik på at yde makrofinansiel bistand til et bestemt land eller område. Kommissionen fastsætter blandt andet følgende i den delegerede retsakt:*

a) i alle tilfælde modtageren af bistanden, det samlede maksimale bistanbeløb, bistandens form samt rådighedsperioden for bistanden

b) i tilfælde af afgørelse om at yde et lån, beløbet, den maksimale gennemsnitlige løbetid og det maksimale antal rater af den makrofinansielle bistand

c) i tilfælde af afgørelse om at yde gavebistand, beløbet og det maksimale antal rater. Afgørelsen om at yde gavebistand ledsages af en begrundelse for gavebistanden (eller bistandens gaveelement).

3a. Rådighedsperioden for den makrofinansielle bistand bør normalt ikke overskride tre år.

Ændring 36

Forslag til forordning

Artikel 7 – stk. 4

4. Efter at *afgørelsen* om *at yde* makrofinansiel bistand er vedtaget, *aftaler* Kommissionen, *som handler i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3,* de politiske foranstaltninger, jf. *artikel 6, stk. 3, 4, 5 og 6,* med modtagerlandet.

4. Efter at *den delegerede retsakt om ydelse af* makrofinansiel bistand er vedtaget, *tillægges* Kommissionen *i tæt samarbejde med EU-Udenrigstjenesten beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a til i aftalememorandummet at aftale* de politiske foranstaltninger, jf. *artikel 6, stk. 1, 4, 5 og 6,* med modtagerlandet.

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 37

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 5

5. Efter at *afgørelsen* om *at yde* makrofinansiel bistand er vedtaget, aftaler Kommissionen de detaljerede finansielle betingelser for bistanden med modtagerlandet. Disse skal nedfældes i en gavebistandsaftale eller en låneaftale.

5. Efter at *den delegerede retsakt* om *ydelse af* makrofinansiel bistand er vedtaget, aftaler Kommissionen de detaljerede finansielle betingelser for bistanden med modtagerlandet. Disse skal nedfældes i en gavebistandsaftale eller en låneaftale.

Ændring 38

Forslag til forordning
Artikel 7 – stk. 6

6. Kommissionen orienterer Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i den landespecifikke bistand og forsyner dem med den relevante dokumentation.

6. Kommissionen orienterer Europa-Parlamentet og Rådet om udviklingen i den landespecifikke bistand og forsyner dem *i god tid* med den relevante dokumentation.

Ændring 39

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 2

2. Bistanden udbetales i successive årlige rater, såfremt betingelserne i *artikel 6, stk. 2 og 3*, er opfyldt.

2. Bistanden udbetales i successive årlige rater, såfremt betingelserne i *artikel 6, stk. 1, 2 og 3*, er opfyldt.

Ændring 40

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 3

3. Kommissionen kontrollerer jævnligt, at betingelserne i artikel 6, stk. 2 og 3, fortsat er opfyldt.

3. Kommissionen kontrollerer jævnligt, at betingelserne i artikel 6, stk. 2 og 3, fortsat er opfyldt. *EU-Udenrigstjenesten kontrollerer jævnligt og uden forsinkelse i tilfælde af uforudsete hændelser, at betingelserne i artikel 6, stk. 1, fortsat er opfyldt, og underretter Kommissionen herom.*

Ændring 41

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 4

4. Hvis betingelserne i *artikel 6, stk. 2 og 3*, ikke er opfyldt, kan Kommissionen midlertidigt suspendere, reducere eller annullere udbetalingen af bistanden.

4. Hvis betingelserne i *artikel 6, stk. 1, 2 og 3*, ikke er opfyldt, kan Kommissionen *i tæt samarbejde med EU-Udenrigstjenesten* midlertidigt suspendere, reducere eller annullere udbetalingen af bistanden.

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 42

Forslag til forordning
Artikel 9 – stk. 4 a (nyt)

4a. I sådanne tilfælde, og såfremt suspensionen af transaktionen ophæves efter samråd med EU-Udenrigstjenesten, underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om årsagerne hertil.

Ændring 43

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 1

1. Modtagerlandene **skal** regelmæssigt **kontrollere**, at midler modtaget fra EU's budget er blevet anvendt efter hensigten, træffe passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tage retslige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelle misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne forordning.

*1. Eventuelle aftaler, der hidrører fra denne forordning skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at modtagerlandene regelmæssigt **kontrollerer**, at midler modtaget fra Unionens budget er blevet anvendt efter hensigten, træffer passende foranstaltninger til at forebygge uregelmæssigheder og svig og i givet fald tager retslige skridt til at opnå tilbagebetaling af eventuelle misbrugte midler, der er udbetalt i henhold til denne forordning.*

Ændring 44

Forslag til forordning
Artikel 11 – stk. 3 a (nyt)

3a. Aftalememorandummet i artikel 6, stk. 3, og eventuelle andre aftaler, der hidrører fra denne forordning, skal sikre Kommissionens og Revisionsrettens rettigheder i henhold til stk. 2 og 3 i nærværende artikel under og efter rådighedsperioden for den makrofinansielle bistand.

Ændring 45

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 1

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne og effektiviteten af den makrofinansielle bistand for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer.

*1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne og effektiviteten af den makrofinansielle bistand **for så vidt angår hvert enkelt modtagerland eller område** for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer. **Kommissionen skal høre EU-Udenrigstjenesten i forbindelse med evalueringen af, hvordan de politiske konditionaliteter i henhold til artikel 6, stk. 1, har fungeret.***

Ændring 46

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 2

2. Kommissionen sender rapporter om den efterfølgende evaluering til Europa-Parlamentet **og** Rådet med en vurdering af, i hvor høj grad de nyligt afsluttede makrofinansielle bistands-transaktioner har bidraget til bistandens målsætning.

*2. Kommissionen sender rapporter om den efterfølgende evaluering til Europa-Parlamentet, Rådet **og Revisionsretten** med en vurdering af, i hvor høj grad de nyligt afsluttede makrofinansielle bistandstransaktioner **vedrørende et bestemt modtagerland eller område** har bidraget til bistandens målsætning.*

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 47

Forslag til forordning
Artikel 12 – stk. 2 a (nyt)

2a. *Revisionsretten reviderer den finansielle forvaltning af bistanden.*

Ændring 48

Forslag til forordning
Artikel 14 – stk. 3

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i udgår
forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Ændring 49

Forslag til forordning
Artikel 14 a (ny)

Artikel 14a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. *Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 1a og 1b, artikel 5, stk. 3 og artikel 7, stk. 3, tillægges Kommissionen for denne forordnings anvendelsesperiode.*

2. *Delegationen af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.*

3. *Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.*

4. *En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 1a og 1b, artikel 5, stk. 3, samt artikel 7, stk. 3 og 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.*

Ændring 50

Forslag til forordning
Artikel 14 b (ny)

Artikel 14b

Evaluerings

1. *Senest den ... (*) og derefter hvert fjerde år aflægges Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.*

Torsdag den 24. maj 2012

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde en detaljeret oversigt over makrofinansiel bistand, der ydes i henhold til denne forordning, og skal, hvor det er relevant, ledsages af et forslag til retsakt om en evaluering af denne forordning.

(*) Fire år efter denne forordnings ikrafttræden.

Ændring 51
Forslag til forordning
Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende **og udløber den 31. december 2013.**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Ændring 52
Forslag til forordning
Bilag II

Bilag II udgår.

Ændring 53
Forslag til forordning
Bilag II a (nyt)

Ændring

BILAG IIa

MAKROFINANSIEL BISTAND TIL BESTEMTE LANDE ELLER OMRÅDER

Modtagerland eller område	Samlet maksimalt bistands- beløb	Bistandsform					Rådigheds- periode for bistanden
		Lån			Gavebistand		
		Beløb	Maksimal gennem-snitlig løbetid	Maksimalt antal rater	Beløb	Maksimalt antal rater	
...	...	...	...	...	...	...	...

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 264 E/15	Aserbajdsjan Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om menneskerettighedssituationen i Aserbajdsjan (2012/2654(RSP))	91
2013/C 264 E/16	Situationen for nordkoreanske flygtninge Europa-Parlamentets beslutning af 24. maj 2012 om situationen for nordkoreanske flygtninge (2012/2655(RSP))	94
2013/C 264 E/17	Fortsat og øget støtte til vaccinationer i udviklingslande Europa-Parlamentets erklæring af 24. maj 2012 om fortsat og øget støtte til vaccinationer i udviklingslande ...	96

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANE, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 22. maj 2012

2013/C 264 E/18	Ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ Europa-Parlamentets beslutning af 22. maj 2012 om ændring af Europa-Parlamentets forretningsorden i forbindelse med gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ (2011/2302(REG))	98
-----------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 22. maj 2012

2013/C 264 E/19	Pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2012 om forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 975/98 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (COM(2011)0296 – C7-0189/2011 – 2011/0128(NLE))	101
2013/C 264 E/20	Udstedelse af euromønter ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 22. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om udstedelse af euromønter (COM(2011)0295 – C7-0140/2011 – 2011/0131(COD)) (Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)	102
	P7_TC1-COD(2011)0131 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 22. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om udstedelse af euromønter	103

Onsdag den 23. maj 2012

2013/C 264 E/21	Genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (COM(2011)0330 - C7-0154/2011 - 2011/0144(COD)) 104
	P7_TC1-COD(2011)0144 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet 104
	Bilag 105
2013/C 264 E/22	Fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (omarbejdning) (COM(2011)0566 - C7-0269/2011 - 2011/0243(COD)) 105
	P7_TC1-COD(2011)0243 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. maj 2012 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2012 om fremskyndet indfasning af krav om dobbeltskrogs- eller tilsvarende design for olietankskibe med enkeltskrog (omarbejdning) 106
2013/C 264 E/23	Fiskerimuligheder og finansiel modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen EU-Mozambique *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mozambique (18059/2011 - C7-0028/2012 - 2011/0378(NLE)) 106
2013/C 264 E/24	Fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner * Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. maj 2012 om forslag til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF (COM(2011)0594 - C7-0355/2011 - 2011/0261(CNS)) 107

Torsdag den 24. maj 2012

2013/C 264 E/25	Generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande ***I Europa-Parlamentets ændringer vedtaget den 24. maj 2012 til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om generelle bestemmelser for makrofinansiel bistand til tredjelande (COM(2011)0396 - C7-0187/2011 - 2011/0176(COD)) 119
-----------------	---

Tegnforklaring

*	høringsprocedure
**I	samarbejdsprocedure (førstebehandling)
**II	samarbejdsprocedure (andenbehandling)
***	samstemmende udtalelse
***I	fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
***II	fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
***III	fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrenene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA